The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephones — EM 8-0792, EM 8-3239.

United States Editorial Office:
Editor: K. KEZBERS,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.
Phones — DI 2-2324, BR 8-8681.

SATURDAY, MAY 12, 1962.

LATVIJA
AMERIKĀ

Nr. 37. SESTDIEN, 1962. GADA 12. MAIJĀ 12. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes brīvprāšība Kanadā „Daugavas Vanagi".—

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street, Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792.

Čikagas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.

Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Ģimenes dienā. J. Liģera uzņ.

SVĒTDIEN LATVIEŠI VISĀ PASAULĒ ATZĪMĒ GADSKĀRTĒJO ĢIMENES DIENU. GARĪGO UN NACIONĀLO SPĒKU VĒRTĪBU IKVIENĀ TAUTĀ NOSAKA TĀS MAZĀKĀ VIENĪBA — ĢIMENE. LATVISKĀ ĢIMENE IR VIENMĒR BIJUSI MŪSU STIPRĀKAIS NACIONĀLĀ GARA CIETOKSNIS. LAIKA VĒSTURES TECĒJUMĀ LATVIEŠU ĢIMENE IR SEVI SAGLABĀJUSI CAURI VERDZĪBAI UN IZNĪCĪBAI, TĀ SAGLABĀJOT UN VEIDOJOT PAŠU TAUTU LĪDZ PAT BRĪVĪBAS SLIEKSNIM. LATVISKĀ ĢIMENE SPĪTĒ LAIKA APSTĀKĻIEM ARĪ ŠODIEN. MĒS DROŠI VARAM LŪKOTIES MŪSU TAUTAI DIEVA NOLIKTAJĀS RAKSTU ZĪMĒS.

ALA'S KONGRESU ATKLĀS SŪTNIS PROF. DR. A. SPEKKE

Samērā īsā ALA's sēdē 6. maijā Ņujorkā priekšsēdis prof. P. Lejiņš ziņoja, ka visu trīju baltiešu tautu vārdā sagatavots protesta raksts Ņujorkas pasaules izstādes rīcības komitejas priekšsēdim Mosum, lai šinī izstādē neizstādītu priekšmetus, kas ražoti Baltijas valstīs.

Pieņēma lēmumu, ka Brīvās pasaules latviešu apvienībai jāieņem stāvoklis attiecībā uz bijušā ārlietu ministra V. Muntera rakstu padomju presē. Pārrunās atzina, ka notikums ir neparasts un laikam pirmais gadījums, kad bijušās buržuju valsts ministra raksta pilnu lapas pusi padomju presē. Ņujorkas Times nav atrefērējis Muntera raksta pilno saturu, bet tikai izvilkumus, kas pēc sēdes dalībnieku vērtējuma bijis krieviem izdevīgāks kā visa raksta saturs. Jāatzīst, ka tas bijis padomju propagandas augšdaļas plānojums, kur varētu būt dziļi pamatojumi, kas, varbūt, parādīsies nākotnē. Pēc rietumu preses komentāriem tas liekas uzspiests. Muntera raksts parādījies visās Igaunijas, Latvijas un Lietuvas dienas avizēs. Pirms gada no izsūtījuma atgriezies Lietuvas bijušais ārlietu ministrs Urbšis, bet jānogaida, kāds būs viņa liktenis.

Darba un studiju stipendiju uz trim vasaras mēnešiem piešķira Jurim Cālītim no Vašingtonas. Viņš ir aktīvs jaunatnes sabiedrisks darbinieks, kas piedalās Amerikas latviešu jaunatnes apvienības darbībā, savā jaunatnes pulciņā, draudzē, universitātē un latviešu sabiedrībā. Pilnā ALA's stipendija paliek, ko piešķirs ar septembri, bet pagaidām nav pieteicies neviens kandidāts.

Par jauniem biedriem uzņēma Latviešu savstarpējo veselības apdrošināšanas fondu Linkolnā, Nebraskā, Milvoku katoļu draudzi, Saint Luisas latviešu biedrību un Ņujorkas svēto Jāņa draudzi.

ALA's kongress notiks no 18.—20.maijam Milvokos, kongresu atklājot piektdienas pēcpusdienā, plkst. 2, kur, paredzams, ieradīsies arī Latvijas sūtnis prof. Dr. A. Spekke. Kongresā paredzēta pr-ža prof. P. Lejiņa uzruna, ricības komitejas pr-ža A. Bolšteina uzruna, apsveikumi ,darbības pārskati, revīzijas komisijas ziņojums un debates. Kongresa otrā dienā notiks U. Gravas referāts par latviešu jaunatni. A. Bērziņa referāts par politisko stāvokli, pēc tam vēlēšanas, pēcpusdienā budžeta pieņemšana un priekšlikumi, bet vakarā jaukta kora Dzimtene koncerts ar balli. Pēdējā dienā paredzēti ierosinājumi un rezolūcijas, noslēdzot to ar dievkalpojumiem trijās Milvoku latviešu baznīcās.

VAI TU VĒL ATCERIES KURZEMI...

Es nezinu, vai tu vēl atceries Kurzemi . . .

Varbūt, brīvajā Latvijas valsti dzīvojot, tev bija iespēja iepazīt tās dabas daiļumus un latviskās sirsnības pārpilnos cilvēkus; varbūt, rudens lietus pielijušā smilšainā ceļā, neziņas pilnajā bēgļu gaitā ejot, tu iepazini citu Kurzemi; jeb, varbūt, mātes mīļo roku aprūpēts, tu Kurzemi ar savu bērna ziņkārīgo skatu uztvēri pavisam citādi.

Es nedomāju atcerēties to prieka un dziesmu pilno Kurzemi. Es domāju Kurzemi, kas pielija asinīm un sadega ugunīs; Kurzemi, kam tu cauri izgāji ar pelēko rudens lietu pielijušām acīm; Kurzemi, kā ceļos staigājot tu biji liecinieks vienai no lielākām traģēdijām pasaules vēsturē: Kurzemi, kas [illegible] dodama, ņēma [illegible] daudzkārtīgi.

Vai tu vēl atceries šo Kurzemi . . .

Astoņpadsmit gadi ir ilgs laiks, lai izgaisinātu daudzas atmiņas, vismaz tās, kurām mēs sargāmies pieskarties kā sāpošām, nesadzijušām brūcēm . . .

Bet es zinu, ka, laikam iegriežoties pavasara pusē, ik gadus daudzos latviešu kopojumos pulcējās bijušo cīnītāju pulks, lai kopumā atcerētos Kurzemi un dienu, kad politisko kombināciju un ienaidnieka pārspēka sekās latviešu karavīram tika atņemta pēdējā dzimtenes pēda cīņai par brīvības atgūšanu. Šie nesamierināmie karavīri pulcējas, lai atcerētos Kurzemi. Kurzemi, kas pielija asinīm, kas sadega ugunīs, kas daudziem paņēma jaunības spēku un veselību, kas daudziem atņēma brāli, vīru un tēvu, lai beigās tiktu atņemta arī pati. Šie karavīri pulcējas, lai atcerētos Kurzemi, kas neprasīja no tevis tikai daļu, bet visu.

Katra Kurzemes brīvības diena pēc Rīgas krišanas tika samaksāta smagiem asins upuriem. Ziemassvētku un februāra kaujas bija spilgtākie kulminācijas punkti, kam ērkšķu vainaga apli noslēdza kapitulācijas dienu traģēdijas.

Cīņu nebeigušie latviešu karavīri negrib klusēt un viņi arī neklusēs, jo latviešu trimdas saime vēl ne tuvu nav izpildījusi savu pienākumu pret tēvzemi nebrīvībā un arī pret kritušajiem, kuŗi savas dzīvības atdeva, cīnīdami atkāpšanās ceļu sedzot.

Varbūt arī tu vari lasīt šīs rindas tikai pateicoties apstāklim, ka kāds savu dzīvību atdeva tavējo glābdams.

Vai tu vēl atceries Kurzemi . . .

Nāves bikeri nav viegli dzert, bet tēvzemes brīvības cīnītāji to savās rokās ir jau turējuši, ja vajadzēs, nebaidīsies to satvert atkal, jo tā ir brīvības cena.

Vai tu vēl atceries Kurzemi . . .

Kurzemē bija . . .

Sadega . . .

No pelniem caur ugunīm Kurzeme pacelsies atkal . . .

Arī tu atkal reiz kļūsi par to, kam tev būtu jābūt, ja vien Kurzemi neaizmirsīsi . . .

Māris Olainietis.

Mūsu laikraksta Filadelfijas redaktora pienākumus uzņēmies bij. „Latvijas Kareivja" atb. redaktors Dr. iur. Andrejs Rudzis.

„Latvijas Amerikā". Ņujorkas redakcijas vadība uzticēta sabiedriskam darbiniekam un žurnālistam Viktoram Irbem.

CILDINĀJUMS KULTŪRAS DARBAM

PLAŠĀ ZIEMEĻAMERIKAS LATVIEŠU KULTŪRAS FONDA VALDES SĒDE 6. MAIJĀ ŅUJORKĀ, BALTIJAS BRĪVĪBAS NAMĀ.

ZALKF valdes sēdē, priekšsēža prof. P. Lejiņa vadībā, piedalījās: Dr. P. Norvilis, J. Kadilis, K. Ieleja, E. Raisters, J. Bičolis, V. Kalniņš - Kalve, prof. V. Klīve, prof. A. Annus, V. Jansons, O. Grīns, A. Sturms, J. Neimanis un kā Kanadas pārstāvis LNAK valdes pr-dis J. Niedra, kas reizē ir arī ZALKF valdes pr-ža vietnieks.

Sēdi atklājot, prof. P. Lejiņš sirsnīgi sveica tās dalībniekus, kas ieradušies no dažādiem šī kontinenta stūŗiem, norādot uz latviešu aktivitātes kultūras laukā lielo nozīmi kā tagadējai, tā nākamām paaudzēm. Viņš sevišķi sirsnīgi sveica Kanadas pārstāvi, uzsverot abu zemju tautiešu ciešu sadarbību un draudzību.

J. Niedra savā atbildes uzrunā izteica prieku un gandarījumu par visu līdz šim veikto kopīgas sadarbības garā un novēlēja prominentajai sanāksmei labākās sekmes svarīgo kultūras problēmu risināšanā.

Plašās sanāksmes viens no galvenākiem uzdevumiem bija Kultūras fondam saziedoto līdzekļu sadale, piešķirot goda balvas, prēmijas un pabalstus par izciļākiem sniegumiem kultūras laukā pag. gadā. ASV tautiešu devums Kultūras fondam šogad bija 8.700, bet Kanadas 1.800, vai kopā 10.500 dol. Iesniegto prasību kopsumma tuvojās 20.000 dol. robežai. KF valde visai spraigā darba sēdē caurskatīja iesniegumus un pēc apstākļu vispusīgas pārbaudes pieņēma lēmumus to apmierināšanai. ZALKF valdes lēmumi tiks publicēti vēlāk.

Nebija viegli saskaņot daudzus viedokļus un daudz maz izlīdzināti apmierināt iesniegumus, kuŗu vēlmju kopsumma gandrīz divreiz pārsniedza iespējas. Valdes sēde noritēja izteiktā lietišķības un draudzīgas sadarbības garā. Iesniegumu caurskate un vispusīgās debates deva visai plašu ieskatu mūsu kultūras dzīves norisē ne tikai šinī kontinentā, bet arī brīvajā pasaulē vispār. Debatēs tika izceltas pozitīvās, bet nepalika nepieminētas arī mazāk, teicamās parādības. Sēdes dalībnieku nedalīts atzinums bija, ka ZALKF darbība pēc iespējas jāizvērš plašumā, dodot mūsu kultūras darbam lielāku atbalstu.

Kopīgu ceļu meklējumos

Blakus līdzdalībai ZALKF valdes sēdē LNAK valdes pr-dis J. Niedra Ņujorkā sastapās ar vairākiem ASV latviešu politiskās un sabiedriskās dzīves vaditājiem, pārrunājot ciešākas sadarbības jautājumus. Abu zemju latviešu organizāciju un iestāžu līdzšinējā sadarbība ir bijusi saskaņota, bet labāku rezultātu sasniegšanai šinī virzienā nekad nebūs darīts par daudz. LNAK valdes priekšsēdis sevišķi atzinīgi novērtē ALA's priekšsēža prof. P. Lejiņa, Komitejas Latvijas brīvībai priekšsēža V. Hāznera, kā arī citu vadošo darbinieku saprotošo un draudzīgo nostāju. LNAK valdes pr-dis devis plašu interviju par latviešu dzīvi un darbu Kanadā pārraidīšanai uz Latviju.

Francija atsāk atomieroču mēģinājumus

BEZ FRANCIJAS LĪDZDALĪBAS ATOMIEROČU MĒĢINĀJUMU PĀRTRAUKŠANA NAV PANĀKAMA. ŽENEVAS KONFERENCES CERĪBAS STRAUJI MAZINĀS. PREZIDENTS KENEDIJS SOLĀS TURPINĀT SARUNAS BERLINES SASPILĒJUMA MAZINĀŠANAI. SAV. VALSTIS GATAVO JAUNUS PIEDĀVĀJUMUS MASKAVAI. AUSTRĀLIJA UN JAUNZĒLANDE SOLA PALĪDZĪBU DIENVIDVIETNAMAI. PODOMJU SAVIENĪBAS IEROČI UN KARA MATERIĀLI PLŪST UZ INDONEZIJU.

Kad pagājušā gada 1. septembrī, pēc Pad. Savienības atomieroču mēģinājumu atsākšanas apstājās 3 gadu ilgās Ženēvas sarunas, Francija, kas starplaikā arī bija kļuvusi atomvalsts, uz sarunām neviens vēl nebija papūlējies aicināt. Šogad, kad Ženēvā atklāja atbruņošanās konferenci, ar atomieroču mēģinājumu pārtraukšanu kā vienu no galveniem darba kārtības punktiem, Franciju gan aicināja, bet prezidents de Golls sarunas nolēma boikotēt un franču delegācija uz Ženēvu netiks nosūtīta. Francijas prezidents pareģoja, un gluži pareizi, ka šāda veida konference ir tikai vienkārša laika tērēšana. Kaut ko nolemt izdotos tikai tad, ja Rietumu lielvalstis piekāptos komūnistu prasībām. Tā kā tas nenotiks un tā kā komūnisti nevienā punktā arī nepiekāpsies, tad pēc prezidenta de Golla domām sarunas varēja mierīgi norakstīt zaudējumos jau pirms tās bija sākušās.

Atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas jautājumā Ženēvas sarunu rezultāts bija katastrofāls. Pad. Savienības spiesti, Rietumu sabiedrotie, Sav. Valstis un Anglija, atsāka mēģinājumus atmosfairā. 1. maijā piekto oficiālo (neoficiāli sesto) Saharas tuksnesī izmēģināja franču zinātnieki un, krieviem paliekot pie līdzšinējiem draudiem, drizumā atomsprādzienu mākoņi parādīsies arī virs Sibirijas un Novaja Zemļā. Un tas viss notiek laikā, kad Ženēvā sešpadsmit valstis runā par atbruņošanos!

Trīs gadu ilgā sarunu periodā, kas noslēdzās pag. gada 1. septembrī, tāpat šī pavasara atbruņošanās konferencē galvenā nesaskaņa ir bijusi atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas pārraudzībā. Pārraudzībai pretojas Pad. Savienība. Tagad krievi atraduši ko jaunu. Bez Francijas līdzdalības atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas līgumam nebūtu nekādas jēgas. Maskavai šoreiz taisnība. Ja vienreiz mēģinājumus pārtrauc, tad tas jādara visiem. Bet prezidents de Golls sevi pie visiem neskaita. Atomieroču jautājumā viņa ignums pret Pad. Savienību nav neko lielāks kā pret Sav. Valstīm. Laika un naudas ietaupīšanai Francijas prezidents būtu vēlējies, lai amerikāņi atomieroču ražošanas noslēpumos dalītos ar frančiem. Bet to Sav. Valstis nedara. Pad. Savienība šādos apstākļos nepieciešamo informāciju vienkārši nozagtu, kā tas jau darīts neskaitāmas reizes. Bet Francija cīnās uz savu roku, un tagad jau tikusi tik tālu, ka var nopietni domāt par savu atomieroču arsenālu. Pašreizējā stadijā Francija atomieroču mēģinājumu pārtraukšanā nav ieinteresēta un Pad. Savienība, nepieminot evenuāla pārtraukuma pārraudzības problēmu, var pasaulei acis skatīdamās sacīt, ka atomieroču mēģinājumu pārtraukšanas kavēkļi nenāk vis no Maskavas, bet no Rietumiem.

JAUNI PIEDĀVĀJUMI BERLINĒ

Vašingtonā paskaidro, ka tiklīdz ārlietu ministrs Rasks atgriezīsies no Kanberas, Austrālijā, viņš nekavējoties atsāks sarunas ar padomju sūtni Dobriņinu. Līdzšinējās abu diplomātu debates Berlīnes jautājumā nekādus panākumus nav devušas, bet prezidents Kenedijs savā pēdējā preses konferencē kategoriski nodeklarēja, ka Sav. Valstis turpinās meklēt visām ieinteresētām pusēm akceptējamu situācijas atrisinājumu.

Berlīnes saspīlējumā mūžīga galvas sāpe ir bijis jautājums par pievedceļiem un to pārraudzību. Vēl tikai nesen Vašingtona bija iecerējusi piedāvāt Padomju Savienībai pievedceļu pārraudzības nodošanu starptautiskas komitejas rokās. Tādā komitejā būtu pārstāvētas trispadsmit valstis — piecas komūnistu, piecas nekomūnistu un trīs neitrālas, šai gadījumā Austrija, Šveice un Zviedrija. Pirmo desmit starpā, starp citu, paredzētas arī abas Vācijas. Piedāvājums bija tikai pašā sākuma stadijā, kad tam jau rokām un kājām pretojās Bonnas valdība, baidīdamās, ka Austrumvācijas līdzdalība šāda veida pārraudzības komisijā nozīmē jau gandrīz to pašu, ko nozīmētu oficiāla Pankovas komūnistu valdības atzīšana. Tagad amerikāņiem padomā kāds cits priekšlikums — piedāvāt pievedceļu pārraudzības nodošanu četlielu lielo rokās, kamēr zināmas funkcijas, vēl pagaidām nespecificētas, atstātu Austrumvācijai un Rietumvācijai.

Lai kāda Berlīnes jautājumā arī būtu Pad. Savienības reakcija, prezidents Kenedijs ir nolēmis turpināt meklēt galīgo atbildi saspīlējuma mazināšanai. Vašingtonas uztverē Berlīne, kā jauna pasaules kaŗa sākuma punkts, atrodas pirmā vietā. Tikmēr, kamēr amerikāņi nesāk krieviem solīt, tikmēr, kamēr ārlietu ministra Raska valodai nav piekāpšanās nokrāsa, nedz Anglijai, **nedz Francijai nav nekādu iebildumu pret amerikāņu mēģinājumiem.** Bet tālāk par to pārējie sabiedrotie negrib iet, nemaz nerunājot par Rietumvāciju, kas uztraukusies jau pat par līdzšinējām ārlietu ministra Raska un sūtņa Dobriņina debatēm.

JAUNI PALĪDZĪBAS PIEDĀVĀJUMI DIENVIDVIETNAMAI

Austrālijas galvas pilsētā Kanberā nule kā noslēgusies divu dienu ilga Sav. Valstu, Jaunzē-

(Nobeigums 8. lpp.)

Baltijas sieviešu padome atzīmēja 10 darba gadus. Uzņēmumā no kr.: M. Jurma (ig.) no ASV, J. Paets (ig.), raksta. A. Galīte, E. Jurkus (lietuv.) un BSP pr-ce A. Kopmane. Foto JAK.

LATVIJA

Nr. 37. SESTDIEN, 1962. GADA 12. MAIJĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 — $ 6.40 par vienu collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktas domas var nepatikt redakcijas viedoklim.

„Esmu komūnismā vilies..."

Pārliecinātais britu komūnistu partijas biedrs Eduards Hjuvits nupat piedzīvojis milzīgu vilšanos: bruņojies ar īstu marksista ticību un pārliecību, viņš mēģinājis uzsākt jaunu dzīvi zem „laimīgās komūnisma sarkanās zvaigznes" Austrumvācijā.

Līdz ar sievu un diviem mazajiem bērniem Hjuvits ieradies kādā padomju iestādē Austrumberlīnē un izteicis savu vēlēšanos. Viņam paskaidrots, ka atļauju apmesties komūnisma zemēs var dot tikai Maskava. Hjuvita ģimene nosūtīta uz kādu nometni Vācu pilī, kas bijusi ļoti pamatīgi apsargātu. Tur tie abi ar sievu bezgala ilgi pratināti. Hjuvita sieva dzimusi vāciete, tāpēc pratinātāji centušies to piespiest atzīties, ka tā ir Rietumu spiedze. Ik ceturtdienu notikušas slepenas sēdes un pēc tam gaidītājiem paziņots, vai tiem atļauja pieškirta vai ne. Hjuvitam pēc 4 dienām paziņots, ka viņa lūgums noraidīts.

„Komūnisti man teica, ka es varētu nomesties uz dzīvi Austrumvācijā, ja man būtu pietiekami kapitāla jaunas dzīves uzsākšanai. Tāda man nebija un mani līdz ar ģimeni aizsūtīja atpakaļ uz Rietumvāciju," stāsta Hjuvits britu korespondentam.

„Komūnisti dzīvē nebūt nepiemēro to, ko teorijā sludina. Esmu komūnismā vilies un izstājos no britu komūnistu partijas, pie kuras piederēju kopš 1955. gada."

Kad Hjuvits pret lēmumu protestējis, sargi to iekāvuši un ievilkuši autobusā, kas visu ģimeni aizvedis līdz robežai. Pēc tam nepiemērotie kandidāti sasēdināti vilcienā un aizsūtīti atpakaļ uz kapitālistu zemi. Ar to viena komūnista sapnis par paradīzi atkal izsapņots.

TITO KRIZES DRAUDOS

RIETUMVALSTU MAIZES LABĪBA DIENVIDSLĀVIJAI UN POLIJAI. ALBĀŅU KOMŪNISTI MEKLĒ IZLĪGUMU AR MASKAVU

Pateicoties Austrumu - Rietumu šūpoļu politikai un Rietumvalstu materiālajai palīdzībai, Dienvidslavijā pēdējos gados bija vērojams neliels, komūnistiskām valstīm neparasts rūpniecisks un vispārējs saimnieciskss uzplaukums. Ja 1939. gadā aptuveni 75 proc. Dienvidslāvijas iedzīvotāji bija nodarbināti lauksaimniecībā jeb tai tuvu esošās nozarēs, tad tagad pēc oficiālām ziņām tajā strādā vairs tikai 50 proc., jo pārējie iedzīvotāji saplūduši pilsētās un iesaistījušies rūpniecībā vai arī iespaidīgu apmēru neproduktīvā, komūnistiskā birokrātijā.

Pateicoties relātīvi pabrīvajai turienes zemniecībai, Dienvidslāvijā pēdējos gados tomēr nebija jūtams pārāk liels pārtikas trūkums. Turienes komūnistu likumi atļauj, ka ģimeņu privātīpašumā drīkst būt līdz 10 ha lielas saimniecības, kuŗās nedrīkst nodarbināt vairāk kā divus algotus strādniekus. Tieši šis desmithektārnieku privātsaimniecības, kuŗas gan apkrautas ar lieliem nodokļiem, pēc oficiālās statistikas sagādā vismaz 65 proc. no Dienvidslāvijai nepieciešamajiem lauksaimniecības produktiem. Pārējo nepieciešamo saražojot sociālistiskā lauksaimniecība, bet, šķiet, ka privātās lauksaimniecības spējas tur patiešībā ir daudz lielākas.

Pagājušās vasaras sausuma un neražas dēļ Dienvidslāvijas lauksaimniecība ražošanas plānu nav izpildījusi. Draudošo badu Dienvidslāvijā patiešībā ir novērsuši amerikāņu pārtikas sūtījumi: 500.000 tonnu labības, 30.000 tonnu ēdamās eļļas u. t. t.

Līdzīgas nelaimes, neskatoties uz plānu izpildi, ir arī Polijai, kuŗai bada novēršanai no Rietumvalstīm jāieved 1,2 milj. tonnu maizes labības. Bez tam arī Padomija apsolījusi 800.000 t. maizes labības, bet vai tā solījumu pildīs, to rādīs nākotne.

Esāna radot ēstgribu, un līdzšinējais Dienvidslāvijas relatīvais saimnieciskais uzplaukums ar turienes iedzīvotājiem piejautajām relatīvajām brīvībiņām tieši pēdējos mēnešos Dienvidslāvijā radījis neizlīdzināmas svārstības starp ražošanu un patēriņu. Savās nelaimēs Tito skaļi vaino kapitālistiskās valstis, kuŗas Dienvidslāviju saimnieciski „diskriminējot," bet par valsts saimniecību atbildīgais „ministru prezidenta vietnieks" M. Teodorovičs asā formā jau uzaicinājis iedzīvotājus nevien ieturēt mēru prasībās pēc augoša dzīves standarta, bet arī, lai novērstu draudošo saimniecisko krizi, pieprasījis dubultot ražošanu.

Teodorovičs pieteicis arī samazināt komūnistiskās sistēmas neatņemamo sastāvdaļu — milzīgo birokrātijas aparātu, lai šos laudis varētu iesaistīt produktīvā darbā. Kā uz to šie komūnistu vagari un baltroči reaģēs un kur to varēs iesaistīt darbā, to rādīs nākotne, bet Dienvidslāvijā vērojams arī augošs bezdarbnieku skaits. Tos Dienvidslāvija — par tīro brīnumu kā vienīgā komūnistiskā valsts — izlaida strādāt pat uz ārzemēm. Sevišķi Rietumvācija pēdējos mēnešos uzņēmusi daudzus tūkstošus komūnistiskās Dienvidslāvijas strādnieku, tehniķu un arī augstāko profesiju pārstāvju, kuŗi, pārsteigti par „badā mirstošo" kapitālistu augsto dzīves standartu un patieso brīvību, privātās sarunās gan Tito režīmu kritizē, bet par azila tiesību iegūšanu un palikšanu ārzemēs daudz nedomā . . . Tito nesen ir izsludinājis arī diezgan precīzi un ticami formulētu amnestiju Rietumos esošajiem Dienvidslāvijas emigrantiem.

Eiropas politiskie novērotāji pašā pēdējā laikā saskata jaunu Dienvidslāvijas un Padomju Savienības tuvināšanos un domā, ka tieši maskavītiem par patikšanu Tito no jauna aiz restēm ir ietupinājis arī savas valstības ķecerīgo komūnistu Džilasu.

Izlīgumu ar Maskavu, šķiet, sācis meklēt arī Albānijas Hodža, kuŗš veltīgi izmeklējies saimniecisko palīdzību tuvās un tālās kaimiņvalstīs un pamatīgi savu līdzšinējo draugu — Ķīnas komūnistu pēdējā laika piemērošanās Maskavas līnijai ietekmēts, ir kļuvis jau stipri piesardzīgs Hruščeva un Maskavas lamāšanā.

DZELZS AIZKARS PRAKSĒ

Lai gan Maskava un tās dienderi skaļi apgalvo, ka pasaulē nekāda dzelzs aizkara, kas šķirtu Austrumus no Rietumiem, neesot, no pārbēgušajiem Austrumvācijas „tautas armijas" virsniekiem, kā arī no citu komūnistisko zemju pēdējo nedēļu bēgļiem iegūtās autentiskās ziņas un šķērsām Eiropai raditās Austrumu-Rietumu robežas rūpīga novērošana rāda, ka dzelzs aizkars praktiski ir šāds:

1,10—2,50 metru augsta dzelonstiepļu robežsēta; 10 metru plata, uzarta un allaž noecēta nāves josla; 25-30 metru plata pļavas josla; atkal 1 metru augsts dzelonstiepļu žogs; 25 metrus plats mīnu un dzelonstiepļu cilpu lauks; apmēram 1 metru augsta, parasti elektrizēta dzelondrāšu sēta; 6 metrus plata uzecēta kontroljosla ar sardzes ceļu; 100-500 metru plata josla, kur izcirsti koki jeb krūmi un vēl tālāk 5 kilometri plata pierobežas josla, kuŗā drīkst uzturēties ļaudis tikai ar īpašām apliecībām . . .

V. Aks

KRIEVIJAS CEĻŠ NO BEZVĒSTURES BARBARISMA LĪDZ SARKANAJAM TOTĀLITĀRISMAM

„RUSSIA AND THE SOVIET UNION" by Warren Bartlett, The University of Michigan Press (Kanadā — Ambassador Books Ltd.) izdevums, 640 - XXIII lpp., cena — $ 10.00.

Kaut gan Pad. Savienība aizņem lielu zemes lodes platību, tomēr tā Rietumu pasaulei vēl arvienu ir un paliek „mistērija" . . . Vēl pirms dažiem gadu simteņiem Krievija bija pilnīgi barbariska zeme. Otrā pasaules kara laikā Pad. Savienība sabiedrojās ar Rietumiem, lai nostātos pret Hitlera varu, un ar rietumnieku atbalstu attīstīja savu tehnisko un militāro varu. Tagad tā pastāvīgi izaicina bīvo pasaules daļu ar savu ricību pasaules politiku. Kā tas ir noticis un ko var sagaidīt nākotnē?

Profesors Walsh's mums attēlo krievu barbarisma vēsturi, caru greznību, revolūciju, kaŗu un milzīgo sarkanā totālitārisma valsti, kas tagad nostājusies pret brīvo pasauli nesamierināmā naidā.

Tiem mūsu vecākās paaudzes piederīgiem, kam bija jāmācās Krievijas vēsture skolās, šī grāmata, kas šo vēsturi tēlo no rietumu vēsturnieku viedokļa, var dot šo un to jaunu, bet vidējai un īpaši jaunākai paaudzei ir visai ieteicams ar šo vielu iepazīties, lai arī tiem Pad. Savienība nebūtu „mistērija".

AKL

Aiz brivibas valņa

Pēc triju mēnešu koncertu turnejas pa Eiropu un Krieviju īstmaņa filharmonijas orķestŗa dalībnieki pārveduši arī savus iespaidus, sevišķi par ceļojumu dzelzs aizkara valstīs un Padomju Savienībā.

Vērotāji diezgan labi raksturo redzēto, pie kam daudz kas padomju paradīzē šais gaŗajos „atdzimšanas" gados palicis tādā izskatā, kā tas bija pirms četriem gadu desmitiem.

„Mēs lidojām uz Diseldorfu, pāri Rūras ielejai, kas atkal vareni viež vācu rūpniecības kapacitāti un spēku," stāsta vērotāja. „Tad ķieģeļu sārtā un smilšakmeņi celtā Minstere, kas kaŗa laikā gandrīz pilnīgi nopostīta, bet tagad restaurēta. Vērojot vācu pilsētas, jākonstatē, ka to iedzīvotāji ir izteikti pretinieki viegliem maltītēm un ēdieniem: vācieši tā kā mazliet „pārlādējas" — ēd trekni un daudz.

Ielidojot Pozenē, lidlaukā nokārtojām parastās formalitātes. Poļu studenti lielā sajūsmā noklausās mūsu orķestŗa atskaņoto Polijas valsts himnu, un vispār poļu iedzīvotāji izturas pret mums ar lielu draudzību. Tad 12 stundu braucienā ar autobusu pa nelīdzenu bedrainu ceļu sasniedzam Krākovu. Pusdienas laikā Breslavā mums piedala divas pavadones, kas paliek mūsu ricībā pa visu ciemošanās laiku Polijā. Pamanām, ka pavadonēm rokās „Angļu valodas pašmācības" grāmata, iespiesta krievu valodā, bet arī tajā daudz propagandas.

Ļidzenuma ainava, zirgu pajūgi, ļoti daudz vēl nenojauktu un kaŗa darbībā sapostītu celtņu — baigs skats uz tām mēnesnīcā!

Siena kaudzes dažāda lieluma un izskata, daudz zosu, aizsalušu diķu un beidzot — tirgus, trūcīgs preču izvēlē, sevišķi apavu ziņā, kas ārkārtīgi dārgi. Tiekoties un sarunājoties ar poļiem, tie pirmo skātu vērš uz mūsu apāviem. Dodamies uz Varšavu. Autobuss mūs atkal pieci ar pus stundu vizina cauri viļņotam apvidum un biezai miglai. Garastāvoklis uzlabojas, kad amerikāņu sūtniecībā dabūjām pamieloties pēc „pašu garšas". Apskatām baznīcu, kur iemūžota Šopēna sirds. Mums ierādīto viesnīcu veidojis celtnieks Paderevskis. Par jauku pārsteigumu kāda poļu raidstacija atskaņo angliski „Mockingbird Hill". No Varšavas atkal tajā pašā parastajā autobusā dodamies uz Lodzu. Ainava līdzīga iepriekšējai — daudz zirgu pajūgu un mājas salmu jumtiem. Mūsu noskaņojumu pacilā poļu sirsnība un viņu pašlepnums par savu tautisko izcelsmi. Tad atpakaļ uz Varšavu — lidojumam uz Maskavu.

Mūsu noskaņojumā kaut kas nu no satraukuma — Maskava! Ik uz sēdekļa krievu lidmašīnā daudz propagandas brošūru angļu valodā, ar raksturīgu bildīšu sērijām. Ielidojam sarkanā metropolē, kas vēl klāta ar sniegu. Mūsu pirmā tikšanās ar „Intuŗista" un „Goskoncerta" personālu, kas mums piekomandēts pa viesošanās laiku. Acīs duŗas milzīga apmēra dzīvokļu bloki, gandrīz nevienas savrupmājas. Pilnīgi nesaprotama aina, jo būves darbi turpinās neatkarīgi no laika apstākļiem.

*

Kā telpu atslēgas, tā mums pienākošās vēstules pa viesnīcas stāviem sadala intendantes - sievietes. Neviena no tām nerunā angliski, bet mēs tiekam skaidrībā, pielietojot dažādas zīmes un kustības. Mums norāda — visiem ieturēt maltītes kopīgi. Pusdienā mums pasniedz vienu no krievu speciālēdieniem — cāļu kotletes. Kad tās sasmalcinām ar nazi, brīžiem gaisā izšļācas vesela kausēta sviesta strūkla! Katru reizi un katrā krievu pilsētā pirmo nakti mums pasniedz šo ēdienu. To devas parasti lielas un smagi sataukotas, daudz arī treknas gaļas. Zupas labas, bet mēs topmēr nevarējām sazvejot bietes krieviskajā „borščā". Ļoti labi garšoja saldējums un kaviārs, daudz pākšaugu un burkānu katrā maltītē, tāpat olu devas. Un uz katra galda pudeles un atkal pudeles ar dažādām augļu piegaršām sabrūvētā sodā ūdeni.

Sv. Basila katedrāle pārvērsta mūzejā, kā jau tas ar visām baznīcām padomju zemē. Ik kupols ar īpatnēju kontūru un atšķirīgā krāsā. Vai katrā vietā, kaut arī vismaznozīmīgākā, Ļeņina statujas un portreti. Peldbaseini zem klajas debess. Ļaudis mūs apstādina ielās un lūdz tos pacienāt ar kožļojāmo gumiju.

Krievu sievietes - nodarbinātas samērā smagos darbos — pie sniega lāpstošanas, dzelzceļu remonta un būvēm, un mūrnieku darbos celtniecībā. Koncertējām Maskavā ar lieliem panākumiem.

Tālākais maršrūts — Odesa. To sasniedzām pēc nogurdinoša 28 ar pus stundu brauciena vilcienā, kas spēja veikt tikai 40 jūdzes stundā, pie kam ceļā pieturot ik pilsētā. Katrā vagonā intendante - sieviete. Tā uzvāra tēju, aptīra vagonu, saklāj gultas un ik pieturā izpilda telefonista un sakaru ierēdņa pienākumus. Brokastīs salāmi, sviests un olas.

Pa vagona logu mums paslid gaŗām daudz bērzu, žagatu bari un mazi kioski, kuŗos sievietes tirgojās ar maizi un cepumiem.

Odesā plosījās sniegputenis. Gaŗi jo gaŗi un auksti gaiteņi viesnīcā. Amerikāņu karodziņi standartiņi uz katra galda. Melnās jūŗas osta ar speciālām telpām un iekārtojumu jaunieļu atpūtai.

Kad orķestŗa diriģents Dr. Hansons jautā mūsu pavadonim, kamdēļ tik daudz sieviešu lāpsto sniegu, pavadone paskaidro, ka šis lāpstošanas darbs ir pilnīgi brīvprātīgs (?!) — sievietes lāpstojot sniegu no ietvēm savu mīļu priekšā. Mēs gan redzējām, ka tās šādi nokopj mūsu viesnīcas priekšu.

Kišiņevā mūs apbrīno kā retumus: ļaudis ziņkārīgiem skatiem mūs uzmeklē vai katrā telpā. Atkal sniega lāpstotājas. Jautājam pavadonei, vai nevarētu tās nofotografēt. — Jums jāgriežas pie pašām lāpstotājām, — skan atbilde. Kaut kā sarunādamies rokām un kustībām, dabūjām sarindot sniegā racējas uzņēmumam. Lāpstas gan tās noslēpa aiz sevis, lai neatšifrētu viņu „brīvprātīgo" profesiju.

Černovicos tā pati uzmācīgā ziņkāre. Ļoti augstas cenas auglīem. Publiskā lasītavā komūnistiskais „Daily Worker". Brošūrās un pamfletos, kas bagātīgi novietoti lasāmtelpā, daudz griezīgu karikatūru par Amerikas Savienotajām Valstīm. Viesnīcā kārņiņu krāsns un priekštelpā smaržu automāts. Pie tirgus ārpusē gaŗas rindas pēc gaļas produktiem. Zemnieki biezos mēteļos un tūbas zābakos. Bērniem savilktas mugurā vairākas drānu kārtas un tie izskatās kā uzpolsterēti lācēni.

Uz Ļvovu ar gaŗlaicīgu vilcienu, tad izbraucienā ar ragavām pa pilsētu. Ielās daudz cilvēku. Mūsu diriģents Dr. Hansons sniedz intervijas laikrakstu un radio sabiedrību pārstāvjiem. To viņš veic ļoti sekmīgi, bieži lietodams vārdus miers, draudzība un briviba. Pēdējo gan intervētāji bieži necentās nemaz pārtulkot.

Naktī iebraucām Kijevā. Liela viesnīca ar dušu. Pilsēta celta kalnos, lielas dzīvokļu mājas, zaļi un zeltoti Sv. Sofijas baznīcas kupoli. Krievi mūs apdāvina ar dažādiem piemiņas žetoniem.

Kad no Maskavas dodamies atpakaļceļā uz Amsterdamu, mums ir atkal briniška sajūta. Mūsu garastāvoklis pacilāts. Un kad ieradomies Niagarā, pašu zemē, kur mūs sagaida draugi, piederīgie un īstmaņa mūzikas skolas darbinieki — sirds priecīgā nemierā un it kā saldā laimē izsaucas — mēs atkal esam mājās un b r ī v ī b ā !

P. G.

KORSETU ŠUVĒJA

pieņem pasūtinājumus un labojumus.

EMILIJA MISIŅŠ

Zvanīt OX 4-4160, Toronto.

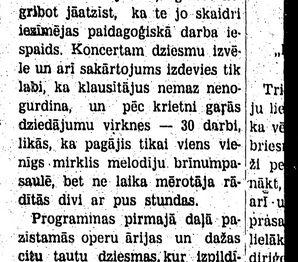

TORONTO 1. LATVIEŠU

Ir pagājuši 10 ražīga darba pilni gadi, kopš 1. Toronto ev. - lut. draudzes koŗa dibināšanas. 12. maijā Sv. Andreja baznīcā mēs dzirdēsim kori viņa gadskārtējā koncertā. Aizvadīti 10 gadi un driz būs izskanējis arī 10. koncerts. Draudzes mācītājs Adolfs Cops dažkārt draudzei atgādinājis, ka koris ir draudzes greznums, bet tas var sekmīgi

MARISA VĒTRAS JAUNIE DZIEDOŅI FILADELFIJĀ

Kad priekš kāda laika Filadelfijā izplatījās vēsts, ka koncertapvienības š. g. 5. maijā „New Century" kluba telpās rīkotajā pavasaŗa sezonas noslēguma koncertā viesosies Marisa Vētras „Izauklētie un izaudzinātie" jaunie dziedoņi, trimdas saimes dziesmu miļotāji kopš tā brīža lielā nepacietībā gaidīt gaidīja pienākot nolikto dienu, lai paklausītos ziemeļu viesu dziesmu skandējumos.

Vērojot jauno dziedoņu uzstāšanos un klausoties rūpīgi sagatavotos dziedājumos, gribot negribot jāatzīst, ka te jo skaidri iezīmējas paidagoģiskā darba iespaids. Koncertam dziesmu izvēle un arī sakārtojums izdevies tik labi, ka klausītājus nemaz nenogurdina, un pēc krietni gaŗas dziedājumu virknes — 30 darbi, likās, ka pagājis tikai viens vienīgs mirklis melodiju brīnumpasaulē, bet ne laika mērotāja rādītās divi ar pus stundas.

Programmas pirmajā daļā pazīstamās operu ārijas un dažas citu tautu dziesmas, kur izpildījums prasa zināmu virtuozitāti, acīmredzot, lai dotu iespēju jaunajiem dziedoņiem parādīt, ko tie spēj. To izpildīja ītaļu, vācu un angļu valodās, un šī daļa izskanēja patiešām jauki.

Programmas otrā daļā latviešu skaņražu dziesmas un sabalsojumi.

Klavieŗu pavadījumus visām dziesmām spēdēja A. Štrombergs. Koncerts šejienes dziesmu miļotājiem tā patika, ka ik dziedātāju pēc katras dziesmas sauca skaļiem aplausiem par jaunu uz skatuves. Pateicība — dziedu un aplausu. Rx

Modris Zeberiņš

SIRSEŅU Z

NEDARBU GRAMAT

(4. turpinājums)

Tad nu tēvs gleznoja Komisārjaun pa to laiku Melita un Spuntela kungs spē Klavieŗu pensijā nebija, bet harmonijs allaž atvilka visus reģistrus un lejūs maršu no Lohengrina. Vēl tagad acu p zeltaini - zaļo peldkostīmu un brūni sprindzinātos muskuļus, ar visu spēku viņai mirdzēja vien, un zaļš zāles sulas t

★

Esmu aizlēcis notikumiem priekšā. šu pastāstīt tikai īsu teiku. Kaut pavē bāk.

Jurģu dienā ieradāmies Siguldā. T nocietās, steidzās laukos līdz ar gājputn aizgāja patālu, Siguldas otrā pusē, ve citi, pie mantām gaidījām. Māsele Daic gaili, taupītu šokolādes kārumu. Māte norūpējušās tīstīja brāliti Agri. Vilci bija stipri sakratīts. Man sabira gran dzījis sarkanu mucu uz riteņiem, ar b rakstītu: „Ugunsdzēsībai", gāju klāt, ķē Tani brīdī pienāca, mani uzrunāja, div Paglūnēdams redzēju tās ģērbušās vienu

Sapūties aizgriezu galvu, neatbildēju

„Tas nav no runīgiem!" viņas smēj

Tai pašā brīdī ilkss spruka, liru ļer Šis skrēja smiedamas, ūdens lija aumā jas priekšnieks, sarkanu cepuri galvā, u kāja!"

Tā sākās pirmā Siguldas diena. Tē nijdrošku, aizlaida sieviešus ar Agri pa dzi vezumam. Vedēja ķēve kāpa lēni vil gar laužņiem izkārusi. Tēvs ievērodam vei vainas.

„Kas nu šai lai būtu par vainu, tik dējs.

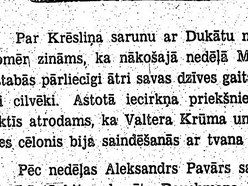

NEREDZAMĀ DIVĪZIJA

PA SLEPENO AGENTU BĪSTAMAJĀM GAITĀM.

8. turpinājums

Par Krēsliņa sarunu ar Dukātu maz kas zināms. Ir tomēr zināms, ka nākošajā nedēļā Matīsa ielas īrētajās istabās pārliecīgi ātri savas dzīves gaitas izbeidza divi jauni cilvēki. Astotā iecirkņa priekšnieka palīga Cimbuļa aktis atrodams, ka Valtera Krūma un Pētera Auzāna nāves cēlonis bija saindēšanās ar tvana gāzi.

Pēc nedēļas Aleksandrs Pavārs saņēma atklātni. Patiesībā tā bija adresēta Rauchmaņa kungam. Rokraksts likās Pavāram pazīstams.

Zvanīšu piektdien — tas bija viss, ko vēstīja nezināmais rakstītājs.

Kad piektdienas rītā ieskanējās tālruņa zvans, Aleksandrs Pavārs negribēja ticēt savām ausīm.

„Te runā Krēsliņš. Man steidzami jāsatiekas ar pulkvedi. Zvanīšu atkal pirmdien. Izdomājiet paši, kur un kā. Lieta ir ļoti svarīga. Mēģināšu atbrīvoties no savas ēnas." Brīdi vēlāk zvanītājs jau bija iekāris klausuli.

Krēsliņš atpakaļ Rīgā! Pēc tik daudziem gadiem. Aleksandrs Pavārs uztraukumā norausa sviedrus no pieres. Ko gan par mirušu turētais aģents varēs stāstīt mūsu izlūkošanas dienestam? Vai tās tikai nav lamatas?

Laikam bija noticis kas neparedzēts. Aleksandrs Pavārs velti izgaidījās Krēsliņa pieteikto telefona sarunu. Pagāja nedēļas un mēneši, bet Krēsliņš bija pazudis — kā ūdenī iekritis. Varbūt, ka zvanītājs nemaz nebija Krēsliņš?

Pavārs, pulkvedim Sēlim atgriežoties Rīgā, nemaz neslēpa savas aizdomas.

„Es gan varētu gandrīz zvērēt, bet mūsu draugi Maskavā ir pārāk piesardzīgi. Vai nav iespējams, ka Rīgas komandējums Krēsliņam ir bijis izšķirējais uzticības pārbaudījums?"

„Var jau būt," pulkvedis piekrita. „Maskavā šodien daudz kas ir pārmainījies. Kādēļ gan arī Krēsliņš nebūtu mainījies? Nevajaga aizmirst, ka šodien Kremļa izlūkošanas Pirmā biroja vadība atrodas ģenerāļa Sudoplatova rokās. Viņš nav gruzins, bet Staļins un Berija ģenerālim dāvā pilnīgu uzticību. Pie tam Sudoplatovs ir personīgi atbildīgs par „T" nodaļas aģentiem, jā, taisni „T" — terrora nodaļas!"

„Vai arī Krēsliņš šodien būtu tieši Sudoplatova aģents?" Pavārs nevarēja iedomāties pulkveža Sēja uzticamāko līdzgaitnieku terrorista lomā.

„Kādēļ gan nē?" pulkvedis sāka soļot pa nelielo viesnīcas istabu.

„Tas nozīmē, ka Krēsliņam uzticība Maskavai varbūt ir jāpierāda ar asinīm. Teiksim, ar atentātu," Aleksandrs Pavārs iebilda.

„Dažreiz mūsu domas tik apbrīnojami sakrīt. Protams, ka Kremlis viņam, varbūt, uzticējis izņemt no apgrozības tevi vai mani. Nav nemaz izslēgta varbūtība, ka upuris ir daudz lielāks," pulkvedis Sēlis atslēga veclaicīgā klubkrēslā kamīna priekšā.

„Prezidents? Ģenerālis?" Aleksandrs Pavārs mēģināja minēt.

„Es nedomāju. Kas gan ar to būtu panākts?" pulkvedis brīdi klusēja. „Tikai tas, kas mums pašlaik ir vairāk kā nepieciešams — atmosanās no sapņa, ka mums, mūsu valstij nekādas briesmas nedraud. Briesmās mēs, latvieši, varam apbrīnojami labi nostāties visi kopā. Plecu pie pleca — kā īsti brāļi. Briesmas patiesi vienot!"

„Vai Krēsliņš būtu patiesi savu ādu pārdevis Maskavai?" pulkveža Sēja sekretārā vēl gruzdēja šaubu dzirkstis.

„To rādīs nākotne. Mums būs jāsāk pierast pie pārsteigumiem. Par Vītola, piedod, Krēsliņa uzticību es negribētu domāt nekā jauna. Kādā dienā viņš parādīsies."

Drīz vien pierādījās, ka pulkvedis nebija maldījies.

*

Arī pēc Zariņa kundzes irnieku apmeklējuma Krēsliņš palika Rīgā. Valtera Krūma un Pētera Auzāna nelaimīgā šīs pasaules gaitu izbeigšana varēja būt nelaimes gadījums, bet tikpat labi nepiedzīvojušo Kremļa aģentu nāvei varēja būt arī citi iemesli.

Politiskās pārvaldes aktis rādīja, ka Krūma īstais vārds bija Nikolajs Riekmanis. Par viņa pagrīdes darbību Daugavpilī pārvaldē bija pietiekami daudz ziņu, lai fanātiskam komūnistam sagādātu vairākus nepievilcīgus gadus Centrālcietumā. Arī Pēteris Auzāns izrādījās par Zilupei pāri sūtītu aģentu. Viņa īstais vārds gan laikam paliks nenoskaidrots. Kāda gan tam būtu nozīme, jo slepenajā dienestā operējošie aģenti vārdus maina biežāk kā cimdu pāri viņu pavēļu devēji.

Mēs varētu pieņemt, ka Zariņa kundzes irniekus uz Kremļa pavēli uz visiem laikiem apklusināja pats Krēsliņš. Tas tomēr būtu aplams pieņēmums. Abu irnieku nāvē sava loma varēja piekrist arī pašai saimniecei. Arī šī teorija vēlāk izrādījās par nereālu. Atliek pieņemt, ka jaunais cilvēks, kas uzmanīja katru Krēsliņa soli Rīgā, bija tas, kas, paklausot ģenerāļa Sudoplatova rīkojumam, neaprobežojās ar Krēsliņa izsekošanu vien.

Bija notikusi divkārša slepkavība, jo Zariņa kundzes pirmā stāva dūmeņa sodrēju tīrīšanas atverē policija atrada lielu drēbju vīstokli. Droši vien, policijas pārāk ātrā ierašanās nezināmajam soda izpildītājam bija laupījusi iespēju iznīcināt nodevīgo tvana gāzes radītāju.

Par Zariņa kundzes irnieku nāvi Rīgas dienas laikrakstos bija atrodamas tikai pāris rindas: Nelaimes gadījums, sirdstrieka, kas bijusi ļoti pamatīgi apsargātu. Tur tie abi ar sievu bezgala ilgi pratināti. Hjuvita sieva dzimusi vāciete, tāpēc pratinātāji centušies to piespiest atzīties, ka tā ir Rietumu spiedze. Ik ceturtdienu notikušas slepenas sēdes un pēc tam gaidītājiem paziņots, vai tiem atļauja pieškirta vai ne. Hjuvitam pēc 4 dienām paziņots, ka viņa lūgums noraidīts.

„Komūnisti man teica, ka es varētu nomesties uz dzīvi Austrumvācijā, ja man būtu pietiekami kapitāla jaunas dzīves uzsākšanai. Tāda man nebija un mani līdz ar ģimeni aizsūtīja atpakaļ uz Rietumvāciju," stāsta Hjuvits britu korespondentam.

„Komūnisti dzīvē nebūt nepiemēro to, ko teorijā sludina. Esmu komūnismā vilies un izstājos no britu komūnistu partijas, pie kuŗas piederēju kopš 1955. gada."

Kad Hjuvits pret lēmumu protestējis, sargi to iekāvuši un ievilkuši autobusā, kas visu ģimeni aizvedis līdz robežai. Pēc tam nepiemērotie kandidāti sasēdināti vilcienā un aizsūtīti atpakaļ uz kapitālistu zemi. Ar to viena komūnista sapnis par paradīzi atkal izsapņots.

KRIEVIJAS CEĻŠ NO BEZVĒSTURES BARBARISMA LĪDZ SARKANAJAM TOTĀLITĀRISMAM

„RUSSIA AND THE SOVIET UNION" by Warren Bartlett, The University of Michigan Press (Kanadā — Ambassador Books Ltd.) izdevums, 640 - XXIII lpp., cena — $ 10.00.

Kaut gan Pad. Savienība aizņem lielu zemes lodes platību, tomēr tā Rietumu pasaulei vēl arvienu ir un paliek „mistērija" . . . Vēl pirms dažiem gadu simteņiem Krievija bija pilnīgi barbariska zeme. Otrā pasaules kaŗa laikā Pad. Savienība sabiedrojās ar Rietumiem, lai nostātos pret Hitlera varu, un ar rietumnieku atbalstu attīstīja savu tehnisko un militāro varu. Tagad tā pastāvīgi izaicina bīvo pasaules daļu ar savu ricību pasaules politiku. Kā tas ir noticis un ko var sagaidīt nākotnē?

Profesors Walsh's mums attēlo krievu barbarisma vēsturi, caru greznību, revolūciju, kaŗu un milzīgo sarkanā totālitārisma valsti, kas tagad nostājusies pret brīvo pasauli nesamierināmā naidā.

Tiem mūsu vecākās paaudzes piederīgiem, kam bija jāmācās Krievijas vēsture skolās, šī grāmata, kas šo vēsturi tēlo no rietumu vēsturnieku viedokļa, var dot šo un to jaunu, bet vidējai un īpaši jaunākai paaudzei ir visai ieteicams ar šo vielu iepazīties, lai arī tiem Pad. Savienība nebūtu „mistērija".

AKL

Gara KULTURAI

TORONTO 1. LATVIEŠU EV. - LUT. DRAUDZES KOŖA 10 GADI

Ir pagājuši 10 ražīga darba pilni gadi, kopš 1. Toronto ev. - lut. draudzes koŗa dibināšanas. 12. maijā Sv. Andreja baznīcā mēs dzirdēsim kori viņa gadskārtējā koncertā. Aizvadīti 10 gadi un driz būs izskanējis arī 10. koncerts. Draudzes mācītājs Adolfs Cops dažkārt draudzei atgādinājis, ka koris ir draudzes greznums, bet tas var sekmīgi dabotties tikai tad, ja draudze mīl savu kori un atzinīgi un atsaucīgi novērtē koŗa darbu. Tiešām jāatzīst, ka koris pilnā mērā bauda draudzes mīlestību. Koŗa gadskārtējo koncertu auditorija pārspēj visas koncertu auditorijas Toronto, jo klausītāju skaits arvien ir pārsniedzis skaitli 1.000.

Draudzes mācītājs A. Cops reizē ar draudzes gana pienākumu uzņemšanos bija iecerējis koŗa dibināšanu, bet grūtības radīja diriģenta trūkums. Reizē ar komponista T. Ķeniņa pārnākšanu uz Toronto, radās arī koŗa organizēšanas iespējas. 1951. gadā sāka darboties koris 40 dziedātāju sastāvā, komp. T. Ķeniņa vadībā. Jāatzīmē, ka pirmos divos gados arī pats mācītājs dziedāja korī. Iesākās intensīvs darbs un koncerts sekoja koncertam. Koncerta programmas kļuva arvien plašākas un grūtākas, auga koŗa mākslinieciskā gatavība. Protams, tas ir prasījis un prasa daudz pūļu un neatlaidības no diriģenta un koristiem. Katra koncerta sagatavošanai noturēti vismaz 50 mēģinājumu.

Komponistam T. Ķeniņam darbs Toronto Karaliskajā konservatorijā ierobežoja viņa darba iespējas, un diriģenta pienākumus tikpat sekmīgi tagad turpina no Anglijas iebraukušais jaunais mūziķis komp. Arvīds Purvs.

Pašreiz korī ir 54 dziedātāji, un jāatzīmē, ka koris ir bez gadskārtējiem liela stila koncertiem piedalījies arī Dziesmu svētkos Kanadā un Sav. Valstīs. Nozīmīgs darbs veikts arī koŗa jaundarbu nošu izdošanā. Tā, piem, izdots T. Ķeniņa darbs „Dzejnieka dzīve un gars", glītā technikā uz 52 lapām. Nekādā ziņā nevar aizmirst arī to darbu, ko veicis koŗa priekšnieks Jānis Petzalis, kas šo amatu izpilda no koŗa dibināšanas dienas. Koŗa 10 gadu jubileja ir arī viņa paša pašaiziedzīgā darba jubileja. Neviens nevar saskaitīt tās darba stundas, ko viņš ziedojis korim. J. Petzaļa sirds pieder korim, kuram viņš uzticīgi kalpojis 10 gadus, centīgi pildot savus amata pienākumus.

Ž. Zentiņš

MARISA VĒTRAS JAUNIE DZIEDOŅI FILADELFIJĀ

Kad priekš kāda laika Filadelfijā izplatījās vēsts, ka koncertapvienības š. g. 5. maijā „New Century" kluba telpās rīkotajā pavasara sezonas noslēguma koncertā viesosies Marisa Vētras „izaudzētie un izaudzinātie" jaunie dziedoņi, trimdas saimes dziesmu mīļotāji kopš tā brīža lielā nepacietībā gaidīt gaidīja pienākot nolikto dienu, lai paklausītos ziemeļu viesu dziesmu skandējumos.

Vērojot jauno dziedoņu uzstāšanos un klausoties rūpīgi sagatavotos dziedājumos, gribot negribot jāatzīst," ka te jo skaidri iezīmējas paidagoģiskā darba iespaids. Koncertam dziesmu izvēle un arī sakārtojums izdevies tik labi, ka klausītājus nemaz nenogurdina, un pēc krietni garās dziedājumu virknes — 30. darbi, likās, ka pagājis tikai viens vienīgs mirklis melodiju brīnumpasaulē, bet ne laika mērotāja rādītās divi ar pus stundas.

Programmas pirmajā daļā pazīstamās operu ārijas un dažas citu tautu dziesmas, kur izpildījums prasa zināmu virtuozitāti, acīmredzot, lai dotu iespēju jaunajiem dziedoņiem parādīt, ko tie spēj. To izpildīja itāļu, vācu un angļu valodās, un šī daļa izskanēja patiešām jauki.

Programmas otrā daļā latviešu skaņražu dziesmas un sabalsojumi.

Klavieru pavadījumus visām dziesmām spēdēja A. Strombergs. Koncerts šejienes dziesmu mīļotājiem tā patika, ka ik dziedātāju pēc katras dziesmas sauca skaļiem aplausiem par jaunu uz skatuves. Pateicība — daudz ziedu un aplausu. **Rx**

ŠKANI, LATVJU DZIESMA!

„DAUGAVIESU" GADSKĀRTĒJAIS KONCERTS ČIKAGĀ

Trimdas apstākļos 40 dziedātāju liels vīru koris ir pierādījums, ka vēl pašlaik mums asimilācijas briesmas tik lielas nav, kā to dažī pesimisti cenšas attēlot. Sanākt, iestudēt dziesmas, braukt arī uz citiem centriem, viss tas prasa milzu darbu. Protams, te lielākais nopelns enerģiskajam diriģentam Ernestam Kupcim un koŗa priekšniekam Kārlim Vanagam, taču arī katrs korists nesis upuŗus, atrāvies no citiem pienākumiem, lai varētu korī sekmīgi darboties.

Taču koris kļuvis jau par ģimenes tradīciju ne tikai Piūmēm un Vitoliem (3 dalībnieki no vienas ģimenes), bet arī daudziem citiem.

Šis koncerts pierādīja, ka vīnu darbs nav bijis velts, ko var apliecināt ap 400 lielais klausītāju pulks 5. maija vakarā Čikagas St. Alphonsus Atheaneum zālē.

Visa programma bija latviešu komponistu darbi, ieskaitot pirmatskaņoto B. Skultes „Aiz ezera augsti kalni". Gribētos sacīt, ka diriģents Ernests Kupcis bija piegājis taisni romantiskajām, bieži dzirdētām dziesmām ar lielu rūpību, cenšoties tām dot to slīpējumu, kas šādām diezsmām svarīgs. Lai minam kaut J. Norvila „Aglonu", „Balsis", A. Kalniņa „Surpu, brāļi", B. Skultes „Pasaciņa", H. Pavasara „Jāņu laiva", E. Dārziņa „Nāc man līdz", J. Cirula „Kokļētājs" u. c. Jāatzīst, ka tas viņam arī lieliski izdevās, kā piemēru minot kaut interesanto E. Melngaiļa „Jūrnieku dziesma", kuŗu nācās atkārtot. Klausītāju aplausi prasīja un dabūja dauzdz citus atkārtojumus un piedevas.

Cerams, ka koris ar šo labi iestudēto, latvisko un populāro koncertu ciemosies arī citās latviešu kolonijās.

K. Ķezbers

Pēteris Ērmanis

MĀTE UN BĒRNS

Kā gaismas un dzīvības kūla
Ir divi vārdi mums doti;
Šie vārdi ir: māte un bērns.
Un visu tumsību tumsa
Būs nākusi tikai tad
Un iestāsies galīgais gals
Virs zemes, kad pēdējai mātei
Būs miris pēdējais bērns.

GLEZNOTĀJA JŪLIJA MATISONA DARBU SKATE MINEAPOLĒ

Neilgā laika spridī Mineapolē šī bija jau otrā izstāde, kuŗā savas gleznas rādīja latviešu mākslinieki no vistālākā rietumu -asta — no Sietlas (Vaš.).

Pirmā bija Anna Dārziņa, un tagad sastapāmies ar Jūliju Matisonu. Abi šie mākslinieki absolvēja Latvijas Mākslas akadēmiju apm. vienā laikā: Matisons 1933. gadā — ainavu meistardarbnīcu, Dārziņa 1937. g. — figurālo meistardarbnīcu. Annas Dārziņas darbu skatē mineapoliešus valdzināja šīs mākslinieces lieliskā technika, vijīgais, rotaļīgais zīmējums, kompozicija, tīrais, gaišais un priecīgi mirdzošais krāsu zieds.

Jūlijs Matisons, kuŗu prof. V. Purvītis uzskatīja par vienu no saviem labākiem skolniekiem, jau tūdaļ pēc akadēmijas absolvēšanas sāka iet patstāvīgu ceļu; nepalikdams tā iedēvēto „mazo Purvīšu" barā. Jau toreiz viņš gleznoja platiem, spēcīgiem otas vilcieniem, patumšos zaļgani brūnos un zilgani zaļos toņos. Trimdā Matisons izkopis savdabīgu gleznošanas techniku — ar platiem, mierīgiem otas triepieniem. Arī viņa darbu kompozicijas harmoniski un un mierīgas. Viņš arī daglezno kliedzošiem krāsu kontrastiem. Krāsu zieda izvēle viņam savdabīga, matisoniska, un katrā ziņā interesanta. Izstādītie darbi rāda, ka Matisons savās mākslinieka gaitās nav arī sevišķi aizrāvies ar sekošanu visādiem modē nākušiem „ismiem" vai citu, svešu, meistaru iespaidiem. Tikai pārīs darbos pavīdēja jūtamāka Matisa un Ruo (Rouault) ietekme.

(Noņeigums 8 lpp.).

VAKARA ZVAIGZNES

VALDEMĀRA KĀRKLIŅA ROMĀNS. GRĀMATU DRAUGS 1962. G.

Trimdas rakstniecībā V. Kārkliņš ir izvirzījies vienā no redzamākām vietām. Viņa romāni allaž lasītāju gaidīti. Tādu uzmanību viņš ir ieguvis, dziļi iejūtoties apstrādājamā vielā, vienalgā, vai tā būtu agrāko laiku vide un notikumi, vai mūsu dienām tuvākais laiks, vai pat aktuālitātes, kā tas atklājas pēdējā grāmatā Vakara zvaigznes.

V. Kārkliņš ir problēmu risinātājs. Bet tas nenozīmē abstraktu ideju cilāšanu. Viņš vēro dzīvi un cilvēkus ar to raksturiem un dažādu tendenču samezglojumiem, kuŗos tad atklājas problēmas. Viņa romānos darbojas dzīvi cilvēki, ne abstraktu ideju nesēji. Tas visnotaļ saista lasītāju, kam grāmata ir vairāk nekā laika kavēklis. Lasītājs, dzīvojot līdzi šiem raksturiem, gluži neviļus tiek ievilkts psīchisko norišu plūdumā, kas rosina jautājumus un spiež meklēt atbildes gan pašā, gan citu rīcībā.

Romānu varoņi nav atdalāmi no vides, kuŗā tie darbojas. Ja vides laiks tagadējais, tad rakstnieks dažkārt skaŗ arī aktuālās parādības. Bet tā nu ir ļoti riskanta lieta, lai mākslas darbs neizvērstos par publicistiku. V. Kārkliņu vada lieliska pasaules literatūras pazīšana un mākslinieciskais skatījums, lai izbēgtu visām tādām kļūmēm. Kā viņš to panācis apskatāmajā grāmatā?

Romāna centrā leģionārs invalids Linards Kelpšs. Viņš ir sapņojis par baletdejotāja karjēru, bet visu sagrāvis kaŗš, kas paņēmis kreiso kāju. Nikstot kādā nometnē Vācijā, viņš iemīlas spekulanta Milzarāja jaunajā un skaistajā sievā Ievā.

Neparasts ir tas, ka Linards ir invalīds, kas uz pretmilestību droši nevar cerēt, un tāpēc līdz satikšanās brīdim ar Ievu vairās no sievietēm, kas pret invalidiem izturas ar pasvitrotu līdzjūtību. Bet Linardam nekas tā nederdzas kā līdzjūtība. Ieva ir citāda, un viņas tuvums Linardā modina iekāri, kam viņa bez pretestības padodas. Sākumā tas Linardam ir tikai asiņu mulsums. Bet šai milestībai ir traģiska pieskaņa, ko rāda Linarda tālākās izjūtas. Tā nav milestība, bet tikai milestības illūzija.

Sākoties izceļošanai, Linardu driz vien pie sevis izsauc tēvocis Kalifornijā. Pēc divi gadiem tur ierodas arī Milzarāji un citas mums jau pazīstamas personas no romāna Vēstule no dzimtenes, kā Olga Osīte ar māti un meitu Kaiju. Linardam ar Ievu atjaunojas agrākās attiecības. Bet tad piepeši Ieva negrib vairs tās turpināt, baidoties zaudēt iegūtās ērtības materiāli nodrošinātā dzīvē. Ar to tad sākas Linarda milestības stāsta „redzamais" sarežģījums. Viņš cīnās, lai patu-rētu Ievu. Ciņa viņu noved viesībās pie Milzarājiem, kur tad tiek pārcilāta trimdas dzīves sāpīgāko jautājumu daļa. Viesībām seko Linarda tuvāka iepažīšanās ar Kaiju, kas sola Ievas atbidīšanu pie mals un jaunu, spirgtāku dzīves ievirzi. Tomēr nekas tāds neizdodas. Linarda apzinātā pieķeršanās Kaijai nespēj izgaisināt illūziju par Ievu, un īsā aizraušanās viņam atklāj atziņu, ka tā ir bijusi tikai jaunība, kas noliekusies pār viņu, jaunība, ko viņam neglābjami sagrāvis kaŗš.

Satikšanās ar Kaiju Linardam sagādā sarunu ar viņas vecmāmiņu, kas slimības gultā gaida savu aiziešanu. Šī saruna zīmīga ar to, ka, pirmkārt, devusi romāna nosaukumu, otrkārt, dod atslēgu daudzām romānā iepītām apakšstrāvām. „Ja gribi zināt, vai mute balta," stāsta vecā Osīšu māte, „skaties spoguli. Bet ja gribi zināt, vai sirdsapziņa skaidra, skaties zvaigznēs." Tā viņa ar savu nelaiķi vīru darījusi. „Mēs sēdot domājām par pagājušo nedēļu. Kā esam dzīvojuši, vai viss, kas jādara, padarīts, un vai labi padarīts. Tad skatāmies vakara zvaigznēs — un zinām. Ja tava apziņa būs tīra . . . tās skatīsies tevi kā Dieva acis." Vai ari Milzarājiem un Dumpjiem nevajadzēja paskatīties zvaigznēs? Šī vecās latviešu māmuļas gudriba vēl ne sevišķi ietekmē Linardu, bet kad viņam no tās jāatvadās pie atvērta kapa, aizgājēja viņa iztēlē izaug par esošo un nākošo paaudžu latvietības paraugu.

Nāk lūzums. Īsā laikā viņš likvidē savu uzņēmumu, kas, pēc speciālista aplēses, varētu izvērsties par īstu zelta bedri, un aizlido uz Rietumvāciju pie Viļa Rāznieka, kas tāds pats invalīds vienrocis. Tas viņu noved pie trešā invalīda, kapteiņa Kliesmeta, kas formē „pulkveža Brieža bataljonu" cīņai „ciņā pusē", un kādā rudeņa naktī pa slepenām takām kopā ar citiem pāriet robežu austrumu virzienā. Vakara zvaigznes viņu pavada.

Nejautāsim, cik praktiskas nozīmes tādai cīnītāju grupai; svarīgi ir jaust to spēcīgo apakšstrāvojumu, ko autors ielicis šāda pasākuma notēlojumā. Vesels lielu un spēcīgie rauš dolarus, invalīdi turpina aktīvu ciņu.

Linards aizbrauc, no Ievas neatvadījies.

Īsā pārskatā nav iespējams atzīmēt visas mākslinieciski nozīmīgās vērtības. Lai visu to pienācīgi izceltu un aprādītu, par Vakara zvaigznēm būtu jāraksta vesels apcerējums. Ar tādu mīlestības problēmas risinājumu, ievijot nacionālpolitiskus pavedienus, grāmata izvirzās par vienu no labākajiem autora darbiem. Mākslinieciskais veidojums tik stabili noorganizēts un izslīpēts, ka nav nevienas liekas frāzes, vai nepārliecinātājas situācijas. Ar to arī visas apakšstrāvas kļūst jo skaidrākas un iedarbīgākas. **K. Upatnieks**

Pēc TLKA pēdējā šīs sezonas koncerta solisti Līnu Karlsoni, komp. T. Ķeniņu Timermani. klausītāji suminā un pianisti Editi Foto JAK.

Modris Zeberiņš

SIRSEŅU ZĪMĒ

NEDARBU GRĀMATA.

(4. turpinājums)

Tad nu tēvs gleznoja Komisārjaunkundzi jo krāšņu; pa to laiku Melita un Spunteļa kungs spēlēja rāmus duetus. Klavieŗu pensijā nebija, bet harmonijs. Un beigās Melita allaž atvilka visus reģistrus un iejūsmīgi spēlēja kāzu maršu no Lohengrina. Vēl tagad acu priekšā redzu viņas zeltaini - zaļo peldkostīmu un brūni iedegušo kāju sasprindzinātos muskuļus, ar visu spēku plēšas minot. Acis viņai mirdzēja vien, un zaļš zāles sulas traips bija uz zoda.

☆

Esmu aizlēcis notikumiem priekšā. Domāju, ka zināšu pastāstīt tikai īsu teiku. Kaut pavēlu, nu iegādāju labāk.

Jurģu dienā ieradāmies Siguldā. Tēvs pavasaŗos nenocietās, steidzās laukos līdz ar gājputniem. Kamēr viņš aizgāja patālu, Siguldas otrā pusē, vedēju līgt, mēs, tie citi, pie mantām gaidījām. Māšele Daicis lobīja Lieldienu gaili, taupītu šokolādes kārumu. Māte ar dižtanti Annu norūpējušās tīstīja brālīti Agri. Vilcienā nabaga bērns bija stipri sakratīts. Man sabira grants kurpēs. Ierau-dzījis sarkanu mucu uz riteņiem, ar baltiem burtiem aprakstītu: „Ugunsdzēsībai", gāju klāt, ķēros pie ilkss, āvos. Tanī brīdī pienāca, mani uzrunāja, divas staltas meitas. Paglūnēdams redzēju tās ģērbušās vienu zilā, otru zaļā.

Sapūties aizgriezu galvu, neatbildēju, grūstīju ilksi.

„Tas nav no runīgiem!" viņas smēja.

Tai pašā brīdī ilkss spruka, jiru ļerumis izbira logs... Šis skrēja smiedamas, ūdens lija aumaļām, iznāca stacijas priekšnieks, sarkanu cepuri galvā, un teica: „Campar-kāja!"

Tā sākās pirmā Siguldas diena. Tēvs atveda ori, li-nijdrošu, aizlaida sieviešus ar Agri papriekš; es gāju līdzi vezumam. Vedēja ķēve kāpa lēni vilkdamās, gaŗu mēli gar laužņiem izkārusi. Tēvs ievērodams vaicāja, kas ķēvei vainas.

„Kas nu šai lai būtu par vainu, tik paradums!" tā vedējs.

„Dete, l ū d z u !" viņš uzkliedza. Ķēve ierāva mēli.

Tā nu mēs braukdami vedām savu vasaras čigānu mantību. Siguldai cauri vēl nebijām, kad netālu no baznīcas redzējām augstu stabu, viŗu pūlīti apkārt. Daži bija novilkuši svārkus, vestēm spīdēja listriņa muguras, rotija kreklu piedurknes, cilāja cepures. „Ta nu vellu sit, kā jau Jurģu dienā," teica vedējs.

Tuvāk tikuši, apstājāmies, novērojām, ar ko viŗi ņemas. Ar lielu āmuru tie sita pa tapu tādā kā lādē; gar stabu augšup lēca dzelzs krupis. Cik augstu uzlēca, tik rādīja sitiena spēku. Pieiet puisis, muguru kā lāvu, spļauj saujās, sagrābj āmuru. Bladāc un švirkst un blikš! Līdz augšai krupis, par stipru sitiens, izsprāgst naglas un skrūves, sarkanais skārda velns uzlidinās gaisā kā cirkus vingrotājs, met kūleni, nāk griezdamies lejā, viŗu barā, stiprinieki bēg nost.

Vedēja ķēve nosprauslojas, novalba lielas baltas acis, raujas pa ceļu tālāk. „Dete, l ū d z u !" kliedz vedējs.

Mēs tālāk braucām gar pili lejā pa mežaino gravas ceļu. Nogriezāmies dzeltenai mājai gar stūri; tad bijām ielejā. Koku, krūmu galotnes jau metās zaļganas, dziedāja cīruļi. Pie pārceltuves Turaidas pusē dzirdēja ermoņiku spēlējam.

Kad cēlāmies pāri, ūdens skrēja strauji, virpuļi griezās. Prāmis piestāja, aklais mūzikants pasāka maršu.

Gūtmaņa alai aizbraucām gaŗām pa pļavas gabalu Koki ceļmalā bija ar dzeltenām ziedu spurām, alkšņi plaukumā. Tad parādījās sārta klints ar ūdens pilnu grāvi priekšā, Turaidas kalns iezilgans pacēlās pretī. Celiņš stīdzēja pašā kraujā augšup, cik gan tur nevajadzēja būt kāpienu?

„Tur nu ar slēģiem, šķietu un kasti plecā augšā - lejā," teica tēvs. Starp pērno lapu čaugām ziedēja palazdītes.

Ceļš apkārt būs reizes četras gaŗāks, bet bez pūlēm," teica vedējs. Grāvja ūdenī plunkšķināja, kūlās vardes.

Lēniem soļiem aizsniedzām aku pie krustceļa. Kreisajā pusē bija pagasta vecais krogus ar kooperātīvu, vītoliem apaudzis liels dīķis, skola iepretim. Pa labi jo dižena gobu aleja uz pili. Pabraucām gaŗām apaļam paugu-ram ar liepām. Tur esot Turaidaš Rozes kaps. Baznīcai dakstiņu jumts, strups tornītis. Otrā ceļmalā balles vieta, tad balta māja pie dārza ielejas. Pils tornis viedās priekšā.

☆

Plašā tūristu māja piederēja skolotāju biedrībai. Jau cara laikos celta, kur smalkiem ļaudīm reizojot ap mesties. Ēkai bija divi spārni, viens pret torni, otrs pret gravu. Mums iedeva istabas blakus zālei, kas tukša klimstēja. Atceros, kā nesa svaigus, augsti piebāztus salmu maisus, kūra zaļi vāpētu podiņu krāsni, tā spiguļoja kā zaļā krūze.

Zālē vēlāk sanesa jo smalki izdreijātas mīkstās mēbeles, harmoniju arī; tēvs Komisārjaunkundzei apsolīja no lazdām uztaisīt grāmatplauktu; viņš zobojās par „kungu" iekārtu. Gājām piemērotas lazdas meklēt, atradām sirseņu pūzni arī. Tēvs noskatīja pētīgi, bet toreiz neko liciu vis neteica.

„Salc zaļais mežs, un lakstīgalā dzied," kāds vilka jēlā balsī, pa ceļu iedams. Grāvmalē valstījās degvīna pudele.

☆

Pa pusotras dienas tēvs plauktu uztaisīja. Atbrauca vietraudžos daži skolotāji ar bērniem, viena ģimene pakavējās pāra dienas. Tiem bija divi bērni, minēju Rūtiņu, Jāniti.

Kad tēvs zālē ienesa plauktu, meitene ieskrēja, tādu pašu degvīna pudeli ar savītu kaklu rokā vīcinādama. Pudele klunkšēja. „Gribi sulas?" viņa vaicāja. „Kā tevi sauc?" „Mani sauc Rūtu. Vai tev gaumē?" viņa vaicāja, izskaidroja: „Nolauzu bērza zaru, piekāru pudeli, pa nakti pietecēja."

Rūtiņa vēlāk ieradās uz visu vasaru: toreiz tik atbrauca ar vecākiem vietu skatīt. Man sulas šķita skānas ietikā.

☆

Dienas pagāja pa iekšu, bija uznākuši lieli aprīļa lieti. Ar plauktu darbodamies, tēvs bija atsācis „amatot". Rīgā bija nopirkti saplākšņi, „normāliņas". Viņš taisīja kastes ar stikla vākiem, lai es pa vasaru tur sakrātu tauriņus un raibus oļus. Mums bija mazs mikroskops; ķērāja tikliņš tauriņiem; iedeva kladzes, zaļu tinti, lai rakstu katalogus. Skolā mani toreiz nesūtīja, tēvs daudz nopēmās, veidodams manu prātu savā garā; kad vēlāk sabrauca skolotājas, viņš mani tām priekšā „atrādīja". Lika tulkot no vācu valodas; ģimnazijas fizikas skolotāju pamāciju statiskās elektrības pamatproblēmās, aizstāvēdams tēva gudrību. „Bet tētis teica, ka tas tā!" es jo skaļi kliedzu. Visu tris klašu programmu un vēl daudz vairāk tēvs gribēja iemācīt, skolotājas vaimanāja, nomaitāšot galvu. Vai viņš vēlējās brīnumbērnu? Vai biju tāds? Pat dabas zinības toreiz mani iepriecēja, tā likās pasakaina rotaļa; vēl ģimnazijas laikā ķīmijas grāmatu lasīju tāpat kā citkārt Apokalipsi . . .

☆

Ko vien ievēroju plaukstam, augam, to man ieteica vākt un taisīt herbāriju. Tā arī dariju; taču izkaltētie stādi un ziedi mani neiepriecināja, laikam nojautu smaržā nēvi.

Taču tauriņu medības man to vasaru ļoti iepatikās.

„Skaistām puķītēm visādi plestiķi lidinās virsū." Jaņševska teiciens nu nāk prātā, par tauriņiem iedomājot. Kad esi nolēmis iziet tauriņu medībās, kad esi pasācis, tad tu pievērs viņiem uzmanību. Ikvienam tauriņi lidinājuši gaŗām kā rotaļīgi brīnumi, allaž. Bet notvert, iegūt? Tad rodas vajadzība, kāre, mednieka kaislība, tad meklē. Pa pļavām, upmalām, mežmalām, saulainiem izcirtumiem: visu pāri ziediem, zem koku zariem, starp gaismu un ēnu pārlūko tauriņa plīvojošam lidojumam līdzīgā skatā. Jeb varbūt — esi pārvērties saules sikspārni, spārē? Tev tikliņš gaŗā kātā; un ēteŗa pudele, kuŗā iemet lidojošās dvēselītes. Tauriņš taču ir trauslākais dzīvās dvēseles iemiesojums. Un ar gaisīgāko zemes eļļas tvanu to nogalina. Miruša tauriņa krāsas vairs nav tās pašas — bet iegūto tu tomēr saglabā, kaut arī būtu tā, ka vākums neatsvers dzīvo mirkli. Vai ieliksi kārbā ar stikla vāku saules mirdzumu, pļavas smaragda ēnu, dīķa kalmju smaržu, paparžu rūgteno dvingu, vaivariņu ugunīgo tvanu? Avenāju dvesmu, dārza kāpostu raženo gaisotni? Toreiz biju tauriņu medinieks. Krājuma, tā man vairs nav. Mednieka prieks par lidojošo mirkli ir apslēpies dziļāk, kaut mazinājies tas nav. Toreiz saule vēlēja: nu vairs ne. Bija nātru tauriņi: sārts, dzeltens, brūns. Sēru tauriņi: purpura spārni mežģiņu ielokā. Tad Paradīzes kalnā bija vizmojošs pāvacis; otrs agāta zaigā, no melna līdz rubīnam, gliemežvāka vizmu brinumputns; tak visi tie mazie, gaisīgie, rotaļīgie: kur vien pļavā griezies: gaišzili, sārti rožaini; pļavām taču pāri vienmēr, visur lidinājušies zemes smagumam atrāvušies ziedi, arī vēl tagad neienistu ēteŗa smaržu: zēns iegūst trauslākos spārnus, dvēselīte lido joprojām; kas domā gudri, lai!

(Turpinājums sekos)

(Turpinājums sekos)

Latvieši Kanadā

NIAGARAS DV NOD. 10. GADA SVĒTKOS

Svinīgo Niagaras DV nodaļas 10. g. svētku sarīkojumu ievadīja māc. J. Prauliņa svētbrīdis, kurā starp citu mācītājs norādīja, ka DV ir vienmēr bijuši modri cīnītāji un ceļa rādītāji, sevišķi tajos brīžos, kad komūnisma ēna sāk iespiesties brīvajā pasaulē.

Sarīkojumu atklāja nodaļas prks J. Celms un sniedza īsu pārskatu par paveikto aizvadītajos gados, pasvītrojot, ka pašreiz, neskatoties uz tautiešu skaita samazināšanos Niagarā, nodaļa šogad var uzrādīt vislielāko biedru skaitu visā pastāvēšanas laikā.

DV nodaļa bez aprūpes darba iespēju robežās atbalstījusi latviešu skolu, skautu un gaidu organizāciju un latviešu jaunatnes darbu.

DV KV pr-dis R. Epneris, sveicot jubilārus, izteica lielu prieku, ka Niagaras DV nodaļa proporcionāli iedzīvotāju skaitam, var uzrādīt tik lielu biedru skaitu, un ka nodaļai ir vislielākais jauniešu skaits, kas ļauj droši raudzīties nākotnē.

Savu uzrunu noslēdzot, DV KV pr-dis aicināja visus vienoties latviešu tautas lūgšanā: Dievs, svētī Latviju!

Sv. Katarīnes DV nodaļas vārdā sveica P. Vītols, Hamiltonas DV — O. Ieviņš, bet Londonas DV vārdā — R. Bērziņš. Niagaras draudzes vārdā sveica P.Treijers, Niagaras latviešu skolas — Fr. Barkāns, skautu — E. Jēkabsons, gaidu — R. Zālamans.

Rakstiskus sveicienus bija sūtījuši nodaļu pr-ki: Toronto — R. Puriņš, Bramptonas — J. Robonis, Kičeneras - Vaterlū — A. Taube un citi. Vīru kora Viesturs vārdā sveica A. Šteinbachs. Tāpat nodaļu lielajā jubilejā sveica tās pirmais pr-ks Aleks. Gailītis.

Svinīgajam aktam sekoja koncerts, bet noslēgumā bija dejas un bagāts cienastu galds visiem vakara viesiem, par kuru bija rūpējušās vietējās vanadzes.

J. L.

DESMIT SEKMĪGI DARBA GADI SADBERIJĀ

5. maijā Sadberijas DV nodaļa svinēja 10 gadu pastāvēšanas svētkus.

Svētkus ievadīja nodaļas pr-ka Ž. Neimaņa runa. No DV KV sveicienus nesa Ed. Breikšs un runas noslēgumā pasniedza DV KV atzinības rakstu bij. nodaļas priekšniekam J. Migliniekam.

DV KV vanadžu pārstāve I. Breikša pateicās par viesmīlīgo uzņemšanu un pasniedza atzinības rakstu Sadberijas vanadžu kopas priekšniecei A. Janitēnai. Hamiltonas nodaļas pārstāvis O. Zvirgzdgrauds aicināja Sadberijas vanagus turpināt ciņu pret komūnistiem līdzšinējā garā.

No Sv. Katarīnes nodaļas apsveica Ž. Andersons un no Viesturs vārdā sveica A. Šteinbachs. Tāpat nodaļu lielajā jubilejā sveica tās pirmais pr-ks Aleks. Gailītis.

Svinīgajam aktam sekoja koncerts, bet noslēgumā bija dejas un bagāts cienastu galds visiem vakara viesiem, par kuru bija rūpējušās vietējās vanadzes.

J. L.

Niagaras DV nodaļas 10. gada svētkos. Uzņēmumā no kreisās: 1. r.: Niagaras DV nod. ilggadīgais pr-ks Jānis Celms un DV KV pr-dis R. Epneris, un DV nodaļu pr-ki un organizāciju pārstāvji. J. Liģera uzņ.

KAS DIEVA VĀRDU DZIRD

ARTŪRAM EZERGAILIM 85 MŪŽA GADI

Uz mana galda ir veca, pirms vairāk kā simts piecdesmit gadiem izdota Bībele latviešu valodā. Grāmatas lapas ir gluži nodzeltējušas, bet pirmā, neapdrukātā lapā vēl diezgan skaidri salasāms ieraksts vecā ortogrāfijā: „Skujienes un Lodes Bībeles biedrība šo Bībeli ir uzdāvinājusi Koseniešu Vec - Zvannieku mājai par paliekamu mājas mantu saimnieka Jāņa Ezergaiļa laikā, tai 20. novembrī 1847. gadā. „Tiešām svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu dzird un to pasargā. Lūk. 11, 28."

So Bībeli — ar vēlējumu to uzglabāt Sv. Jāņa latv. draudzes dievnamā līdz tam laikam, kamēr to atkal varēs pārvest brīvā Latvijā — man reiz nodeva minētā Jāņa Ezergaiļa mazdēls, Artūrs Ezergailis, kuram — lasi un brīnies! — nu jau pašam 11. maijā apritēs astoņdesmit pieci mūža gadi.

Un — Bībelē ar zoss spalvu ierakstītais vēlējums, ka „svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu dzird un to pasargā" — zīmīgā kārtā ir piepildījies arī Artūra Ezergaiļa dzīvē un ģimenē.

Vispirms gavilnieks šo Dieva svētību ir izjutis, saņemot no sava Radītāja apbrīnojami labu veselību, lielu fizisku spēku un možu, dzīves un darbošanās prieka apmirdzētu garu. Vēl uz 80. gada robežām nonācis, Ezergaiļa tēvs turpināja strādāt algotu darbu kādā slimnīcā, — ne jau tāpēc, lai nopelnītu, bet gan tāpēc, lai dzīvei būtu saturs un katrai dienai savs uzdevums. Kad no darba bija jāaiziet, Ezergaiļa tēvs sāka „būvēties". Iemīļojis Saulaini, viņš pierunāja savus dēlus tur uzcelt skaistu vasaras māju. Un tikko Saulaines kalnos sāk svilpot pirmie strazdi un atplaukst pirmie sniegpulkstenīši, tur ierodas arī sirmais Vec-

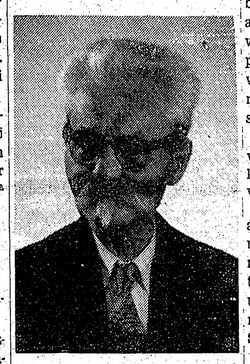

- Zvanieku māju saimnieks, lai apdaritu „mājas darbus". Un tā viņa vārtu priekšā pag. vasarā zaļoja no dzimtenes atsūtītie mieži, un aizvien lielāka auga malkas grēda, ko Ezergaiļa tēvs, spēkus rūdīdams, bija sagatavojis.

Ar tādu veselību, kādu Dievs devis Kosas pagasta Zvannieku māju saimniekam, vecums nav nasta, bet tikai rēna atvasaras diena, kuŗas skaistumu vairo nobriedušo druvu mirdzēšana un augļu bagātība.

Ka „svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu pasargā", Artūrs Ezergailis ir izjutis arī briesmās un liktens nestundā. Kad viņš kā jauns, nacionāli noskaņots latviešu strēlnieku virsnieks, 1. pasaules kaŗa ugunsgrēkam izplēnot, pārnāca savās dzimtās mājās, viņu, kā izteiktu „kontrrevolūcionāru" apcietināja komūnisti. Ezergaili aizveda uz Cēsu cietumu, kur tas ilgāku laiku smok vienā kamerā ar Raunas mācītāju un vairākiem nacionāli noskaņotiem latviešu studentiem. No komūnistu rokas mira mācītājs un arī daži citi no Ezergaiļa kameras biedriem. Bet — viņš pats izglābjas, un paliek dzīvs līdz tam brīdim, kad sarkanā tribunāla locekļi, pānikā bēgot no nacionālās armijas, atstāja Cēsu pilsētu.

Pateicībā par Dieva žēlastību un svētību, Artūrs Ezergailis arī visu mūžu centies kalpot Kristus baznīcai, kur un kā vien varēdams. Skujienes draudzē viņš gadiem ilgi ir padomes loceklis, vairākus gadus arī draudzes priekšnieks. Iebraucot Kanadā un sākot jaunās gaitas raktuvju pilsētā Norandā, Ezergaiļa tēvs dedzīgi atbalsta tos, kas grib, lai šajā patālā vietā būtu latviešu draudze un latviešu mācītājs, kas Dieva vārdu sludinātu tēva un mātes valodā. Ierodoties Toronto, Ezergaiļa tēvs bieži redzams Jāņa draudzes dievkalpojumos un jau ilgus gadus skaitās arī šīs draudzes pērminderis . . . Tikai pēdējā laikā, dzirdei pasliktinoties, Ezergaiļa tēvs sabiedrībā rādās retāk, bet viņa garīgās intereses nav rimušas. Ar lielu mīlestību un dedzību viņš vēl joprojām rūpējas par savu „ilgstošo mīlestību", latviešu gramatu, un viņa vadībā LN AK bibliotēka ir kļuvusi par itin nopietnu un respektējamu grāmatu krātuvi.

Arī ģimenes dzīvē, kuŗā valda tās atziņas un patiesības, ko atrodam Bībelē, kas kā „paliekama manta" nodota kādreizējam Zvannieku saimniekam, Ezergaiļa tēvs ir redzējis lielu Dieva žēlastību. Karš, bēgļu gaitas, pārbaudījumi un grūtības viņu nav atrāvuši no ģimenes. Viņš pavada savu svešniecības laiku kopā ar savu laulāto draudzeni, saviem brašiem dēliem, meitas ģimeni un mazbērniem. Tāda iespēja daudziem ir liegta.

Bet Dievs pasargā tos, kas Dieva vārdu tura cieņā un godā un kas savu dzīves ceļu staigā Dieva vārdu gaismā un patiesībā . . .

Lai Dievs dod, ka piepildītos arī Ezergaiļa tēva vēlējums, — un ka vai nu viņš pats, vai kāds no viņa tuviniekiem, vai mācītājs varētu viņa Bībeli aizvest un nodot brīvās Latvijas Zvannieku sētas mantiniekam vai Skujienes draudzes dievnamam.

Arnolds Lūsis

AMATA MEISTARS GAVIĻNIEKS

Uz 60 mūža gadiem vakar atskatījās viens no pazīstamākiem latviešu iespiestā vārda tehniskiem darbiniekiem. Mūsu laikraksts jau vairāk kā 10 g. ir izmantojis šī amata meistara bagāto pieredzi un jaunekļīgo darba sparu.

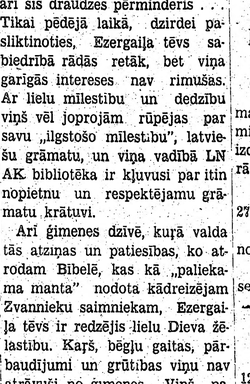

Gavilnieks ir mūsu metieris Artūrs Vestfālis. Viņš dzimis 1902. g. 11. maijā amatnieka ģimenē. 1. pasaules kaŗa notikumi ģimeni noveduši bēgļu gaitās uz Krieviju. 1917. gadā A. Vestfālis Maskavā sācis mācīties burtliča amatu. Mācības nobeidzis pēc atgriešanās Rigā, 1918. gadā, kad iesaukts armijā. Būdams dienestā, strādājis par metieri pie laikraksta Latvijas Kareivis. Pēc demobilizācijas darbojās vairākās Rīgas spiestuvēs. 1926. gadā saistījās darbā Riti spiestuvē, nostrādādams šai uzņēmumā 16 gadu.

1944. g. otrreiz devās bēgļu gaitās, nonācis Berlinē un turpinājis metiera darbu pie laikraksta Latvju Balss, ko vadījis kpt. A. Podnieks. 1948. g. iecelojis Kanadā Pēc līguma laika nostrādāšanas Hydro būvdarbos 1950. g. apmeties Toronto. 1951. g. jūlijā uzsācis darbu pie mūsu laikraksta.

Gavilniekam vēlam vēl daudzus raženus darba gadus.

A. Kundrats

TORONTO

Kurzemes cietokšņa krišanas pieminas sarīkojums ar aicinātiem viesiem notiks sestdien, 12. maijā, plkst. 5 p. p., igauņu namā, 958 Broadview Ave. Svētbrīdi vadīs māc. A. Čops. Sekos svinīgā junda, to pieņems viesis no ASV ģen. O. Dankers. Salidojumā pieminas runu teiks vītn. E. Šķobe, bet priekšnesumu programmā piedalās literārts M. Lorbergs, dziedone Erika Beitāne ar pianisti Māru Dreimani no Londonas (Ont.) baritons A. Vītols un pianiste Inta Gruzna. Būs cienasta galds ar sadraudzības vakaru. Tuvāka informācija pie rīcības komitejas pr-ka V. Tikiņa (tel. AM 7-0828) vai rīcības komitejas locekļiem.

Kanadas latviešu organizācijas ar savu mērķtiecīgo un aktīvo darbību sabiedriskā un politiskā laukā ieguvušas kanadiešu cieņu un respektu. Apliecinājums tam ir LNAK valdes prdim J. Niedram Toronto pilsētas galvas N. Filipa piesūtītais ielūgums piedalīties Lielbritanijas ministru prezidenta Mekmillena godināšanā un Ontario gubernatora Keiller McKay ielūgums piedalīties viņa rīkotajā pieņemšanā. Uzmanības un respekta apliecinājumus no kanadiešu puses saņēmuši arī citi mūsu organizāciju vadītāji.

TLB sestdienas skolas izlaiduma sarīkojums notiks svētdien, 3. jūnijā, plkst. 6 vak., Sv. Andreja b-cas zālē. Paredzams, ka skolu šogad beigs 24 skolēni, kas jau citīgi sagatavojušies pārbaudījumiem, kuŗi sāksies tuvākās dienās. Izlaiduma akta svētbrīdi vadīs māc. A. Čops.

Toronto latviešu katoļu vienības lauku īpašumā Mežciemā pag. nedējas nogalē talcinieki paveica pēdējos uzmērīšanas darbus, inž. J. Šmita vadībā.

Māc. A. Lūsis kristīja Ritu Valdu Bambers, Egila un Valdas meitiņu; Robertu Tarolu Rāvu, Andreja un Lailas dēliņu. Salaulāti: Aleksandrs Kozickis ar Ilzi Bumbuli.

Tautu deju kopas Diždanča priekšnesumu vakars piektdien, 11. maijā, plkst. 7.30 vak., 1407 Dundas St., W. (slovāku zālē).

Pirmās latviešu ev. - lut. draudzes kora 10 gadu darbības jubilejas koncerts ar solistu piedalīšanos notiks sestdien, 12. maijā, plkst. 8 vak., Sv. Andreja b-cas zālē. Pēc koncerta būs draudzes vakars.

Mācītājs A. Čops salaulājis Imantu Grantiņu ar Aiju Brūni-ņu. Kristīts Eriks Gregors, Kārļa un Irmas dēliņš.

Latviešu mana organ. kom. adrešu kartotēkas kārtošanas talkā pag. trešdien piedalījās 22 talcinieki. Darbi notika Sv. Andreja b-cas telpās. Lai kartotēku pilnīgi sakārtotu, būs nepieciešamas vēl vairākas talkas.

PATEICĪBA

Sekojošiem uzņēmumiem izsakām sirsnīgu paldies par ziedojumiem Maija ballei: puķu veikaliem — Venus Florists, Milda's Flowers un Crest Florists; dāmu frizieŗsaloniem — Venta, Venus un A. Šmits. DV Toronto nod.

NIAGARA

Tradicionālie Niagaras ziedu svētki notiks š. g. 26. maijā. Ņemot vērā, ka lielākais viesu skaits parasti ierodas no Toronto un Hamiltonas, tad rīkotāji noslēguma ziedu ballei šogad vietu izraudzījuši Sv. Katarīnes, Atlanta hotelī, Genevas ielas galā, Ontario ezera krastā.

Ievadījumā būs mūzikāli priekšnesumi (piedalās tenors Andis Cers un brīvmāksl. Imans Sakss), sekos basketbola turnīra uzvarētāju apbalvošana (piedalās arī ASV latviešu jaunatnes vienības) un 1962. g. Niagaras ziedu karalienes ievēlēšana. Sākums plkst. 19.00. Ieeja visam vakaram — $ 1.50.

Gadskārtējais basketbola turnīrs „Niagaras Vairoga" izcīnai jaunatnes vienībām risināsies Niagarā, 525 Morrison St., un sāksies jau plkst. 10.00 no rīta. Jāpiezīmē, ka trīs gadus no vietas uzvarētāji ir Grand Rapidu jaunie basketbolisti.

VINIPEGA, MAN.

DV Mednieku un makšķernieku sekcija rīkoja vakarēšanu Kaktiņa mājā š. g. 5. maijā. Vakars bija labi apmeklēts. Inž. mežk. Ād. Kēleris stāstīja savas atmiņas par 2. pasaules kaŗu un par Latvijas brīvības zaudēšanas pēdējām dienām Kurzemē. Bija ieradušies arī šī sporta cienītāji — kanadiešu viesi, kas rādīja 3 filmas. Vakars noritēja omulīgi pie vanadžu un mājasmātes sagatavotiem groziņiem.

O. Š.

SĀRTS ROŽU ZIEDS MĀMIŅAI

Viena no visskaistākajām tradicijām TLB Sestdienas skolai ir maija pirmajā svētdienā rīkotā Ģimenes diena. Tēvi, māmuļas, vecmāmiņas ir mīļi gaidīti viesi, kuŗiem mazās sirdis apliecina savu pateicību un mīlestību dziesmās un skaistos solījumos.

Šogad šāda goda diena bija 6. maija svētdienā. Baznīcas zālē jau piepildīti visi sēdekļi, pēdējie atnācēji nostājas gar sienām un atvērtajās durvīs. Apmeklētāju vidū arī tādi, kam skolas saimē bērnu nav. Varbūt tie nākuši pieminēt savu māmuļu tālajā dzimtenē un garā pasniegt tai sārto rožu ziedu, vai varbūt nolikt uz kapa kopas balto neļķi.

Pēcpusdienu ievada māc. A. Brieža svētbridis, kuŗā mācītājs pakavējas pie mūžam cēlā mātes tēla, illustrējot ar rakstnieku un lielu personību domām par māti — dzīvības devēju un vadītāju dzives gaitās.

Skolas pārzine A. Martinsone sveicina Ģimenes dienā un savā runā piemin pašu vērtīgāko, ko bērni no vecākiem gaida — mīlestību; bez tās bērnu dzīve nebūtu pilnīga, tie nevarētu pilnīgi attīstīties un augt.

Piecēlušies un pagriezušies pret vecākiem, bērni skaidrās balsīs nodzied ģimenes dienas sveicienu mātei un tēvam.

Dziesmas sirsnīgie vārdi tā aizkustina vecākus, ka šur tur pamanām notraušam asaru no valgajām acīm.

Bērni izspurdz kā putni pa visu zāli, katrs meklējot savu māmuļu un tēti, lai pateicībā par viņu mīlestību un rūpēm līdz ar skūpstu uz vaiga pasniegtu sārtu rožu ziedu. — Maza čala, īss mirklis, un tad viņi atpakaļ savās vietās pie saviem audzinātājiem.

Pēdējā programmas daļā dzirdam gan kora dziesmas, deklamācijas, gan vērojam jautras tautas dejas raitā solī.

Mazs, mazs puisēns skaidrā, skaļā balsī nodzied solo Tek, saulīte, tecēdama, šo sērīgo tautas dziesmu, četrām mazām meitenītēm tautas tērpos ar kustībām tekstu illustrējot.

Pēc priekšnesumiem skolas saime vēl dažas stundas pakavējas rotaļās un tautas dejās, bet vecā paaudze — pārrunās.

Izlozēja skolotājas Rostokas dāvāto latvisko pūra lādīti (Rostoka k-ga darbs) un šokolādes kasti, tā papildinot skolas kasi.

E. E.

Hamiltonā maija ballē Ziedoņa karalienes un karaļa titulu iegu va (no labās) M. Melbārde un M. Šmits. Sarīkojumu ar tautas dejām kuplināja Hamiltonas jauniešu pulc. Roŝa deju trupa.

VESELU BIBLIOTĒKU ar latviešu grāmatām

Jūs varat iegūt uzreiz — uz nomaksu, un pie tam vēl ar atlaidi, izmantojot Daugavas prēmiju zīmes Nr. 18, kas derīgas līdz 30. maijam. Pasūtiniet grāmatas tam Daugavas pārstāvim, no kuŗa prēmiju zīmes saņēmāt. Ja šīs Jums nav piesūtītas, pieprasiet apgādam DAUGAVA, Hellmansgatan 15, Stockholm S0, Sweden.

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULE
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO. PL. 9-0266.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.:HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, izdara visas parastās banku operācijas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā jaunās telpās —
27 BLOOR ST., E., TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 12—8 vakarā un sestdienās no plkst. 12—5 p. p.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

12. maijā — Kurzemes cietokšņa krišanas pieminas salidojums Toronto, Igauņu namā, 958 Broadview Ave., pl. 5 p.p.
12. maijā plkst. 8.00 vakarā, Sv. Andreja baznīcā 1. latv. ev.-lut. draudzes kora 10. gadskārtējais koncerts.
20. maijā Sv. Barnabas b-cā, pl. 4 p.p. Martas Tūteres klavieŗu studijas audzēkņu pēcpusdiena.
26. maijā — Ernas Ošiņas - Bērziņas klasiskās baleta studijas audzēkņu vakars, Bloor Collegiate auditorijā, Bloor - Dufferin.
26. maijā, plkst. 7.00 vakarā TL TA Sestdienas ģimnazijas izlaiduma akts Sv. Andreja b-cas sarīkojumu telpās.
27. maijā - Pavasaŗa svētki Sidrabenē.
3. jūnijā — izlaiduma akts TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
23. jūnijā — Līgo svētku uzvedums ar deju Sidrabenē.
No 30. jūnija līdz 8. jūlijam — gaidu - skautu 11. lielā nometne.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.
6. oktobrī — DVTK Daugavā iet ledus.
20. oktobrī — DVTK teātŗa pirmizrāde „Daugavā iet ledus" — Royal Ont. mūzejā.
24. novembrī — Klīvlendas latviešu teātŗa viesizrāde B. Šova lugā Šokolādes zaldātiņš.

SV. KATARĪNĒS

13. maijā — Ģimenes diena pl. 4 p.p., 45 Carlisle ielā (UAW telpās). Referēs dzejniece Velta Toma. Sv.Katarīnes un Niagaras latviešu skolu kopīgs sarīkojums.
27. septembrī — Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
24. novembrī — jauktā kora Dziesmu Vairogs koncerts, Koncertapvienības sarīkojums.

LONDONĀ, ONT.

2. jūnijā — DV Maija balle Crumlin sporta klubā.
23. jūnijā — Līgo svētki Dorčestrā, Londonas organizāciju kopīgs sarīkojums.

NIAGARĀ

26. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki ar priekšnesumiem, karalienes ievēlēšanu u. c. šogad notiek Atlanta hotelī (pie Sv. Katarīnes).
2. jūnijā, plkst. 18.00, Silvia Place zālē, Niagaras latviešu skolas 10 gadu darba atcere ar priekšnesumiem un teātŗa izrādi.
23. jūnijā, plkst. 7.00 Port Welerā apvienotie DV līgo svētki.
28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

DZ

UZ JAUNATNES SVĒ ČIKAGĀ

APTAUJĀ PIE ORGANIZĀCIJU UN DE JIEM UN TAUTIEŠIEM LINK

Reinis Tīģeris, kas uzņēmies Jaunatnes svētku sakarnieka pienākumus Linkolnā, izsakās, ka daudz laika veltīts šo svētku popularizēšanai Linkolnas jaunatnes organizācijās, skolās un visā Linkolnas tautiešu saimē. Pēdējā laikā ir domāts par kopēja transporta noorganizēšanu jauniešiem, kas dosies uz svētkiem. Šeit būtu jānāk talkā vecākiem un organizācijām līdzekļu sagādē, jo ģimenēm ar vairākiem bērniem tas nebūtu izvedams. R. Tīģeris domā, ka neskatoties uz svētku plašo programmu, visu sarīkojumu ieejas maksa nav augsta.

Linkolnas latv. skolas pārzine M. Bite izsakās, ka apsveicama ir nometnes 2x2 noorganizēšana svētkos, kas dotu iespēju jauniešiem līdz 17. g. vecumam būt savā vidē ar piemērotām nodarbībām, kas atbilstu šo jauniešu interesēm, jo piedaloties vecāko jauniešu sarīkojumos, šāda vecuma jaunieši jūtas ļoti bieži kā lieki un nepiemēroti vecāko jauniešu interesēm un vēlmēm.

„Jauniešos par svētkiem ir liela interese un, domāju, ka piedalīšanās tajos būs dzīva, kaut ne visiem būs iespējas segt ar to saistītos izdevumus. Tuvākā laikā domāju apzināt jauniešu vecākus, kas domā par piedalīšanos svētkos, lai varētu noorganizēt transporta iespējas."

Jaunatnes pulciņa „Tālava" vadītāja Velta Jodaiš izsakās, ka 2x2 nometnes noorganizēšana Čikagā ir pasākums, kas jo silti apsveicams, jo pulcinās jauniešus vecumā no 14-17 gadiem vienkopus. „Visos mūsu sarīkojumos esam Jaunatnes svētkus daudzinājuši un, domāju, ka arī daudzi Linkolnas jaunieši tur ieradīsies. Būtu apsveicami, ja mūsu organizācijas atbalstītu šo braucienu ar līdzekļiem."

Linkolnas latv. ev. - lut. draudzes pr-ks Z. Ozols apsveic Jaunatnes svētku rīkošanu, jo tas dod daudz jaunu ideju un ieroŝmju turpmākam jauniešu darbam visās nozarēs un būtu vēlams, ka Linkolnas org. šos svētkus atbalstītu arī materiāli, ziedojot ceļa izdevumiem.

P. Tauriņš, Nebraskas latv. biedrības sabiedr. kultūrālās dzīves vaditājs domā, ka pārāk vēlu sākam piegriezt vērību mūsu jaunajai audzei. Tā ir vairāk jāsagatavo uzdevumam un darbam vadīt mūsu sabiedriskās organizācijas, kad vecā paaudze laika tecējumā to vairs nespēs veikt. Jaunatnes svētki dod daudz ieroŝinoša, kopēja darba, un tādēļ es tie atbalstāmi. Ņebr. biedrība šim nolūkam ziedojusi $75,. Grī- Linkolnas

Ar līru u

Pasaulē daudz redzamu piemēru, kur no medikiem iznākuši diži rakstītāji — Somersets Mōms, Kronins, Aksels Munte, Hans Karosa. Medicīnu par profesiju izvēlējušies arī latviešu literāti Aleksandrs Grīns, Aleksandrs Čaks un citi. Viens no jaunākajiem, bet nekādā ziņā nepazīstamākajiem ārstiem - rakstniekiem ir Dr. Kārlis Zvejnieks.

Kanadas dziesmu svētku apmeklētāji labi atcerēsies viņa nolasīto poēmu ventiņu valodā. Tagad dzirdams, ka Z. gatavojas nākt klajā ar veselu grāmatu, un ventiņi priecāties priecājas, ka Fricim Dziesmam beidzot radies ievērojams sāncensis, it sevišķi, ja ņem vērā faktu, ka grāmatu illustrēs Reinis Birzgalis, kas tik tuvu tiek jautro pantu draiskuligumam, ietērpjot lauku ļaužu tēlus apaļīgās, bezbēdīgās formās.

Dr. Kārlis Zvejnieks ienāca latviešu literātūrā 1954. gadā ar stāstu un noveļu krājumu „Inese". Pirms tam viņš gan daudz publicējies presē, „Rēzeknes ziņās", „Daugavas vanagā", „Tēvijā", „Laikā", „Latvijā" un citur. 1962. gada janvārī zem Kārļa Kurbada vārda iznāk viņa dzejoļi „Silu šalkas" A. Kalnāja apgādā, Čikagā.

„Kā kļuvāt par ārstu, nevis filologu?" jautāju Dr. Zvejniekam, un viņš arī labprāt pastāsta:

„Kad mūsu ģimene pēc 1. pasaules kaŗa atgriezās Latvijā, ap-

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULĒ
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO. PL. 9-0266.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, izdara visas parastās banku operācijas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā jaunās telpās —
27 BLOOR ST., E., TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai, no plkst. 12—8 vakarā un sestdienās no plkst. 12—5 p. p.

Sarikojumu kalendārs

TORONTO

12. maijā — Kurzemes cietokšņa krišanas piemiņas salidojums Toronto, Igauņu namā, 958 Broadview Ave., pl. 5 p.p.
12. maijā plkst. 8.00 vakarā, Sv. Andreja baznīcā 1. latv. ev.-lut. draudzes koŗa 10. gadskārtējais koncerts.
20. maijā Sv. Barnabas b-cā, pl. 4 p.p. Martas Tūteres klavieru studijas audzēkņu pēcpusdiena.
26. maijā — Ernas Ošiņas Bērziņas klasiskās baleta studijas audzēkņu vakars, Bloor Collegiate auditorijā, Bloor - Dufferin.
26. maijā, plkst. 7.00 vakarā TLTA Sestdienas ģimnazijas izlaiduma akts Sv. Andreja b-cas sarīkojumu telpās.
27. maijā - Pavasaŗa svētki Sidrabenē.
3. jūnijā — izlaiduma akts TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
23. jūnijā — Līgo svētku uzvedums ar deju Sidrabenē.
No 30. jūnija līdz 8. jūlijam — gaidu - skautu 11. lielā nometne.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.
6. oktobrī — DVTK Daugavā iet ledus.
20. oktobrī — DVTK teātŗa pirmizrāde „Daugavā iet ledus" — Royal Ont. mūzejā.
24. novembrī — Klīvlendas latviešu teātŗa viesizrāde B. Sova lugā Šokolādes zaldātiņš.

SV. KATARĪNĒS

13. maijā — Ģimenes diena pl. 4 p.p., 45 Carlisle ielā (UAW telpās). Referēs dzejniece Velta Toma. Sv.Katarīnes un Niagaras latviešu skolu kopīgs sarīkojums.
27. septembrī — Normas Auziņas (vijole) un Ronalda Leonarda (čello) koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.
24. novembrī — jauktā koŗa Dziesmu Vairogs koncerts, Koncertapvienības sarīkojums.

LONDONĀ, ONT.

2. jūnijā — DV Maija balle Crumlin sporta klubā.
23. jūnijā — Līgo svētki Dorčestrā, Londonas organizāciju kopīgs sarīkojums.

NIAGARĀ

26. maijā — Tradicionālie Niagaras ziedu svētki ar priekšnesumiem, karalienes ievēlēšanu u. c. šogad notiek Atlanta hotell (pie Sv. Katarīnes).
2. jūnijā, plkst. 18.00, Silvia Place zālē, Niagaras latviešu skolas 10 gadu darba atcere ar priekšnesumiem un teātŗa izrādi.
23. jūnijā, plkst. 7.00 Port Wellerā apvienotie DV līgo svētki.
28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

Dzīve Savienotās Valstīs

UZ JAUNATNES SVĒTKIEM ČIKAGĀ

APTAUJA PIE ORGANIZĀCIJU UN DRAUDŽU VADITĀJIEM UN TAUTIEŠIEM LINKOLNĀ.

Reinis Tīģeris, kas uzņēmies Jaunatnes svētku sakarnieka pienākumus Linkolnā, izsakās, ka daudz laika veltīts šo svētku popularizēšanai Linkolnas jaunatnes organizācijās, skolās un visā Linkolnas tautiešu saimē. Pēdējā laikā ir domāts par kopēja transporta noorganizēšanu jauniešiem, kas dosies uz svētkiem. Šeit būtu jānāk talkā vecākiem un organizācijām līdzekļu sagādē, jo ģimenēm ar vairākiem bērniem tas nebūtu izvedams. R. Tīģeris domā, ka neskatoties uz svētku plašo programmu, visu sarīkojumu ieejas maksa nav augsta.

Linkolnas latv. skolas pārzine M. Bite izsakās, ka apsveicama ir nometnes 2x2 noorganizēšana svētkos, kas dotu iespēju jauniešiem līdz 17. g. vecumam būt savā vidē ar piemērotām nodarbībām, kas atbilstu šo jauniešu interesēm, jo piedaloties vecāko jauniešu sarīkojumos, šāda vecuma jaunieši jūtas ļoti bieži kā lieki un nepiemēroti vecāko jauniešu interesēm un vēlmēm.

„Jauniešos par svētkiem ir liela interese un, domāju, ka piedalīšanās tajos būs dzīva, kaut ne visiem būs iespējas segt ar to saistītos izdevumus. Tuvākā laikā domāju apzināt jauniešu vecākus, kas domā par piedalīšanos svētkos, lai varētu noorganizēt transporta iespējas."

Jaunatnes pulciņa „Tālava" vadītāja Velta Jodais izsakās, ka 2x2 nometnes noorganizēšana Čikagā ir pasākums, kas jo silti apsveicams, jo pulcinās jauniešus vecumā no 14-17 gadiem vienkopus. „Visos mūsu sarīkojumos esam Jaunatnes svētkus daudzinājuši un, domāju, ka arī daudzi Linkolnas jaunieši tur ieradīsies. Būtu apsveicami, ja mūsu organizācijas atbalstītu šo braucienu ar līdzekļiem."

Linkolnas latv. ev. - lut. draudzes pr-ks Z. Ozols apsveic Jaunatnes svētku rīkošanu, jo tas dod daudz jaunu ideju un ierosmju turpmākam jauniešu darbam visās nozarēs un būtu vēlams, ka Linkolnas org. šos svētkus atbalstītu arī materiāli, ziedojot ceļa izdevumiem.

P. Tauriņš, Nebraskas latv. biedrības sabiedr. kultūrālās dzīves vadītājs domā, ka pārāk vēlu sākam piegriezt vērību mūsu jaunajai audzei. Tā ir vairāk jāsagatavo uzdevumam un darbam vadīt mūsu sabiedriskās organizācijas, kad vecā paaudze laika tecējumā to vairs nespēs veikt. Jaunatnes svētki dod daudz ierosinošu, kopēja darba, un tādēļ tie atbalstāmi. Nebr. biedrība šim nolūkam ziedojusi $75,- Grības atzīmēt, ka pašreiz Nebraskas latv. biedrības valdē darbojas četri ievēlēti jaunieši.

Vecās paaudzes pārstāvji, skolotājs J. Eglīte, kas piedalījies personīgi iepriekšējos jaunatnes svētkos saka, ka jaunatnes svētki ieņem līdzīgu vietu dziesmu svētku sarīkojumiem. „Mēs, vecākā paaudze, vēlamies redzēt, kā darbojas jaunā paaudze, jo šie svētki dod iespēju lielākam jauniešu skaitam darboties svētku organizēšanas darbā un dažādu nodarbību vadībā. Redzams, ka jaunieši šim darbam nododas ar lielu sajūsmu, jo viņi sajūt šo svētku lielo nacionālo nozīmi. Varu pieminēt, ka jaunatnes sasniegumi visās nozarēs ir apbrīnojami (teātŗi, deju kopas, sporta saime, literārie pulc. un d. c.). Būtu vēlams, ka lielais pausmes sarīkojums nenotiktu tumsā (kā tas bija aizvadītajos svētkos), jo kopējais iespaids ar to zūd, bet izceļ tikai dažas personas tās apgaismojot ar starmešiem.

Ieteicams šos svētkus apmeklēt jo kuplā skaitā arī vecajai paaudzei."

„Jaunatnes svētki ir kā zelta grauds latviskās audzināšanas druvā", atbild E. Āboliņš (Vesel. apdr. fonda vaditājs) uz jautājumu par Jaunatnes svētkiem, tālāk izsakoties, ka svētku plašā, vispusīgā programma dod iespēju aktīvi piedalīties plašam jaunatnes skaitam — šajos svētkos vērtējot savas spējas. Domāju, ka svētku izdošanās nav atkarīga no pašiem rīkotājiem vien, bet arī no apmeklētāju atsaucības. Vecākiem būtu vēlams šos svētkus atbalstīt, jaižot jauniešus tos apmeklēt.

Dr K. Ulmaņa stipendiju fonda pr-ks P. Gavars domā, ka Jaunatnes svētki ir notikums, kuŗu pienācīgi novērtēt ir visu mūsu pienākums, un šajos svētkos vajadzētu ņemt dalību visiem, gan jauniem, gan veciem, lai pierādītu, ka gribam būt kopā ar viņiem viņu prieku brīžos un darba stundās. Mums jādara iespējamais, lai palīdzētu mūsu jauniešiem palikt latviešiem — zinot, ka jaunatne būs tā, kas nākotnē varēs vairāk darīt mūsu Latvijas labā.

„Daugavas Vanagi ir vienmēr atbalstījuši jaunatni visos viņas pasākumos iespēju robežās, un arī šinī gadījumā, kad jaunatne pošas uz saviem lielajiem svētkiem, DV saime būs ar viņiem, kā to apliecināja DV ASV valde š. g. notikušajā DV delegātu sanāksmē Čikagā," liecina DV apv. Linkolnas vicepr-ks M. Matulis.

JAUNATNES SVĒTKU PROBLĒMAS

Augšējā uzņēmumā: Cik jauniešu — tik atbildīgu Jaunatnes svētku amata personu, kas jau tagad rūpējas, lai Čikagas svētki būtu vienreizējs sarīkojums. Apakšā: Svētku dalībamatnieciības skatē būs vismaz 10.000 apmeklētāju — tā domā M. Roze, S. Ēriņa, J. Plūme, G. Korstel un R. Balode.

Problēmu ir milzums! Galvenā, jāmudina jaudis braukt uz svētkiem. Jaunie jau būs — („Zinu, ka svētki izdosies, un jauniešu pulks būs liels no visām Amerikas malām; pie mums jau tagad tiek daudz runāts un spriests par braukšanu," raksta sakarniece Dzintra Baumane no East Orange, New Jersey), bet kā pārliecināt citas latviešu paaudzes, ka šie ir visas tautas svētki, ka vecākajiem latviešiem nu reizi būs izdeviba redzēt, vai jaunatne tiešām pazūd tautai. Svētki pierādīs, ka šis uzskats ir aplams.

„Ar telpām problēmu nav," saka svētku administrātors Juris Valainis. „Vēl gan nezinu nedz kur notiks humbošanas turnīrs, ne šaušanas turnīrs. Arī (ASV — Kanadas izlases vienību) basketbola un volejbola sacīkstēm ir piedāvātas divas vietas — Ilinojas un Čikagas universitātēs, un sporta jaudis vēl nav izšķīrušies. Citādi telpas nu visas ir."

Arī biļešu un programmu iespiešana ir Juŗa amats. „Bet biļetes nevar iespiest, kamēr nav federālo iestāžu atļauja nemaksāt nodokļus," piebilst Ilona Vitoliņa, kas sargā svētku kasi.

Sarunā iejaucas Rasma Plāte un Ilze Austriņa. „Mums vajaga zināt, kur visi sarīkojumi notiks, cikos, un par cik! Un pie tam drīz." Rasma Plāte vadīs svētku 24-stundu Informācijas centru Sheraton - Chicago hotelja Sheraton Room. Jāpiezīmē, ka šai hotelī apmetīsies svētku viesi par neticami zemām cenām; tur notiks daudzi svētku sarīkojumi, piem., visas balles. Bet pārējie svētku sarīkojumi gandrīz visi sasniedzami no turienes kājām. Ilze Austriņa ir Svētku vadoņa atbildīgā redaktrise. Viņai galvas sāpes rada tie jaudis, kas neiesūta informāciju. Un tādu pašlaik ir daudz, ļoti daudz . . .

„Un kā ar māksliniekiem," vaicāju Albertam Legzdiņam, svētku programmas daļas vaditājam. „Kādiem māksliniekiem?" saka Alberts. „Gleznu izstādē piedalīsoties 25 mākslinieki foto, pastmarku un dāmatniecības skatēm nākot iekšā ātrāk kā šo sarīkojumu vaditāji spēj aplokšnes atplēst. Bet cīnr, brālīt, ir problēmas un problēmiņas. Pausmes programma nu ir gatava, un zaudētājs būs katrs, kas uz Pausmi neies. Tu jau zini, ka Bostonas teātris pārlauza kāju, un ka tāpēc mums būs Minchhauzena precības, ko rādīs Milvoku teātris. Baleta vakarā būs deviņi baletdejotāji, bet jauno pianistu parādē — četri jauni pianisti. Par ballēm nav ko runāt, tās būs ō - la - lā," viņš saka, pagriež muguru un skrien pie tālruņa.

Br.

MŪSU BĒRNU PRIEKAM ŅUJORKĀ

Pirmo reizi Ņujorkā rikotie bērnu svētki 6. maijā Hantera kolledžas sporta laukumā Bronksā bija pulcinājuši pāri par 400 lielu un mazu dalībnieku, kas pie dažādiem stendiem izmēģināja veiklību nodarbībās, sacensībās un rotaļās. Atkarībā no iegūtām godalgām, mazo dalībnieku krūtis rotāja lielāks vai mazāks skaits medaļu, bet vecākiem rokās bija dažādas mazas balvas, ko mazie mīluļi bija ieguvuši svētku sacensībās.

Pie svētku laukuma ieejas skauti bija uzcēluši vārtus, kas rotāti Latvijas karodziņiem. Zaļajā sporta laukumā iekārtoti stendi un citas nodarbības, pie kam skauti rūpējušies par 12 stendiem, bet Bronksas svētdienas skola par 4 stendiem. Pie ieejas par 50 centiem dabūjamas dalības kartes, kas dod tiesības piedalīties ikvienā no 16 stendiem. Mazie dalībnieki varēja iegādāties balonus un svētku karodziņus, ko savā darbnīcā skautiem atļāvusi pagatavot gleznotāja Anna Freivalde, kas gatavojusi karodziņu metus un ziedojusi krāsas.

Laukumā katrs dalībnieks varēja izmeklēt savām spējām piemērotākās nodarbības. Kam patika vingrināt garu, tas devās pie Bronksas skolas pārziņa F. Kurata vaditā stenda, kur varēja parādīt zināšanas ģeografijā. Tur bija elektriskā Latvijas karte, kur uz jautājumu dotā pareizā atbilde uzzibsnīja, bet ja atbilde bija nepareiza, karte palika tumša. Tur bija Latvijas saliekamā klucīšu karte, ko gados jaunākie centās sastādīt, tur bija 40 dažādu vietu nosaukumi nepareizā rakstībā, kas dalībniekiem bija jāsastāda pareizi, bet visus 40 neviens nevarēja sastādīt; labākais zināja 38. Kam patika literatūra, tas devās uz literatūras stendu minēt mīklas, teikt tautas dziesmas vai pēc rakstnieku ģimetnēm atminēt tā vārdu un nosaukt dažus viņa darbus. Latvijas vēstures stendu vadīja Knuts Ozols, un arī te pulcējās „vēsturnieki", lai stāstītu par seno latviešu varoņiem un cīņām.

Pie zīmēšanas stenda vaditāji A.Lejiņa un A.Veselis novērtēja jauno mākslinieku gleznojumus.

Kas gribēja parādīt veiklību vai apķērību, tas devās uz skautu vaditiem stendiem. Te varēja piedalīties atmiņu vingrinājumos pie gudriem zinātniekiem, apskatot 1 minūtē 24 priekšmetus, pēc tam cenšoties tos stenda vaditājam uzskaitīt, te varēja šūt lellēm papira tērpus vai piedalīties aklā skrodeŗa spēlē. Kas juta spēku kaulos, tas devās pie vaditājs A. Gaujenieka, kur ar āmuru mēģināja uzsist bumbu augstāk kā citi. Kas prata labi mizot kartupeļus, tas mēģināja nomizot garāko kartupeļu mizu. Te piedalījās arī lielie svētku dalībnieki un garākā miza bija 80 collu.

Gaidu vaditāja Z. Gaujeniece rūpējās par dažādām veiklibas spēlēm, kā skriešanu ar dēli uz galvas vai bumbiņu karotē. Varēja sist arī bumbu vārtos, un te pārsvarā bija lielie vīri. Liela piekrišana bija ūdens pistolei, kur ar ūdens strūklu bija jānodzēš sveces. Šis stends atradās tuvu pazemja līnijai un katru reizi, kad vilciens gāja garām, sveces nodzisa. Te varēja arī ar makšķeri mest uz baloniem, bet tikai retam tas laimējās. Tāpat varēja izmēģināt roku naglu sišanā, bet te dažam gadījās uzsist pirkstam.

Par atspirdzinājumiem rūpējās Ņujorkas luterāņu draudzes Bronksas rajona dāmas, piedāvājot desiņas vai dzērienus. Loterijā izlozēja A. Porietes dāvāto gleznu, tautisku spilvenu un adītu apmetni, bet mazajiem darbojās laimes aka. Lielāko daļu svētku organizēšanas darba bija veikuši skauti un gaidas, piepalīdzot draudzes dāmu komitejai un Bronksas svētdienas skolai. Svētku priekus priekšlaicīgi pārtrauca lietus. Patikami atzīmēt, ka rikotāji atstāja svētku laukumu bez viena papīriša, pat kolledžas darbinieki bija par to pārsteigti.

Atlikums gandriz $700,-, kas nodots Bronksas īpašuma iegādes fondam. Zaudētāji bija tie bērni, kas šinīs pirmajos Ņujorkā rikotos bērnu svētkos nebija varējuši ierasties, jo Port Vašingtonā un Istoranžā bija rikotas ģimenes dienas sarīkojumi ar svētdenas skolu piedalīšanos. Bērniem dažādie stendi tā patika, ka pie daudziem stāvēja rindas.

V. Irbe

NJUORKA

Traģisks nelaimes gadījums notika Ņujorkā otrdien, 1. maijā, ar 38 gadus veco Ilgvaru Zadovski. Viņš strādājis Manhatenā kādā ķīmiskā tīritavā pie vilnas un nailona krāsošanas. Plkst. 9.30 nokāpis pagrabā pie skābju tankiem, kur pie skābju tanku iztukšošanas bija izdalījušās gāzes. Darba biedri viņu atraduši mirušu, bet viņa pavadonis ar smagām saindēšanās pazīmēm novests slimnīcā, un ir maz cerību uz viņa izveseļošanos.

Pēc noteikumiem darba vietā bija vajadzīgas gāzmaskas, kas lietojamas pagrabā, tankus pārbaudot. Darba vietai gāzmaskas nav bijušas. Darba biedri domā, ka I. Zadovskis pagrabā nogājis par ātru, kamēr vēl gāzes nebija izklīdušas. Līdzīgs gadījums Zadovskim noticis jau pagājušajā gadā, kad viņš pagrabā pagībis.

Ilgvars Zadovskis ir jelgavnieks un dzīvoja Bronksā pie brālēna. Ņujorkā Z. nodzivojis 12 gadu. Māte un māsa dzīvo Latvijā. Piemiņas svētbrīdis notika 3. maijā, pēdējā gaitā izvadīts 4. maijā Fernklifa kapos.

Ņujorkas studenšu korporāciju rīkotā pēcpusdienas tējas sarīkojumā Seraton Atlanta viesnīcā piedalījās ap 400 viesu. Priekšnesumu daļā piedalījās aktieris R. Mucenieks, bet soliste Fanija Viksne dziedāja dažas dziesmas A. Dzirkales - Cennes klavieru pavadījumā. Pēc tam sekoja sabiedriska dzīve. Sarīkojuma apmeklētāju skaitā vairums jaunatnes pārstāvju. Atlikums par labu studenšu stipendiju fondam.

Ņujorkas latviešu biedrības sanāksmē 5. maijā Jorkvilles telpās rādīja pašu uzņemtu filmu par nama fonda balli martā. Piedalījās ap 80 cilvēku, kam iepatikās sarīkojuma beigu daļa, kad deju mūziku spēlēja biedrības kapella. Biedrība paredzējusi Jāņu svinēšanu sestdien, 23. jūnijā, Jorkvilles templa telpās, kur būs arī Jāņa tēvs ar Jāņa māti, kas pacienās ar miestiņu un sieru. Nākamā sanāksme 2. jūnijā. I.

FILADELFIJA

Filadelfijas Brīvo latvju biedrības teātŗa izrādē uzveda A. Mitrēvica trimdas sadzīves joku lugu „Dažādas milestības". Bija pāri par 100 apmeklētāju. A. Vildes vadībā sagatavotais uzvedums rītēja raiti un gludi, izsmīdinot skatītājus tiku tikām. Izrādē darbojās: A. Brunava, Z. Berķe, A. Ritiņa, J. Berķis, N. Ritiņš, A. Ritums un E. Šmits. Dekorācijas gatavojis Gunārs Graudiņš. Apgaismojumu kārtoja Aldis Brazovskis. Suflēja Vija Mežnora. Apmeklētāju vidū bija krietni daudz jaunatnes.

Brīvo latvju biedrības bibliotēkas papildināšanai un lasāmgalda ierīkošanai par labu rīkotais bazārs š. g. 28. aprīlī izdevās jo ļoti labi. Tautieši šo cildeno iz-

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?
Vai esat nokārtojuši abonementu?

ASV BAZNĪCAS

NJUORKĀ

Bronksā — 13. maijā, plkst. 9 rītā, Sv. Toma baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu; māc. A. Ozols un O. Gulbis; solisti: Skaidrīte Prince un Jānis Klīmanis.

Friportā — 13. maijā, plkst. 1, Kristus baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu; māc. O. Gulbis; čellists Dzidris Treimanis. Ģimenes dienas sarīkojums.

Bruklīnā — 13. maijā, plkst. 2 Betlemes baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu; māc. R. Zariņš.

Džamaikā — 13. maijā, plkst. 6, Mūsu Pestītāja baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu; māc. R. Zariņš.

Čikagas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

13. maijā, plkst. 10, dievkalpojums. Plkst. 9 svētdienas skola. Māc. A. Rautenšilds.

Detroita

13. maijā, plkst. 12.00 Holy Trinity baznīcā Ģimenes dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Māc. V. Līventāls. Dziedās A. Dravnieks. Dziesmu lapiņas.

Plkst. 10.30 — Latviešu skola un bērnu dārzs.

Plkst. 1.30 — draudzes dāmu komiteja rīko baznīcas sabiedriskās telpās kopīgu Ģimenes dienas mielastu.

20. maijā, plkst. 1.00 dienā, Holy Trinity baznīcā, Cantate's svētdienas dievkalpojums ar garīgu mūziku. Programmu sniegs jaunākās paaudzes māksliniekī Torilda Barbins un Viktors Millers.

Plkst. 10.30 — Latviešu skola un bērnu dārzs.

27. maijā, plkst. 12.00, Holy Trinity baznīcā, iesvētes mācības sākuma dievkalpojums.

Plkst. 10.30 — Latviešu skola un bērnu dārzs.

Svētdien, 3. jūnijā, plkst. 12.00 Holy Trinity baznīcā, Debesbraukšanas dienas dievkalpojums.

Plkst. 10.30 — Latviešu skola un bērnu dārzs.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Fr. Jā Kirsons, tel. FI 3-2420.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un koŗa mācības plkst. 10.30. Visi laipni aicināti.

ČIKAGAS LATVIEŠU BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi notiek svētdienās, plkst. 11 rītā, 5000 W Ohio Ave., māc. A. Stefenberga. Visi laipni aicināti.

Ar līru un medikamentu somu

SARUNA AR DR. KĀRLI ZVEJNIEKU

Pasaulē daudz redzamu piemēru, kur no mediķiem iznākuši diži rakstītāji — Somersets Mūms, Kronins, Aksels Munte, Hans Karosa. Mediciņu par profesiju izvēlējušies arī latviešu literāti Aleksandrs Grīns, Aleksandrs Čaks un citi. Viens no jaunākajiem, bet nekādā ziņā nepazīstamākajiem ārstiem - rakstniekiem ir Dr. Kārlis Zvejnieks.

Kanadas dziesmu svētku apmeklētāji labi atcerēsies viņa nolasīto poēmu ventiņu valodā. Tagad dzirdams, kā Z. gatavojas nākt klajā ar veselu grāmatu, un ventiņi priecāties priecājas, ka Fricim Dziesmam beidzot radies ievērojams sāncensis, it sevišķi, ja ņem vērā faktu, ka grāmatu ilustrēs Reinis Birzgalis, kas tik tuvu tiek jautro pantu draiskuligumam, ietērpjot lauku jaužu tēlus apaļīgās, bezbēdīgās formās.

Dr. Kārlis Zvejnieks ienāca latviešu literātūrā 1954. gadā ar stāstu un noveļu krājumu „Inese". Pirms tam viņš gan daudz publicējies presē, „Rēzeknes ziņās", „Daugavas vanagā", „Tēvijā", „Laikā", „Latvijā" un citur. 1962. gada janvārī zem Kārļa Kurbada vārda iznāk viņa dzejoļi „Silu šalkas" A. Kalnāja apgādā, Čikagā.

„Kā kļuvāt par ārstu, nevis filologu?" jautāju Dr. Zvejniekam, un viņš arī labprāt pastāsta:

„Kad mūsu ģimene pēc 1. pasaules kaŗa atgriezās Latvijā, apmetāmies Ventspilī, kur tēvs atrada darbu kā skolotājs. Agri zaudēju māti, viņas vietu ieņēma vecmāmiņa, kuŗa bija īsts ventiņš. Kad brālis atbrauca no Rīgas paciemoties, viņš dažkārt nelaimīgs griezās pie manis: „Nāc, pārtulko, ko viņa īsti saka, nesaprotu ne vārda!" No vecāsmātes tad arī esmu guvis ventiņu izloksnes meistarību. Tēvs savukārt bija liels grāmatnieks. Jau ar 6. dzīvības gadu tekoši iemācījos lasīt un dedzīgi rakņāties pa tēva grāmatu plauktiem. Tur bija „Cīrulītis", Jaunības tekas", „Jaunības bibliotēka" un „Latvju jaunatne".

Izgājis skolas ,devos uz Rīgu studēt baltu filoloģiju. Iestājos „Rāmavā", kur sastapu daudz tādu pašu literātūras mīļotāju, kā — Mārtiņu Zīvertu, Pēteri Aigaru, Jāni Kalnu, kritiķus Andrupu, Baumani, Jansonu, valodniekus Rūķi, Draviņu, Ābeli un citus. Visus vēl tagad atceros gaišām un siltām atmiņām. Tajā pēc nodibinājām organizāciju „Fraternitas Flederonia", kuŗā sastāvēja Andrejs Johansons, Imārs Bastjānis - Krasts, Valts Grēviņš, Oļģerts Kroders, Edgars Andersons, Ritvars Bregžis un čellists Dzidris Treimanis. Netrūka arī daiļā dzimuma pārstāvju — Velta Sniķere, Ingrida Viksna un citas. Taču šis „vētru un dziņu" laikmets ilgi nevilkās. Ienāca krievi un, vērtības pārvērtējot, sāku studēt medicīnu. Jau vācu laikā mani kā medicīnas studentu sūtīja uz Rēzeknī potēt iedzīvotājus pret tīfu. „Rēzeknes ziņās' kā redaktori darbojās Alberts Sprūdžs un Jānis Andrups. Tur arī dzejoļi „Meža ezers" un „Purvā" ieraudzija dienas gaismu."

„Kāpēc dzīvojat Dienvidus Dakotā, kur tik maz latviešu?"

„Te ir klusums, brīva daba un prērijas plašums. Lai gan esam tālu no visiem latviešu centriem, cenšamies latvietību sevi uzturēt ar latviešu grāmatu un žurnālu palīdzību. Kādreiz aizbraucam uz Sufolsu vai Mineapoli. Dažkārt, lai uzpildītu latvietības bateriju, uz tālākām vietām — Toronto, Čikagu. Šovasar esam plānojuši doties uz Sietlu, latviešu dziesmu svētkiem."

„Tas jums nav viegli, liela ģimene."

„Esam seši — bez manis sieva Biruta, meitas Inese, Tamāra un Lilita, un dēls Sigurds. Taču mašīnā ērti un labprāt braucam visi, ja vien iespējams.

Tālākās sarunās noskaidroju, ka Dr. Zvejnieka pacienti ir apkārtnes farmeŗi. Tie vācu izcelsmes un katru, kas runā vācu mēlē, uzskata par savu cilvēku. Baznīcās spredikō kā angliski, tā vāciski.

„Kā rakstniekam, kādi ir Jūsu nodomi nākotnē?"

„Pēc ventiņu valodā sarakstītās grāmatas iznākšanas rakstīšu romānu."

„Tematika jau izdomāta?"

„Apmēram. UNNRA's un IRO laikos brīdi nobraucu uz emigrantu kuģiem kā dakteris. Biju Indonēzijā, Indijā, Pakistanā, Siamā, Ēģiptē, Irakā. Uz kuģa satiku visādus jaudis, kā p.p. grāfu Šeremetjevu, Livonijas iekarotāja pēcteci, kuŗam vēl tagad mājās esot Rīgas atslēga. To 1721. gadā pēc Rīgas krišanas saņēmis viņa sencis. Tāpat grāfa īpašumā ir Zviedrijas karaļa Kārļa XII sedli, iegūti kaujā pie Poltavas."

Rakstnieks vēl stāsta par dienām, kad dzīvojis kā irnieks pie Elzas Stērstes Rīgā, par Putlosas laikiem, kad bijis līdzgūsteknis Dr. P. Vasariņam, A. Raidonim un abiem Grīniem, kopā ar tiem izdodot „Nameja gredzenu" un „Laikmeta griežos". Vēlāk Grēvenes nometnē viņš atceras turienes literātu kopu — bez vecmeistara Jāņa Jaunsudrabiņa vēl Modri un Dzidru Zeberiņus, Annu Rieksti, Valentīnu Pelēci u. c. Vēlāk — Augustdorfā kā ārsts viņš sadraudzējies ar Elzu Ķezberi, Konstanci Miķelsoni, Pēteri Aigaru un Ēriku Raisteru.

Varētu vēl ilgi runāt ar Dr. Kārli Zvejnieku, Krišu Kuražu, Kārli Kurbadu (kā nu kuŗo reizi viņu sauc), bet kādēļ ar vienu smēlienu gan mēģināt izsmelt dziduru avotu, kas tik drīz neapsīks?

K. Ķezbers

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPERCIET PASI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: Atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 vannas istabas, ūdens - ejļas apkure, garāžas iespēja. Kopīgā cena $ 17.500,-, iemaksa $ 1.500,-. Atlikums uz vienu atklātu 20 gadīgu obligāciju.

DANFORTH - LOGAN: Divstāvu atsevišķa māja, 2 virtuves, 2 vannas istabas, moderna apkure, kopīgā cena $ 13.900,-. Iemaksa $ 1.000,-, atlikums uz izdevīgām jaunām obligācijām.

EGLINTON - PHARMACY: Atsevišķs 6 istabu dubultķieģeļu bungalovs, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Kopīgā cena $ 14.900,-, iemaksa $ 2.000,-. Atlikums uz vienu atklātu 6 % obligāciju.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠAI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ.

Jānis Klīdzējs.

PALĪDZĒSIM VISI!

2.

Kā ir radies „M Ē S"? Rakstnieka Aivara Ruņģa un jaunatnes apgāda „Ceļinieks" vīru domās jau ilgāku laiku bija glabājusies ieceere, ka latviešu jauniešos varētu vairāk paglabāt dzīvu un pilnīgu latviešu valodu un interesi par latviešu kultūru un sevi pašiem tikai tad, ja būtu speciāls jauniešu rakstu krājums, kas spētu saistīt pašu jauniešu interesi un ko jauniešiem gribētos lasīt. Idejas bija, raksti bija, dažas jauniešu interese par šādu izdevumu bija, bet nebija naudas, ar ko šādu izdevumu pasākt. Žurnāla iespiešana varēja sākties tikai tad, kad 7 jauniešu draugi izrakstīja pa 100 dolāru čekam kā ziedojumu žurnālam „Mēs." Šie septiņi ir: Marija Ķeņģe, paidagoģijas maģistre, ASV; Sarmīte Juberte, mākslas paidagoģijas bakalaure, ASV; Dr. Andrejs Oite, ASV; Dr. Valija Ruņģe, ASV; Dipl. inž. Laimons Pilpe, Kanadā; Jānis Peniķis, politisko zinību maģistrs, ASV un Dr. Valters Nollendorfs, ASV. Jāpiezīmē, ka laba daļa no šiem devīgajiem atbalstītājiem paši pieder pie vecāko gadu gājuma jauniešiem. Gribas domāt, ka šie septiņi pieder pie tiem cilvēkiem, kam ir nevien labas un ar devēju gaismu bagātas sirdis, bet kam reizē ir arī latviešu nākotnē redzigas acis un ar milestību apsegtas nojautas. Tādi cilvēki spēj upurus nest un tos uzņemties laikus. Šo septiņu devums liek cerēt, ka mums, tiem citiem, varbūt nebūs tik pārmērigi grūti šķirties no 4 dolāriem gadā, lai pasūtītu saviem bērniem, krutdēliem, krustmeitām, brāļiem un māsām un savu paziņu bērniem pa žurnāla „Mēs" gada abonementam.

Pateicoties mecenātu, redaktoru, līdzstrādnieku kopējam sniegumam, žurnāla „Mēs" numurs 2 ir mūsu rokās. Mēs to varam apskatīt, lasīt, apmierināt ziņkārību, priecāties, pasmieties, būt apmierināti, neapmierināti, teikt paldies, kašķēties, prasīt, lai jaunieši dzied vienu toni augstāk, zemāk — ar vārdu sakot, varam justies kā kāzās un kristībās reizē.

Vāks — Latvijas vasaras zaļumā. Šī zaļuma vidū gaumīgi iekomponēti melni-baltie foto ar jaunekļu un jaunavu sejām. Un patīk šinīs sejās paskatīties, pavērot un aizdomāt atpakaļ — aiz gadu kalniem, aiz kontinentiem, aiz okeāniem, aiz laika. Šīs sejas tik ļoti līdzīgas tām, ar kurām sēdējām, runājāmies un smējāmies kopā Rēzeknes komercskolas klasēs un Latvijas Universitātes auditorijās Rīgā, pirms 28 un pirms 23 gadiem.

Un man šīm jaunajām sejām zaļajā vākā gribas labdienas teikt, jo man liekas, ka šīs sejas varētu būt arī no tām, kas redzētas Latvijas Konservatorijas studentu mūzikas vakaros, vai arī Mākslas Akadēmijas studentu gleznu izstādēs, kur reizēm aizvedām savas meitenes izpriecāties un tas maksāja tikai 50 santīmu par abiem. Protams, tās jau nebija mūsu vienīgās izpriecas.

Izskrienot ziņkārigi caur šodienas jauniešu žurnāla „Mēs" 40 lappusēm, pirmais kopējais iespaids ir — šis žurnāls ir nokristīts visu mūsu vārdā un tā saturs, idejas un problēmas ir laimīgi salaulātas ar jauniešu interesēm, ziņkārībām, milestībām un reizē arī ar krāšņu, tīru un bagātīgu latviešu valodu. Un tas viss iepriecina. Pie tam, žurnālā sniegtie raksti tādā līmenī, ka tie lasāmi ar interesi ne tikai tiem, kas 12 vai 22 gadus veci, bet arī tiem, kas ir 40, 50, 60 un 70, bet kam gars, sapņu un ideju dzīve ir jauna ar katru dienu, jo dienas nekad neatkārtojas.

Pirmā ziņkārība par žurnāla kopskatu un balsi ir apmierināta. Lasām pa lappusei no paša sākuma.

Redakcijas sleja uzreizi iesit naglu vienaldzīgo dienu mālā:

„Parasti tajā ievieto tādas domas, kas būtu jāuzzina tiem, kuri šo sleju nekad nelasis un neredzēs. Jāatzīst, ka redakcijai tomēr ļoti daudz arī tādu domu, ko tā var adresēt tiešī tiem, kas šo sleju redz un izlasa . . ." Un šinis domās ir vērts paklausīties.

Redakcija dod iespēju visiem pa tāliem kontinentiem izkaisītajiem latviešu jauniešiem sākt sarakstīties ar zēniem un meitenēm citās pasaules malās. Šis var izvērsties par interesantu un satūvinātāju pasākumu.Tā savā pamatā, liekas, ir bijusi arī redakcijas doma: Kāpēc latviešu zēniem jāprecē visādas Džinas, Helgas, Trūdes, Sibilas un Vilhelmīnes, ja pasaulē ir daudz Dzintru, Rasmu, Noru, Ainu, Līgu un Sarmīšu. Jārod tikai iespēja ar viņām sazināties. Sapņi un dzieti jauniešus var savest kopā no visas pasaules.

Redakcijas sastāvs un oficiālās ziņas: Atbildīgais redaktors — Aivars Ruņģis, redakcijas sekretārs — Valters Nollendorfs, sabiedrisko lietu pārzinis — Jānis Peniķis, redakcijas locekļi ASV — Lalita Muižniece, Austrālijā— Gundega Reinfelde, Eiropā — Vilma Tenese, Kanadā — Mārtiņš Štauers. Redakcijas līdzstrādnieki — Uldis Nollendorfs un Ģirts Puriņš. Rakstu krājuma iekārtotājs — pats redaktors Aivars Ruņģis.

Interesantām ziņām un illustrātivo materiālu bagāta nodaļa „Pa mūsu pēdām pasaulē." Tur tiek pastāstīts par ģenerāli Gopperu, Draudzības dienām Niagarā, Amerikas Latviešu Jaunatnes Apvienības 9. kongresu un jauno valdes sastāvu — Uldi Gravu, Uldi Kāpostiņu, Māru Buku, Judīti Jauntirāni, Juri Jauntirānu, Sarmīti Jubertu un Rutu Bumbieri. Tālāk par zaļā vāka sejām, Īsrunu kokteiļi, ko pasakuši Filadelfijas jaunieši. Ideja tā, ka viena referāta vietā dod vārdu vairākiem referentiem, bet katram tikai 10 minūtes. Šī doma var būt ar labām sekām mūsu trimdas sabiedrības garīgās veselības aizsardzības ziņā, jo no gajām runām baznīcās un sarīkojumos apmeklētāji jau ir tik slimi, ka nespēj šos runu un referātu maratonus apmeklēt. Daži no gajām un tukšām runām ir jau nosisti un guļ garīgi beigti un bezcerīgi. Paldies Filadelfijas jauniešiem par ideju, kā glābties no vārdu ūdens plūdiem. Vēl tālāk ziņas par latv. sportistiem okupētajā Latvijā, Latvijas pastmarkām Jaunatnes svētkos Čikagā, latviešu tālruņu sarakstu Kalamazū, par Ņujorkas pavalsts prokuroru, kam blondi mati, zilas acis un vārds — Dace Epermane. Un pašās beigās diagnostisks „tvists" izvērtējums.

Prozas daļā Aivara Ruņģa stāsts „Amerikāņa brūte." Tas ir veiksmīgi un psiholoģiski savīts un akcentēts stāsts par latviešu meiteni Ināru, viņas milestību Ausekli Ankānu, kas nav nekāds Raks Hadsons, par ģimenes godkāribu un Ināras rēķina tikt bagātos un slavenos rados un Ināras plānoto laikiju, kas liek ģimenei satrūkties un beigās kautcik padomāt arī par pašu Ināru, ka arī viņai varētu būt kādas jūtas, domas un ilgas par pašas dzīvi un cilvēkiem, ko viņa varētu mīlēt.

(Nobeigums sekos)

AUTORA ATBILDE

LA š. g. 11. aprīļa n-rā ievietota kāda anonīma korespondenta atsauksme par manas komēdijas Vecpuiši precās izrādi Anglijā. Kā no atsauksmes redzams, rakstītājam galvenām kārtām nav patikuši daži „stiprāki" vārdi un izteicieni, jo par tiem „ne visiem" izraisījušies smiekli. Varu diezgan droši teikt, ka nelaime lielā mērā tiktu mazināta, ja autoram būtu bijusi iespēja sazināties ar režisoru pirms lugas iestudēšanas. Liekas gluži dabiski, ka komēdijai, kas uzrakstīta vairāk kā pirms 30 gadiem, daži korrigējumi ir vajadzīgi, un šai sakarībā liekas daži „stiprie" vārdi būtu kļuvuši „nestiprāki". Runājot par pēdējiem, gan jāpiezīmē, kā līdzīgi „stipru" un vēl „stiprāku" vārdu pielietošana cittautu komēdijās ir visai parasta parādība, un ka tie ieviešas arī citos literāros žanros un kļūst pat laikmetīgi, varam vērot, ja palasāmies kaut vai moderno dzeju. Dažos gadijumos svarigi gan arī tas, kas šos vārdus saka un kā tos pasaka. Piem., manā komēdijā, liekas, „visstiprāko" vārdu — „maita" saka labsirdīgs cilvēks bez naida un ļaunuma pieskaņas savam tuviniekam. Un tādā pašā nozīmē to — kā iespraustu vārdu — esmu daudzkārt dzirdējis lauku cilvēku sarunās savā pagastā. Ja nu lugas izrādē par šo vārdu „ne visiem" izraisījās smiekli, tad, liekas, tā ir ļēlotāja vai arī skatītāja vaina — varbūt pēdējais nav bijis apveltīts ar humora izjūtu. Korespondence īsi vēstī, ka lugu iestudējis ilggadigs režisors, tātad — cilvēks ar pieredzi un zināšanām. Ja nu viņš nav izlietojis savas tiesības — nav korrigējis lugas tekstu, tad jādomā, ka attiecīgā situācijā „stiprais" vārds ir bijis vietā. Grūtākais: tā izskanai atrast vajadzīgo toni, to klusinot vai atstājot tikai —pusizteiktu. Protams, varētu arī vēlēties, lai autors vienkāršu lauku cilvēku mutēs liktu pilsētas dendija vai snoba vārdus. Izklausītos daudz smalkāk un liekas — arī savs humors iznāktu, bet mums jau līdzīgs literārs tēls ir, pie tam tik populārs, ka to nemaz nav vārdā vairs jānosauc. Iznāktu atdarināšana, pie tam visai samākslota. Neatceros, ka starp vienkāršiem lauku ļaudīm šādu „īpatni" būtu sastapis kaut kad. Tāpēc arī savā komēdijā Vecpuiši precās izrādi Anglijā. Kā no atsauksmes redzams, rakstītājam galvenām kārtām nav patikuši daži „stiprāki" vārdi un izteicieni, jo par tiem „ne visiem" izraisījušies smiekli. Varu diezgan droši teikt, ka nelaime lielā mērā tiktu mazināta, ja autoram būtu bijusi iespēja sazināties ar režisoru pirms lugas iestudēšanas. Liekas gluži dabiski, ka komēdijai, kas uzrakstīta vairāk kā pirms 30 gadiem, daži korrigējumi ir vajadzīgi, un šai sakarībā liekas daži „stiprie" vārdi būtu kļuvuši „nestiprāki". Runājot par pēdējiem, gan jāpiezīmē, kā līdzīgi „stipru" un vēl „stiprāku" vārdu pielietošana cittautu komēdijās ir visai parasta parādība, un ka tie ieviešas arī citos literāros žanros un kļūst pat laikmetīgi, varam vērot, ja palasāmies kaut vai moderno dzeju. Dažos gadijumos svarigi gan arī tas, kas šos vārdus saka un kā tos pasaka. Piem., manā komēdijā, liekas, „visstiprāko" vārdu — „maita" saka labsirdīgs cilvēks bez naida un ļaunuma pieskaņas savam tuviniekam. Un tādā pašā nozīmē to — kā iespraustu vārdu — esmu daudzkārt dzirdējis lauku cilvēku sarunās savā pagastā. Ja nu lugas izrādē par šo vārdu „ne visiem" izraisījās smiekli, tad, liekas, tā ir ļēlotāja vai arī skatītāja vaina — varbūt pēdējais nav bijis apveltīts ar humora izjūtu. Korespondence īsi vēstī, ka lugu iestudējis ilggadigs režisors, tātad — cilvēks ar pieredzi un zināšanām. Ja nu viņš nav izlietojis savas tiesības — nav korrigējis lugas tekstu, tad jādomā, ka attiecīgā situācijā „stiprais" vārds ir bijis vietā. Grūtākais: tā izskanai atrast vajadzīgo toni, to klusinot vai atstājot tikai —pusizteiktu. Protams, varētu arī vēlēties, lai autors vienkāršu lauku cilvēku mutēs liktu pilsētas dendija vai snoba vārdus. Izklausītos daudz smalkāk un liekas — arī savs humors iznāktu, bet mums jau līdzīgs literārs tēls ir, pie tam tik populārs, ka to nemaz nav vārdā vairs jānosauc. Iznāktu atdarināšana, pie tam visai samākslota. Neatceros, ka to uzskaitē. Priekš kam? Var izrādīties, ka šis pūles ir veltas un savāktajam materiālam galu galā nav nekādas „literāras vērtības" gluži vienkārši aiz tā iemesla, ka daudzkārt „stiprāki" piemēri jau sen atrodami latvju literātūrā, pie tam viscienījamāko rakstnieku darbos.

Runājot par komēdijas literāro vērtību, jāpiekrīt korespondentam — tā varēja būtu lielāka. Iespaids tāds, ka autors tīšu prātu par to sevišķi nebūs domājis, bet

(Noberigums 8 lpp.)

KAŖU IZŠĶIRS KAVALERIJA

JAUNA FEĻETONISTA STENOGRAMMA

Pēc piektās dubultunces mans draugs Vilis Dragātājs iesāka savus kara stāstus.

Jums jāzina, ka Vilis ir, kā saka, specs artilerijas jautājumos, jo pēdējā karā pildījis cienijamos baterijas komandiera pucera pienākumus, un tāpēc arī šoreiz viņš sāka ar artileriju.

„Kad mana baterija sāka šaut, pa gaisu griezās mēsli un ādas gabali . . ."

„Kā tu vari teikt mana baterija? Tu tak nebiji baterijas komandieris," Vili pārtrauca Amatiņš, kuŗam piemita sliktā īpašība reizēm apstrīdēt citu teikto.

„Tikpat kā baterijas komandieris," atcirta Vilis. „Vecais nekad nekā nedarīja, neprasijis man padoma. Vienmēr ,kad biju jām ziepēs, viņš man jautāja: ko nu tagad darīsim, Vili? Es tādās reizēs parasti atbildēju: kas tur ko domāt? Vajag uzšaut! Mēs uzšāvām, un viss bija okē."

„Ar artileriju var visu ko izdarit, ja tikai prot rīkoties," turpināja Vilis. „Reiz divizijas vecis bija uzdevis kājniekiem dabūt vaŋku gūstekni, bet tie ko nu par peškām runāt — to, saprotams, nevarēja izdarīt. Tad vecis palika vai traks un gribēja visus peškas sabāst čokā. Man palika nabagu žēl sak, pašu puikas vien jau ir, un es sāku domāt, kā tiem palidzēt.

„Un tur jau nemaz daudz nebija jādomā. No novērošanas punkta redzēju, ka vaŋku aizmugurē kādā pļavā liels bars pašlaik kauj utis. Es izņēmu vienai granātai degli, lai nesprāgst un vaŋkas neapsit, ielādēju, notēmēju, lai krīt zem tāda leŋķa, ka viss gaisa spiediens nāk šiem virsū, un izšāvu. Viss bars sāka lidot pa gaisu, un divi nāca tieši uz manu bateriju. Viens lidoja ar galvu pa priekšu un krītot pārlauza kaklu. Otrs nāca ar kājām pa priekšu un uzkrita tieši uz tā lielgabala stobra, no kuŗa bija šauts. Nabadziņš stipri sadauzija sēžamo vietu un sākumā briesmīgi bļāva, bet kad tam uzlējām spaini auksta ūdens, palika pavisam prātīgs."

„Es aizvedu vaŋku pie divizijas veča. Tas uzsita man uz pleca un gribēja tūlit iecelt par baterijas komandieri, bet es atteicos, jo tad vecais paliktu bez šeptes. Redziet nu, ko var panākt ar artileriju, ja ir galva uz pleciem."

Dzesējis kārtējās slāpes, Vilis turpināja:

„„Nākošo karu amiši nolēmuši izkarot tikai ar artileriju," Vilis sāka vilkt ar pirkstu uz galda tikai viņam saprotamas svītras. „Redziet, noliek uz katra soļa pa lielgabalam, nobeŋ šlagu, pēc tam pabrauc gabaliņu tālāk un pucē vaļā no jauna. Sakiet, kas te var stāties preti? Kājnieki, tanki? Nekā nebij, brālīt! Visu pa tīro! Lidmašīnas? Tiešām jāsmejas! Tiklīdz kāda parādās, pacel stobrus augstāk, un no tās das lidmašīnas nepaliek pāri ne ko pīpē iebāzt!"

Pacēlis labo rādītāja pirkstu gaisā, Vilis turpināja klusinātā balsī:

„„Pašlaik amīšiem iznāk tikai uz diviem soļiem pa lielgabalam, bet kad saražos, lai būtu uz kat ra soļa, ies vaļā!"

„Bet atombumba . . ." iemaisijās Amatiņš.

„Atombumba?" Vilis nicinoši atmeta ar roku. „No tās nemaz nav ko bīties! Vaŋkas to nemetīs tāpēc, ka viņiem tādas nemaz nav, un amīši tāpēc, lai vaŋkas nemestu, ja tiem tomēr kāda būtu. Ko avīzes raksta par Ņikitas atombumbām, ir tīrais bleķis! Vaŋkas spridzina, vai jūs zināt ko?Cūku pūšļus! Labi uzpūsti tūkstots pūšļu — un Ņikita prot pūst! dod tādu pašu sprādzienu kā viena megatona atombumba. Vai tad jūs neziniet, ka Mikojans visā pasaulē uzpērk cūku pūšļus, jo kolchozniekiem nespēj tos pieražot vajadzīgā daudzumā!"

„Viss, ko jūs te runājiet, ir priekš suņiem un kaķiem," šini brīdi mums aiz muguras atskanēja balss, kuŗas īpašnieks izrādījās Šarlis Ziepīte.

Jums jāzina, ka Ziepīte, lai gan pamaza auguma ,ir pavisam liels putns. Pēc viņa paša nostāstiem atbrīvošanās karā tas cīnijies ģenerālštāba sastāvā. Ļaunas mēles gan melš, ka tas bijis tikai pulka štābs, kur Ziepīte pildijis cienijamos jaunākā pavāra vecākā paliga pienākumus, bet nevar jau ticēt visam, ko cilvēki aiz skaidras nenovīdības sarunā.

Bez tam, būdams Rigā, Ziepīte pāris reizes pastaigājies pa universitātes gaiteņiem, jeb, pieklājīgāk sakot, apmeklējis universitāti.

Jums jāsaprot, ka universitāte un ģenerālštābs ir tādas lietas, kas katram ar tām sakarā nonākušam dod neapstrīdamas tiesības visas lietas apskatit, kā saka, no tīrā akadēmiskā viedokļa.

Šī paša akadēmiskā viedokļa dēļ kanaki reiz bija Ziepīti izsvilpuši, bet nu viņš atkal atradās pie mums.

„Ja kāds te stāsta, ka viņš viena gūstekņa dēļ izniekojis lielgabala granātu," — Ziepīte ničinoši paskatījās uz Vili — „tad ir skaidrs, ka cilvēkam nav ne mazākās jēgas par tautsaimniecību. Vai jūs ziniet, cik maksā viena lielgabala granāta?Skaidrs, ka nezināt."

„Kad es dienēju ģenerālštābā, štāba priekšnieks man reiz uzdeva izgudrot, kā visvieglāk tikt pie gūstekņiem."

„Man tur nebija daudz jādomā. Es uzdevu galvenajam intendantam cept šim nolūkam speciālus rundštikus ar makšķeres āķi vidū. Pie āķa piesēju gaŗu auklu un izmetu rundštikus kādu gabaliņu no mūsu pozicijām. Vaŋkas bija briesmīgi izbadējušies un maizes smaržu saoda kilometriem tālu. Nebija ilgi jāgaida, kad tie nāca bariem. Katrs ķēra rundštiku un to uzreiz aprija. Kas tad nu atlika ko darīt? Velc tik auklu, un vaŋka nāk tenterēdams! Tā mēs sanēmām tūkstošiem gūstekņu!"

„Bet par to tak nekas nav dzirdēts . . ." atkal maisijās Amatiņš.

„Nav dzirdēts, un netiks dzirdēts," atcirta Ziepīte. „Vai tad jūs neziniet, ka visas ģenerālštāba pavēles un rīkojumi ir slepeni? Par to zināja tikai divīziju un pulku komandieris, bet, saprotams, arī tie nedrīkstēja palaist muti."

Ziepīte britiņu mūs uzlūkoja ar tādu kā Napoleona skatu un tad turpināja:

„Lai spriestu par to, kāds būs nākošais karš, ir jābūt skaidrībā par militāro, juridisko, fizisko, politisko, ekonomisko, astronomisko, ģeografisko un vēl daudz citiem stāvokļiem, un par to visu jums nevienam nav nekādas jēgas. Varu jums pateikt, ka nākošais karš sāksies dzelzs rūdas dēļ. Es esmu aprēķinājis, un mani aprēķini ir vienmēr simtprocentīgi pareizi (Amatiņš te gribēja ko iebilst, bet Ziepīte raidīja uz viņu tādu skatu, ka tas nolaida acis kā suns asti), ka dzelzs rūdas pasaulē pietiek tieši trim mēnešiem un trispadsmit dienām. Pēc tam sāksies karš, jo amerikāņi domās, ka krieviem vēl ir dzelzs rūda un gribēs to iegūt, un krievi atkal domās, ka tāda ir amerikāņiem, un arī gribēs to dabūt savās rokās. Saražotos tankus, lidmašīnas, lielgabalus, automobiļus un visu tamlīdzīgu sašaus pāris dienās, bet jaunu nebūs no kā taisīt. Un tad? Tad amerikāņi laidīs darbā kavaleriju, jo karš būs jābeidz paredzētā laikā, bet kājnieki šinī laikā ceļu no līdz Pekingai nevarēs nočāpot. Tagad jums vajadzētu būt skaidram, ka nākošo karu izšķirs kavalerija!"

„Bet atombumba . . ." nerimās Amatiņš.

„Tur jūs nekā nezināt. Man, kā atbildīgam darbiniekam, ir zināms, ka atombumbu neviena puse nepaspēs laist darbā, jo pirmajā sekundē pēc kara sākšanās amerikāņu slepenie aģenti saspridzinās visus atombumbu dedžus un to fabrikas krievu pusē, un krievi tāpat amerikāņiem. Ko tad nu der atombumba bez dedža? Ja kāds muļķis tomēr iedomājas to mest, tad tikai jāuzmanās, lai tā neuzkrīt uz galvas un nepārsit pakausi. Citādas briesmas no atombumbas nedraud.

„Bet ko es te ar jums runāju," Ziepīte atmeta ar roku un cēlā gaitā aizgāja.

Pēc tam sākās citi kara stāsti, bet tā kā desmitā dubultunce katram sen bija garām, tad, kā saka, klausītāju trūkuma dēļ sanēmu stāstīja pats sev. Ja kādreiz laimēsies atcerēties, kas tika stāstīts, tad par to pastāstīšu citu reizi.

Niks

VAI ATENTĀTS PRET CHRUŠČEVU?

Itāļu komūnistu avīzē „Unita" ievietota miklaina informācija, kas liek spriest, ka pret Hruščevu izdarīts atentāts. Šo informāciju pārdrukājusi arī poļu komūnistu avīze „Zicje Warszawy" Krievu emigrantu prese raksta, ka partijas aprindās Maskavā šo notikumu attēlojot šādi:

Atentāts noticis š. g. 12. janvārī Minskā. Tanī dienā Chruščevs runājis Baltkrievijas lauksaimniecības darbinieku sapulcē. Izmākot no ēkas, kuŗā notika sapulce, Chruščevam vajadzēja nostāgāt nelielu attālumu līdz automobilim. Ēkas priekšā bija sapulcējies pūlis. Kad Chruščevs ar saviem pavadoņiem iznāca no ēkas, pūlī atskanēja saucieni: „Noliktavas ir tukšas", „Nav produktu", „Pietiek tukšo solījumu". „Nost". Chruščevs saniknots pacēla roku, it kā draudot pūlim. Tad no pūļa sāka lidot uz Chruščevu un viņa svītu sasalušas zemes un sniega pikas. Divas vai trīs no tām trāpīja Chruščevu. Šinī momentā Chruščevs lielās dusmās pagriezās pret pulkvedi, kas viņam stāvēja blakus, un, kratot dūri viņam pie deguna, sāka tam raut nost uzplečus. Tas bija Minskas kara komandants (vai tā vietnieks), kuŗam bija uzlikta atbildība par kārtību un drošību Chruščeva uzturēšanās laikā. Pulkvedis uz brīdi apjuka, tad izrāva pistoli un izšāva uz Chruščevu. Tas pakrita, ievainots kreisā plecā. Ģenerālis, kas bija ieradies kopā ar Chruščevu no Maskavas, lai rūpētos par viņa drošību, aizsedza ar savu ķermeni Chruščevu un mēģināja izraut pulkvedim no rokas pistoli. Pūli radās uztraukums un pānika. Chruščevu iesēdināja mašīnā.

Par Chruščeva aizbraukšanu no Minskas, pretēji paradumam, padomju presē neparādījās nevienš oficiāls paziņojums. Sešas nedēļas, kopš 12. janvāŗa līdz viņa braucienam uz Kursku 24. februārī, Chruščevs nekur atklātībā nerādījās. Pēc oficiāliem ziņojumiem šinī laikā viņš tikai pieņēmis dažus ārzemju diplomātus Sočos, pie Melnās jūras.

Chruščeva ievainojums, cik var spriest, bijis nopietns, jo viņa kreisā roka vairs neklausa. Kad viņš uzstājās priekšvēlēšanu sapulcē Kaļiņina vēlēšanu iecirknī Maskavā 16. martā, viņš neaplaudēja, kā parasts; viņš savāca savus papīrus ar labo roku un tad tos ielika kreisā rokā. Līdz tam Chruščevam bija paradums spiest roku personām, kuŗām ir sevišķi nopelni, ar abām rokām; tagad viņš spiež roku tikai ar savu labo roku.

Viens no partijas vīriem, pārrunājot notikušo, esot pateicis: „Viņa veselības stāvoklis pasliktinājies un enerģija pazeminājusies pēc atentāta. Jāatzīst, ka Ļeņins turējās dūšīgāk pēc tam, kad Kaplane viņu sašāva. Pie Chruščeva mēs visi bijām droši par rītdienu, bet kas notiks pēc tam — nav zināms."

Baltkrievijā notikusi liela izmeklēšana, daudzi apcietināti. Ar to arī izskaidrojams Baltkrievijas komūnistu partijas pirmā sekretāra Mazurova iztrūkums Kompartijas centrālā komitejas sēdē š. g. martā Maskavā.

KRĀSOTĀJS
Zema cena — augsta kvalitāte.
CL 5 - 6451

SAVIENOTĀS VALSTĪS

KLĪVLENDA

O Pag. nedēļas nogalē Klīvlendā notika vairāki labi sarīkojumi. Klīvlendas latviešu ev. - lut. draudzes svētdienas skola savā 10 gadu pastāvēšanas atcerē uzveda Annas Brigaderes pasaku lugu Spridītis. Izrādē piedalījās 60 skolēni. Režiju vadīja skolotāji Rita Kaugura un Jānis Kalnietis.

Tas nebija sarīkojums un teātŗa izrāde parastā nozīmē, bet liels darbs, kas nāca par svētību ne tikai izrādes vaditājiem un tēlotājiem, bet visai prāvai skatītāju saimei. Mūsu ievērojamās rakstnieces luga aizveda visus sarīkojuma apmeklētājus tālā pasaku pasaulē, kur Spridītis ar tēva lielo lāpstu aiziet mežā mantu rakt, bet, kad izmaldījies pa svešumu, atgriežas tēva mājās, mantas gan viņam nav, bet tās vietā daudz labu atziņu. Sarīkojumam bija vēl sevišķi tā lielā nozīme, ka to ar savu klātbūtni pagodināja mīļa viešņa no Ņujorkas Paula Jēgere - Freimane. Sarīkojumu atklājot, to sevišķi uzsvēra režisors J. Kalnietis, ka tas Klīvlendas tautiešiem ir liels pagodinājums. Pirms izrādes Paula Jēgere - Freimane referēja par Annu Brigaderi un viņas pasaku lugām.

O Ar savu 30. jubilejas izstādi Klīvlendā viesojās trimdiniekiem tik labi pazīstamā četru mākslinieku grupa: A. Annus, J. Gailis, M. Krūmiņš un Fr. Milts. Izstāde tika atklāta 28. aprilī un turpinājās līdz 5. maijam. Pavisam izstādīti 80 darbu, no kuŗām 56 gleznas darinātas eļļas technikā, bet Miltam 24 akvareļi. Pirmā dienā pārdeva 16 gleznas. 3 iegādājās Klīvlendas tautiešiem pazīstamais kollekcionārs Teofils Cirķelis.

O Svētdien, 29. aprīļa pēcpusdienā akadēmiskā kopa rīkoja literāru pēcpusdienu, kuŗā Paula Jēgere - Freimane referēja par teātri Amerikā, mūsu dzimtenē un citās zemēs. Pēc referāta turpinājās dzīvas pārrunas pie tases kafijas, kur godājamā referente deva izsmeļošas un pārliecinošas atbildes jautātājiem. Pēcpusdienas noslēgumā kopas priekšnieks inž. E. Sakss patelcās viešņai par referātu un piedalīšanos pārrunās, kas atstāja apmeklētājiem dziļu iespaidu. Kā vienmēr, Paulas Jēgeres - Freimanes runātais un rakstītais vārds ir bijis patiess un pārliecinošs, tā arī šoreiz tas ne tikai pārliecināja, bet atstāja katram vērtības un iemeta gaišu staru klausītāju sirdīs. Vienmēr un visur tiek uzsvērts, ka P. Jēgere - Freimane ir mūsu lielākā teātŗa kritiķe, bet kas būs patiesi un nopietni ieskatījies viņas darbā, tas zinās, ka viņa neko un neviena nekritizē, bet tikai vērtē pēc spējām un padarītā darba. Un pie tiem vērtējumiem nevienam vairs nav ko iebilst.

J. E.

LAIKRAKSTA ABONEMENTU
jūs variet pieteikt arī pa rtālruni.
Toronto apgāda numurs ir
EM 8-0792.

AR ŠO PAZIŅOJAM, KA
VEIK
ELECTRIC S
PHILISHA
ROTĒJOŠAIS
ELEKTRISKAIS
BĀRDAS DZEN
APARĀTS
Vienīgi PHILISHAV
piekšrocības visērtāk
skūties bez kaut kād
Jūsu bārdas rugāji paz
vieglāk ar šo PHIL
ražojumu.
Speciāli atklāšan
Nāciet un apskatiet. Jūs
vienreizējai inspekcijai u
shave modelim.

Kur pēkšņi izgalsa tav
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju
SVEICIET
802 Bathurst iel
tel.: LE 3-3
KANADAS DAILAMA
SA
LOT

AUSTRA Š
DĀMU FRIZIERS
737 Bloor St., W., pie Grace, T

VALUDE
Zeltkalis A.
Gatavo un labo visu
19 Pretoria Ave
HO
PIEPRASIE

VENUS
Latvie
Ādas
231 Ronce
LE 4-4645

REALTOR
BĒRZIŅŠ
Realty Limited
REAL ESTATE
INSURANCE
MORTGAGE BROKERS
NOTARY PUBLIC
316

VISJAUNĀKĀS G
pašu priekam un d
Guntis Zariņš — VARONIBAS AUG
— stāsti
Ilze Šķipsna — VĒJA STABULES
Dr. D. Biskaps — DZIVES VEJOS
darba atmiņas
TILTS Nr. 42./43 — žurnāls
TILTS Nr. 44./45. — žurnāls
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurn
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurn
Irma Grebzde — KALNI KAPJ DEB
J. Klīdzējs — JAUNIEŠI — romāns
Marg. Kovaļevska — POSTA PUĶE
F. E. Tamsāre — VELNS AR VILTOT
V. Kārkliņš — VAKARA ZVAIGZNES
Francis Molnārs — PAVILIELAS ZE
romāns
V. Krāslavietis — AR LAIKA DEGLI
Ā. Eglītis — DIVI KĀPIENI — ar au
S. Lazdiņa — SADEGUŠIE SPARNI,
E. Dārziņš — PAVASARA STRAUME
Andr. Eglītis — LĀSTS — dzejoļi
LATVIJAS ATBRĪVOŠANAS KARA
K. Kurbads — SILU ŠALKAS — dz
DAUGAVAS VANAGU
123 Huron Street, Toronto

EPERCIET PASI SAVUS IPAŠUMUS!

TON - PHARMACY: Atsevišķs 6 is-
kieģeļu bungalovs, privāts iebrauca-
n garāža. Kopīgā cena $ 14.900,-, ie-
00,-. Atlikums uz vienu atklātu 6 %

ALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ
AS LIELĀ IZVELE VISĀ PILSETĀ.

TBILDE

u laudīm un to uzskaitē. Priekš kam? Var
apis kaut izrādīties, ka šīs pūles ir veltas
komēdijā un savāktajam materiālam galu
m, kādi galā nav nekādas „literāras vēr-
oļa, jāvu tības" gluži vienkārši aiz tā ie-
ā valodā. mesla, ka daudzkārt „stiprāki"
ums, ja piemēri jau sen atrodami latvju
s gadiju- literātūrā, pie tam viscienījamā-
du „stip- ko rakstnieku darbos.
atbilsto- Runājot par komēdijas literāro
bijis ko- vērtību, jāpiekrīt korespondentam — tā varēja būtu lielāka. Iespaids tāds, ka autors tīšu prātu par to sevišķi nebūs domājis, bet

Noturgums 8 lpp.)

TS PRET CHRUŠČEVU?

„Unita" no Minskas, pretēji paradumam,
ormācija, padomju presē neparādījās ne-
t Chruš- viens oficiāls paziņojums. Sešas
o infor- nedēļas, kopš 12. janvāra līdz vi-
poju ko- ņa braucienam uz Kursku 24.
rszawy" februārī, Chruščevs nekur atklā-
raksta, tībā nerādījās. Pēc oficiāliem zi-
skavā šo ņojumiem šinī laikā viņš tikai
pieņēmis dažus ārzemju diplomātus Sočos, pie Melnās jūras.

2. janvā- Chruščeva ievainojums, cik
hruščevs var spriest, bijis nopietns, jo vi-
auksaim- ņa kreisā roka vairs neklausa.
ulcē. Iz- Kad viņš uzstājās priekšvēlēšanu
ka sapul- sapulcē Kaļiņina vēlēšanu iecirknī Maskavā 16. martā, viņš neaplaudēja, kā parasts; viņš savāca savus papīrus ar labo roku un tad tos lelika kreisā rokā. Līdz tam Chruščevam bija paradums spiest roku personām, kuram ir sevišķi nopelni, ar abām rokām; tagad viņš spiež roku tikai ar savu labo roku.

Viens no partijas viriem, pārrunājot notikušo, esot pateicis: „Viņa veselības stāvoklis paslikti-nājies un enerģija pazeminājusies pēc atentāta. Jāatzīst, ka Ļenins turējās dūšīgāk pēc tam, kad Kaplane viņu sašāva. Pie Chruščeva mēs visi bijām droši par ritdienu, bet kas notiks pēc tam — nav zināms."

Baltkrievijā notikusi liela izmeklēšana, daudzi apcietināti. Ar to arī izskaidrojams Baltkrievijas komūnistu partijas pirmā sekretāra Mazurova iztrūkums Kompartijas centrālā komitejas sēdē š. g. martā Maskavā.

KRĀSOTĀJS
Zema cena — augsta kvalitāte.
CL 5-6451

NOTĀS VALSTĪS

Klīvlendā nas darinātas eļļas technikā, bet
rīkojumi. Miltam 24 akvareļi. Pirmā dienā
v. - lut. pārdeva 16 gleznas. 3 iegādājās
la savā Klīvlendas tautiešiem pazista-
tcerē uz- mais kolekcionārs Teofils Cirķe-
pasaku lis.
iedalījās ● Svētdien, 29. aprīļa pēcpusdie-
skolotā- nā akadēmiskā kopa rīkoja literā-
nis Kal- ru pēcpusdienu, kurā Paula
Jēgere - Freimane referēja par
un teāt- teātri Amerikā, mūsu dzimtenē
nē, bet un citās zemēs. Pēc referāta turpi-
svētību nājās dzīvas pārrunas pie tases
m un tē- kafijas, kur godājamā referente
ni skati- deva izsmeļošas un pārliecinošas
rojamās atbildes jautātājiem. Pēcpusdie-
visus sa- nas noslēgumā kopas priekšnieks
rālā pa- inž. E. Saksss pateicās viešņai par
tis ar tē- referātu un piedalīšanos pārru-
ā mantu nās, kas atstāja apmeklētājiem
ijies pa dziļu iespaidu. Kā vienmēr, Paulas Jēgeres - Freimanes runātais
mājās, un rakstītais vārds ir bijis patiess un pārliecinošs, tā arī šoreiz tas ne tikai pārliecināja, bet
bet tās atstāja katram vērtības un iemeta gaišu staru klausītāju sirdīs.
Sarīko- Vienmēr un visur tiek uzsvērts,
tā lielā ka P. Jēgere - Freimane ir mūsu
latbūtni lielākā teātŗa kritiķe, bet kas
no Ņu- būs patiesi un nopietni ieskatī-
reimane. jies viņas darbā, tas zinās, ka
o sevišķi viņa neko un neviena nekritizē,
uetis, ka bet tikai vērtē pēc spējām un
ir liels padarītā darba. Un pie tiem vēr-
izrādes tējumiem nevienam vairs nav ko
referēja iebilst. J. E.
viņas pa-

s izstādi
iniekiem
mākslī-
J. Gailis,
. Izstāde
turpinā-
am izstā-
56 glez-

LAIKRAKSTA
ABONEMENTU
jūs variet pieteikt arī pa tālruni.
Toronto apgāda numurs ir
EM 8-0792.

AR ŠO PAZIŅOJAM, KA Š. G. 14. MAIJĀ NOTIKS JAUNA VEIKALA ATKLĀŠANA

ELECTRIC SHAVER SERVICE
PHILISHAVE
11 RICHMOND ST., EAST, TORONTO.

ROTĒJOŠAIS ELEKTRISKAIS BĀRDAS DZENAMAIS APARĀTS

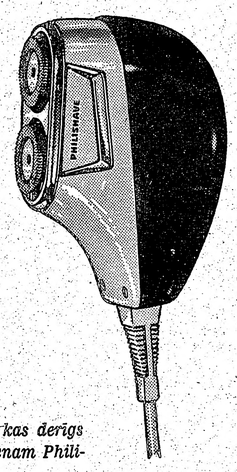

Vienīgi PHILISHAVE dod jums piekšrocības visērtāk un vislabāk noskūties bez kaut kādām neērtībām.

Jūsu bārdas rugāji pazūd no sejas vieglāk ar šo PHILIP vislabāko ražojumu.

Speciāli atklāšanas dienā

Nāciet un apskatiet. Jūs dabūsiet kuponu, kas derīgs vienreizējai inspekcijai un lubrikācijai ikvienam Philishave modelim.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . . .
SVEICIET AR ZIEDIEM!
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas,
tel.: LE 3-3884, Toronto.
KANADAS DAILAMATNIEKU SAVIENIBAS SALONS.
LOTUS

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792.

VALUDE
Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
Gatavo un labo visu, kam saknes ar rotām
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont.
HO 3-1008.
PIEPRASIET KATALOGU.

VENUS
PUĶU VEIKALS
● Ziedi un ziedu sakārtojumi visādām vajadzībām.
● Latviešu keramika.
● Ādas izstrādājumi.
231 Roncesvalles Ave., Toronto.
LE 4-4645; LE 3-4037 pēc darba.
A. PUTNIŅŠ

REALTOR
BĒRZIŅŠ
Realty Limited
REAL ESTATE
INSURANCE
MORTGAGE BROKERS
NOTARY PUBLIC
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — pārdošanā: mājas, veikali, fārmas u. c.
APDROSINĀŠANA — apdrošina auto, mājas, mēbeles, zādzības nelaimes, slimības u. c.
OBLIGĀCIJAS — obligāciju un aizdevumu sagāde u. c.
NOTĀRS — līgumi, tulkojumi, notariāli apstiprinājumi u. c.
LE 4-8447
316 Harboard St.,
TORONTO

VISJAUNĀKĀS GRĀMATAS
pašu priekam un dāvanai.

Guntis Zariņš — VARONIBAS AUGSTĀ DZIESMA — stāsti	$ 3.80
Ilze Šķipsna — VĒJA STABULES — stāsti	$ 3.80
Dr. D. Biskaps — DZĪVES VĒJOS — ārsta dzīves un darba atmiņas	$ 5.50
TILTS Nr. 42./43 — žurnāls	$ 2.00
TILTS Nr. 44./45. — žurnāls	$ 2.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 41	$ 1.00
LATVJU ZELTENE — rokdarbu žurnāls Nr. 42	$ 1.00
Irma Grebzde — KALNI KĀPJ DEBESIS — noveles	$ 3.60
J. Klidzējs — JAUNIEŠI — romāns	$ 3.80
Marg. Kovaļevska — POSTA PUĶE — romāns	$ 4.00
F. E. Tamsāre — VELNS AR VILTOTU PASI — romāns	$ 3.40
V. Kārkliņš — VAKARA ZVAIGZNES — romāns	$ 4.00
Francis Molnārs — PĀVILIELAS ZĒNI — jaunatnes romāns	$ 3.00
V. Krāslavietis — AR LAIKA DEĢLI — dzejoļi	$ 3.00
A. Eglītis — DIVI KĀPIENI — ar autora zīmējumiem	$ 2.80
S. Lazdiņa — SADEGUSIE SPĀRNI, II daļa — romāns	$ 3.90
E. Dārziņš — PAVASARA STRAUMES — dienas grām.	$ 3.50
Andr. Eglītis — LĀSTS — dzejoļi	$ 4.25
LATVIJAS ATBRIVOŠANAS KARA VESTURE, II d.	$ 8.00
K. Kurbads — SILU ŠALKAS — dzejoļi	$ 2.80

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont., Canada.

NOTARS
OSKARS PERRO
pieņem klientus katrā laikā iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555, Toronto

ARTURS ZUTIS, B. A.
ADVOKĀTS & NOTĀRS
133 RICHMOND ST., W., TORONTO 1, ONTARIO.
EM 6-8996 (darbā).
RO 6-8354 (mājā).

ALFRED STIKUTS
REAL ESTATE BROKER
REALTOR
481-0431

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieŗu filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

10% atlaide pašreizējiem 10% pasūtinājumiem.
V. KUČĀNS
drēbnieks.
120 Ferrier Ave., Toronto.
HO 1-5891.

BĒRNU AUDZINĀTĀJU
meklē atraitnis
diviem — 3 g. v. zēniem.
Lūdz zvanīt vakaros —
HU 8-7214, Toronto.

LABO
ledus skapjus,
elektriskās plītis
un
veļas mašinas.
Zvanīt —
CH 1-3097, Toronto.

BLOOR - DOVERCOURT raj.
IZĪRĒJAMS
otrais stāvs 2 istabas, virtuve un vannas istaba.
Ļoti jauki dekorētas.
Zvanīt LE 5-6619, Toronto.

DANFORTH - LOGAN RAJ.
IZĪRĒJAMS
nemēbelēts dzīvoklis — 3 istabas un virtuve, gāzes plīts, garāža.
Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā — HO 1-9104, Toronto.

IZĪRĒJAMA
mēbelēta istaba
vieniniekam -cei. Uz vēlēšanos pilna pansija . Garāža.
62 LANGLEY AVE., TORONTO.
Tel.: HO 1-6477.

JŪSU LIBERĀLU KANDIDĀTS
Hamilton - East rajonā

JOHN C. MUNRO
Enerģisks, uzņēmīgs un izprot situācijas.
Liela pieredze valsts un pašvaldību darbā.
Teicams advokāts.
Gatavs pakalpot sabiedrībai.
BALSOJIET PAR LIBERĀLIEM!
BALSOJIET PAR — MUNRO!

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CALLA
727 Danforth Ave., Toronto.
HO 6-9911.
BAGATIGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU SAKĀRTOJUMI KATRAM GADIJUMAM. ZAĻUMU UN TROPISKIE STĀDI.
TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.
PIEGĀDE MĀJAS.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO. TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Piedāvā LATVISKU, MODERNU KERAMIKU un citus LIETIŠĶAS MĀKSLAS IZSTRĀDĀJUMUS.
● Turpat dabūjami BILZU LOGATI. ●

Milda's FLOWERS
Piedāvā:
● Grieztus ziedus un ziedu sakārtojumus dažādām vajadzībām.
● Podu puķes un tropiskos stādus.
● Keramiku, ādas un sudraba izstrādājumus un audumus.
Erta parkošana. Piegādā mājās katrā laikā Toronto pilsētā.
765 THE QUEENSWAY, TORONTO 18, ONT.
TEL. CL 5-7233.
M. M. Bērtulsoni.

NOTIS

V. Dārziņa — 200 latviešu tautas dziesmas, I d.	$ 3.50
V. Dārziņa — 200 latviešu tautas dziesmas II d.	3.50
V. Dārziņa — Trittico Barbaro — klavierēm	2.50
V. Dārziņa — Suite in A — klavierēm	2.50
V. Dārziņa — 50 latviešu tautas dziesmas	2.50
V. Dārziņa — Latviešu tautas dziesmas, I - II — klav.	2.50
V. Dārziņa — 25 latviešu tautas dziesmas	1.20
E. Dārziņa — Melancholiskais valsis — klavierēm	0.70
Jēkabs Poruks — Es dziesmu meklēju, I	2.50
Valdemārs Ozoliņš — Sarmotai dvēselei — solo dziesmas	5.00

dabūjamas

DAUGAVAS VANAGU GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ont., Canada.

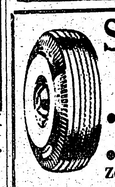

S. & G. TIRE SERVICE
459 Roncesvalles Ave., Toronto
Tel.: LE 4 6602.
● Pārdod Firestone, Dunlop un Goodrich augstākās kvalitātes riepas.
● Mēs vulkānizējam un atjaunojam jūsu vecās.
Zemas cenas. Riteņu balansēšana. Garantēts darbs.
Runājam zviedriski un krieviski. Atvērts no pirmdienas līdz piektdienai līdz plkst. 8 vakarā, sestdienās līdz plkst. 6 vakarā.

NOSŪTĀM DĀVANU SAIŅUS
uz
PADOMJU LATVIJU un CITĀM ZEMĒM.
(PARASTIE NOTEIKUMI)
PIEPRASIET CENRAŽUS.
DV SAINISU NODAĻA.
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
TEL. EM 8-0792 no plkst. 9.00 — plkst. 18.00.

KAS? KUR? KO? TORONTO

PĀRTIKA - DELIKATESES
Little Rīga — delikatešu veikals — LE 4-8974
343 RONCESVALLES AVE.
Viesību galdi, aukstās bufetes.

Ādolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca — HO 6-5152
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja — LE 1-7353
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. ČUKULS.

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI
Bloor - Danforth Real Estate Ltd.
Nekustami īpašumi Toronto un apkārtnē.
E. HENISS, 1007 Bloor St. W. LE 7-2191 Mājās LE 3-4131
A. LAKSTĪGALA, 690 Coxwell Av. HO 1-3536
Sevišķi izdevīga obligāciju izkārtošana. Mājās OX 4-6876

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Avenue
LE 6-0143 LE 5-4455
Nekustami īpašumi pilsētā un uz laukiem.

APAVI - APĢĒRBI
V. Adītājs — LE 4-2526
drēbnieku amata meistars. 2218 DUNDAS ST. W.
Augstākās kvalitātes drēbju izvēle. Pirmklasigs darbs.

Peter's Shoes — HO 3-7319
— jūsu apavu veikals
243 DANFORTH AVE.
Importēti apavi dāmām, kungiem un bērniem.
Perlona zeķes.

DAŽĀDI
Alder's Esso Services — HO 6-0496
1151 QUEEN ST. E.
Atlasa riepas un baterijas. Dažādi auto remonti.

Asphalt Services Ltd. — RO 9-4154
702 WESTON RD.
Grīdu — sienu — griestu tāles. ☆ Krāsas — tapetes — tepiķi.

Benjamin Film Laboratories Ltd. — EM 3-6496
51 DUCHESS ST., TORONTO 2, ONT.
Krāsu un balti - melno filmu attīstīšana, bildes, palielinājumi un citi foto darbi ar izcilu kvalitāti. Tautiešiem atlaide

Crest Florists — HU 7-0491
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku gleznas.
Latviskās rotas lietas. ELMARA GULBIS.

Drapery Contract Services — 789-4455
Latviešu uzņēmums Mājās BA 5-9292
521 OAKWOOD AVE.
Nesaistoša informācija un lietpratēja padomi jūsu mājas iekšienes izdaiļošanai. Aizkari, gridsegas, drapērijas. u.c.

Everlast Heating Co. — LE 1-1101
62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

New Era Home Appliances Ltd. — OX 9-7143
2902 DANFORTH AVE. Televizijas aparāti. Stereo.
Ledusskapji, veļas mašīnas, veļas žāvētāji. Elektriskās plītis.
Lielākā mēbeļu izvēle Toronto. AUSEKLIS JANSONS.

A. EGLĪTIS —
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
Ierīko TV antenas. Atvērts līdz pl. 8 v., sestdienās līdz pl. 6 v.
● IZIRE TV par $8.- MĒNESĪ. ●
161A Roncesvalles Ave., Toronto. Tel LE 7-1401

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canad.
Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA
līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:
Adrese: .....
Mr., Mrs., Miss .....
Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot).
Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn., $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Dauçavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar pārstāvjiem:

PĀRSTĀVIS

KONST. KĀRKLIŅŠ
birojā HO 1-8158, mājās HO 6-5024.

ERIC KRAUS
10 Eastwood Road, Toronto.
REAL ESTATE BROKER
OF TORONTO REAL ESTATE BOARD
MEMBER

N.H.A. jaunās un pārd. obligācijas pērk un pārdod, kā arī izkārto. NOVĒRTĒŠANA PAR BRĪVU.

GERRARD - COXWELL: 5 istabu atsevišķs bungalovs. Siltā gaisa apkure, liela virtuve, vannas istaba. Garāžas iespējas. Cena $ 6.500,-.

GREENWOOD - GERRARD: 4 istabu atsevišķs bungalovs ar privātu iebraucamo ceļu un vietu garāžai; eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba. Divas patīkami izbūvētas telpas pagrabā. Iemaksa $ 2.500,-.

DONLAND - COSBURNE: 5 istabu atsevišķs bungalovs ar privātu iebraucamo ceļu un garāžu, ūdens - eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istaba. Divas patīkami izbūvētas telpas pagrabā. Iemaksa $ 2.500,-.

APBŪVES GABALI. LAUKU ĪPAŠUMI. VASARNĪCAS. DZĪVOKĻU MĀJAS. IEGULDĪJUMU ĪPAŠUMI.

SPORTS

12. BALTIEŠU SPORTA SVĒTKI KANADĀ

Vīriešu un jaunatnes volejbola sacensībās uzvar latviešu sastāditās vienības. Lietuvieši uzvar sieviešu un vīriešu basketbolā, bet igauņu jaunatnes basketbola izlase ar vienu punktu uzvar latviešus.

Aizvadītā nedēļas nogalē Toronto Centrālās YMCA's vingrotavās notika 12. Baltiešu sporta svētku sarīkojums, kurā latviešu, lietuviešu un igauņu izlases sacentās basketbolā un volejbolā. Pirmo reizi sporta svētku programmā bija arī volejbols jaunatnei. Svētkos vēl piedalījās izcilā igauņu sieviešu ķermentechnikas grupa 36 vingrotāju sastāvā, Helenas Tīdus vadībā. Svētku oficiālā atklāšana notika sestdien. Latvijas karogu nesa jaunatnes izlases sportists Valdis Ozoliņš, bet Kanadas karogu — mūsu rekordists Alfreds Kārkliņš. Svētkus atklāja viesis — Baltijas Tautu Federācijas pr-dis E. Upenieks. Lielisks sacīkšu tehniskais vaditājs bija Sporta Federācijas sekretārs Valdis Priedītis. Sacīkstes ritēja raiti un ikviena sacensība sākās paredzētā laikā.

Sacensības bija interesantas un skatītāji tām sekoja ar patiesu aizrautību. Īsu informāciju, ieskaitot dažas ainas no basketbola sacensībām, vingrošanas demonstrējumiem un atklāšanas parādes sniedza arī Toronto televizijas stacijas. Ž. Z.

DV futbolisti uzvarētāji

Futbola sezonas ievadījumā DV Toronto futbolisti spraigā cīņā pieveica savas ligas spēcīgo TCA vienību ar 4:1 (3:0).

Ik pa divi reizēm pretinieka vārtsargu pārspēja Pavārs un mūsu draugs igaunis — „Džambo" — Līvi.

Otrdien, 15. maijā, DV klubs plkst. 8.30 vakarā, St. Clair - Lansdowne sporta laukumā sacentīsies ar Consumer Glass vienību.

Kārtējais treniņš sestdien, plkst. 3.00 p. p., High Park sporta nodarbību laukumā. **Kurmītis**

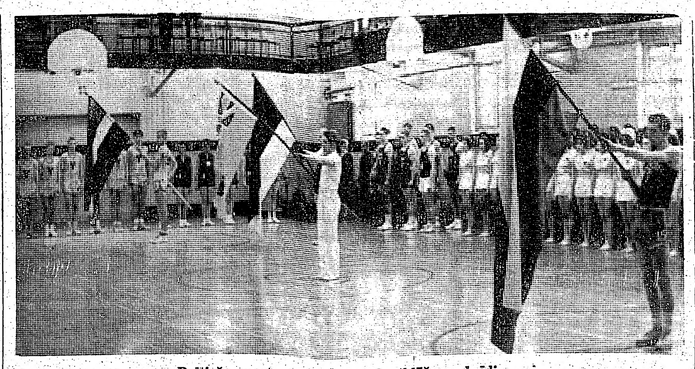

Baltiešu sporta svētku Toronto atklāšanas brīdis.

MAKSIS KAZĀKS — 10. MAIJĀ KĻUVA 50 - GADNIEKS

Ar Makša Kazāka vārdu saistās laikmets, kad brīvās Latvijas basketbola izlase izcīnīja Eiropas meistara godu un, uzvarot daudzos starptautiskos turnīros, skaļi jo skaļi daudzināja mūsu dzimtenes vārdu.

Maksis Kazāks ir viens no šī spožā panākumu posma ievērojamākiem reprezentantiem. M. Kazāks, jeb kā daži sporta draugi viņu dažreiz sauc — Karstais Maksis" — tika pirmo reizi iedalīts Latvijas basketbola izlasē 1933. gadā, un viņa pirmā internacionālā cīņa notika Tallinā pret Igaunijas valsts vienību. Kopš tā laika M. Kazāks bijis neiztrūkstoši valsts komandas sastāvā, piedalījies Berlīnes olimpiādē 1936. gadā un sekmīgi cīnījies daudzās valstu sacīkstēs savās mājās un ārzemēs. Latvija izcīnīja meistara godu basketbolā 1935. gadā, protams, ar M. Kazāku ierindā. Viņš pārstāvēja Latvijas krāsas arī 3. Eiropas basketbola meistarsacīkstēs Kaunā.

Pasaules kara vētras izmētāja arī mūsu sportistus, un karam beidzoties M. Kazāks atradās Vācijā, netālu no Hamburgas, Saules nometnē, kur viņš joprojām spēlēja basketbolu, futbolu un volejbolu. 1947. gadā viņš devās uz Angliju — Vulverhamptenu un bija viens no sporta biedrības „Daugavieši", dibinātājiem. Arī Anglijā M. Kazāks sekmīgi piedalījās latviešu basketbola meistarības izcīņās un angļu basketbola līgas sacensībās.

Tālākās gaitas aizveda M. Kazāku uz Kanadu, Toronto. Pirmos gadus M. Kazāku Kanadā vēl bieži redzējām basketbola laukumā TLSK vienībā. Pēdējos pāris gados M. Kazāks ir retāk redzams aktīvo vidū, bet vēl šā gada latviešu basketbola meistarībā Toronto M. Kazāks sekmīgi cīnījās dažās spēlēs, startējot no savas tagadējās biedrības — Toronto Latviešu YMCA's.

M. Kazāks pieder tiem sportistiem, kas nekad nav mēģinājis „spītēt," bet arvien paturējis prātā, ka basketbols ir vienības spēle. Arī tagad, norunātos sacīkstēs, viņa atzinību gūst pirmā kārtā tie, kas dod priekšroku vienības sadarbībai. Jāatzīmē, ka M. Kazāks ir dāvinājis skaistu balvu basketbolam, kas katru gadu izcīnama Grand Rapidu un Toronto Latviešu YMCA's vienību starpā.

Sportisti un sporta draugi! — Triskārtējs sveiks, lai dzīvo Maksis un viņa dzīves draudzene Daina! **Ž. Zentiņš.**

AUTORA ATBILDE

(Pārnesums no 6. lpp.)

galveno vērību veltījis tam, lai luga būtu derīga izrādīšanai, ne lasīšanai. Principu un uzskatu dažādība aizvien ir izraisījusi diezgan neauglīgas diskusijas, tikīdz pievēršamies teātŗa mākslas problēmām. Taču jānožēlo, ka bieži, jo bieži milam atgriezties un nostāties uz — vismaz pussimts gadus veca, jau krietni satrunējuša, bet aizvien vēl dažu nasku kāju spodrināta drāmatisko sacerējumu vērtēšanas slieksšņa. Gauži lēnām un ar lielu stīvēšanos nākam pie atziņas, ka darbam, kas rakstīts skatuvei — literārās vērtības mērauklai ir tikai sekundāra vai vēl tālākas pakāpes nozīme. Svarīgākais un primārais ir kas cits — pati teātrālā darbība, tās spraigums, neparastu situāciju neparasta, bet motivēta secība, lugas ideja un adekvāts teksts. Šai aspektā vērtēt lugu un notikušo izrādi anonīmajam korespondences autoram, diemžēl, laikam nemaz nebija ienācis prātā.. Taču mana atzinība viņam pienākas. Manai lugai viņš veltījis 37 rindas, bet režisoram un ansamblim ar 8 tēlotājiem tikai — 7!

Nobeigumā lūgums un aicinājums tiem, kam ienāktu prātā izrādīt kādu no manām agrākajām komēdijām, nesteigties, bet vispirms mēģināt sazināties ar autoru. **H. Krūmiņš**

PALĪDZĪBA DIENVIDVIETNAMAI

(Pārnesums no 1. lpp.)

landes un Austrālijas ārlietu ministru konference. Šai gadījumā ārlietu ministri bija pulcējušies 11 gadu vecās ANZUS — trīs valstu militārās alianses vārdā. Pārrunāti tika jautājumi, kas skar komūnistu agresiju Klusā okeana telpā, tāpat komūnistu atbalstītās Indonēzijas kara gatavošanās pret Holandi.

Ar vienošanos Sav. Valstu, Austrālijas un Jaunzēlandes ārlietu ministri panāca, pārrunājot palīdzības problēmas Dienvidvietnamai. Līdz šim pēdējai ar kara materiāliem(transportu un militāru padomu) palīdzējuši vienīgi amerikāņi. Jau vistuvākā nākotnē pēdējiem talkā nāks Jaunzēlande un Austrālija, savu palīdzības kampaņu sākot ar džungļu kara lietpratēju nosūtīšanu uz Dienvidvietnamu tās cinītāju apmācīšanai.

Nopietni visām trim ANZUS valstīm nākas padomāt arī par stāvokli Holandes Jaungvinejā. Daļa no salas pieder arī Austrālijai un Indonēzijas iebrukuma gadījumā Austrālijai savas tiesības var nākties aizstāvēt ierocīem rokā. Ir arī ļoti iespējams, ka Austrālija iet talkā Holandei — un kādas saistības šādā gadījumā ir Sav. Valstīm un Jaunzēlandei.

Indonēzijas prezidents Sukarno agresijai gatavojas atklāti un nopietni. Viņš arī nebūt nemēģina slēpt, ka militāro palīdzību viņš saņem no komūnistu bloka valstīm, jo sevišķi Pad. Savienības.

Ja Indonēzija ar uzbrukumu Holandes Jaungvinejai kavējusies tik ilgi, tad tikai tādēļ, ka tai nav nepieciešamā transporta pietiekama apmēra desantam. Iztrūkumu tagad jau tuvākā laikā Sukarno cer iegūt no Pad. Savienības, kas Indonēzijai jau iedevusi vairākas zemūdenes, vieglākus kara kuģus, lidmašīnas, lielgabalus un granātmetējus, dažāda tipa automātiskos ieročus un pat raķetes. Tiklīdz būs saņemts nepieciešamais transports — kuģi un desantlaivas, Sukarno būs gatavs rīkoties.

GLEZNOTĀJA DARBI

(Pārnesums no 3. lpp.)

Ar savu dekorātīvo stilu un priekšmetu vienkāršošanu Matisona darbi gan atgādina abstrakto mākslu, bet šiem darbiem tomēr sveša mūsdienu standartizētās abstraktās mākslas (tās nospiedošā vairākumā) bezgaumība un neinteliģence. Te katrā ziņā darīšana ar augstu izlasi, ar individuāla meistara sniegumu. Ar meistara, kas apzinās, ka arī mākslas „brīvībai" ir savas robežas.

Izstādē bija redzamas klusās dabas, ainavas un ziedu gleznojumi. Reāli skatītās vai pēc atmiņas iecerētās ainavas pa lielākai daļai komponētas līmeniskās plāksnēs ar plašiem horizontāliem un vertikāliem otas triepieniem, brīniškīgā krāsu harmonijā. J. Matisona labākos darbos redzama apbrīnojama skaidrība; nekas tur neliekas vairs pieliekams vai atņemams. Šo rindiņu autoram vislabāk patika „Pelēkā vāze" (47), „Saules puķes" (9), „Vakars" (1), „Klusā daba" (42), „Jūras studija" (48) un Tirgus. Šo izstādi rīkoja Latviešu apvienība Minesotā un to atklāja V. Ravovskis. Izstāde notika Latviešu draudzes nama zālē un izstādītie darbi bija skatāmi 5., 6. un 7. maijā. E. T.

LA ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI dabūjami
O. ANDERSONA DELIKATEŠU VEIKALĀ
26 Market St., Hamilton, Ont., kā arī
„NORTHLAND GROCERIES",
120 Barton St., E., Hamilton, Ont.

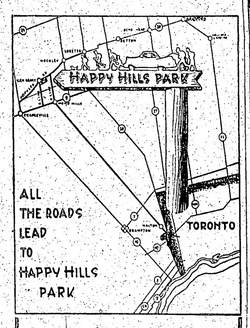

NEDĒĻAS NOGALĒS
ģimenēm, organizētiem izbraukumiem un nometņošanai skaistā kalnainā apvidū.
32 jūdzes no Toronto (Metro) robežas.

Mann & Martel Ltd.
REALTORS
2336 Bloor St. W. Tel.: RO 2-8255.

BLOOR - INDIAN RD.
$ 4.000,- iemaksa ar vienu atklātu obligāciju uz 10 gadiem. 9 istabu, 2 stāvu, dubultķieģeļu māja. 2 modernas virtuves, 2 vannas istabas. Tuvu paredzamā Bloor ielas pazemes dzelzceļa stacijai.

BABY POINT - JANE ST.
$ 5.000,- iemaksa — viena obligācija uz 10 gadiem. 2—4 istabu dzīvokļi. Atsevišķa dubultķieģeļu māja ar 2 garāžām, liela dārza. Radiātoru - eļļas apkure. Tuvu satiksmei un veikaliem.

SWANSEA
$ 13.500,- pilna prasītā cena 5 istabu bungalovam ar piebūvētu garāžu. Zemes gabala lielums 50 x 120 pēdu. Ļoti tīrs un labi uzturēts īpašums. Reta izdevība.

VOLDEMĀRS KĻAVIŅŠ
Tel. darbā: RO 2-8255. Tel. mājā: RO 2-7188.
P.S. Sekojiet mūsu sludinājumiem Toronto dienas laikrakstos.
Mums ir mājas visos pilsētas rajonos.
Māju pārdodot, garantējam ātrus rezultātus.

PAPILDUS MĒNESIS BEZPEĻŅAS JUBILEJAS SAIŅIEM!

Lithuanian Trading Company vadība vēlas izsacit sirsnīgu paldies saviem klientiem par daudzajiem apsveikumiem un labiem novēlējumiem mūsu „Jubilejas mēnesī" sakarā ar mūsu 5. tirdzniecības gadskārtu.

Ļoti liels skaits latviešu izmantojuši mūsu jubileju, pasūtinot Jubilejas saiņus, ko mēs nosūtījām par pašizmaksas cenu, tādējādi izsakot atzinību par viņu silto un uzticīgo atbalstu.

Tā kā Jubilejas saiņu pieprasījumi vēl vienmēr turpina pienākt no visām pasaules daļām, tad LTC vadība nolēmusi dot vēl „Papildus mēnesi 1000 papildus bezpeļņas Jubilejas saiņiem"

JUBILEJAS SAINIS No. 1:
3 ¼ jarda vilnas auduma uzvalkam,
3 jardi vilnas auduma mēteļim,
3 jardi poplīna.
Parastā cena ir $ 47.50.

JUBILEJAS / pašizmaksas cena ir tikai $ 39.50, ieskaitot visus izdevumus.

JUBILEJAS SAINIS No. 1, dubults:
6 ½ jarda vilnas auduma uzvalkiem,
6 jardi vilnas auduma mēteļiem,
6 jardi poplīna.
Parastā cena ir $ 86.50.

JUBILEJAS / pašizmaksas cena ir tikai $ 67.50, ieskaitot visus izdevumus.

JUBILEJAS SAINIS No. 2:
3 ¼ jarda vilnas auduma uzvalkam,
3 jardi vilnas auduma mēteļim,
4 jardi mazgājamā samta,
3 jardi poplīna.
Parastā cena ir $ 59.70.

JUBILEJAS / pašizmaksas cena ir tikai $ 49.70, ieskaitot visus izdevumus.

Uz vēlēšanos nekavējoties izsūtām audumu paraugus pa gaisa pastu uz ikvienu valsti.

5% ATLAIDE JUBILEJAS MĒNESĪ
visām mūsu kataloga precēm, standartsaiņiem u. t. t.

Pieprasiet mūsu katalogu un sviniet mūsu JUBILEJU ar JUBILEJAS SAIŅIEM un JUBILEJAS CENĀM.

Kā veco, tā jauno klientu pasūtinātos JUBILEJAS SAIŅUS nosūtīsim par pašizmaksas cenu un ar garantiju.

PAR $ 1.00 DEPOZITU MĒS REZERVĒSIM JUMS IKVIENU MŪSU JUBILEJAS SAINI PAR PAŠIZMAKSAS CENU LĪDZ MŪSU JUBILEJAS GADA — 1962. g. BEIGĀM.

LITHUANIAN TRADING COMPANY,
LATVIAN SECTION.
341 LADBROKE GROVE, LONDON W. 10. ENGLAND.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331. Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Sestdien, 12. maijā ,plkst. 8.00 vakarā, draudzes koŗa koncerts ar sekojošu draudzes vakaru.

13. maijā, plkst. 3.00 dievkalpojums Kičenerā.

20. maijā, plkst. 11.00 dievkalpojums.

27. maijā, plkst. 3.00 p. p. Svētdienas skolas noslēguma dievkalpojums.

Māc.A. Lūsis, 50 Dewson St. Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

13. maijā, plkst. 2 p.p., Jāņa baznīcā, Ģimenes dienas dievkalpojums. Svētdienas skolas darba noslēgums.

20. maijā plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

27. maijā plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Debesbraukšanas dienas dievkalpojums. Iesvētes mācība.

Māc. A. Briedis. 191 Ferris Rd. Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave

13. maijā, plkst. 2.30 p. p. Ģimenes dienas dievkalpojums un svētdienas skola. Soliste: Lidija Misbacha. Pēc dievkalpojuma, plkst. 3.30, draudzes vakars baznīcas apakšējā zālē.

20. maijā, plkst. 2.30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola.

27. maijā, plkst. 2.30 p. p. Kristus debesbraukšanas dienas dievkalpojums un svētdienas skolas noslēgums.

LONDONA, ONT.

Māc. J. Praulinš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

Svētdien, 13. maijā, plkst. 1.30, Ģimenes dienas dievkalpojums. Dziesmu lapiņas. Lūgums ņemt līdz arī bērnus.

Svētdien, 27. maijā, plkst. 1.30, Kristus debesbraukšanas dienas pieminas dievkalpojums. Dziesmu lapiņas. Dievkalpojumu kupliņās Erika Beitāne ar solo dziesmām.

Sv. Katarines latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

20. maijā, plkst. 3.30 p. p. Jaunatnes iesvētīšanas dievkalpojums ar dievgaldu; māc. V. Vārsbergs no ASV un dr. māc. J. Prauliņš; pie ērģelēm brīvm. J. Sakss. Dziesmu lapiņas.

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

13. maijā, plkst. 11 pr. p. Ģimenes dienas dievkalpojums. Dziedās svētdienas skolas bērni. Pēc dievkalpojuma baznīcas apakšā. telpās Ģimenes dienas akts ar bērnu priekšnesumiem un uzvedumu „Klausi, ko māte saka."

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C. tel. RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

13. maijā, plkst. 3 p.p., Kitsilano baznīcā, Ģimenes dienas dievdraudzes vakars ar bērnu priekšnesumiem un mācītāja referātu.

Svētdien, 27. maijā, plkst. 3 p. p., Kitsilano baznīcā, dievkalpojums.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voltkus, 5438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel. HU 9-3224.

13. maijā ,plkst. 9,30 no rīta, dievkalpojums angļu valodā; pl. 1.30 p. p., Ģimenes dienas dievkalpojums un Svētdienas skola.

20. maijā ,plkst. 1.30 p. p., jaunatnes dievkalpojums.

Trešdien, 23. maijā, plkst. 8.00 vakarā, bībeles stunda (noslēgums).

26. maijā, plkst. 8.00 vakarā, iesvētību bikts dievkalpojums.

Svētdien, 27. maijā, plkst. 1.30 p. p. Trinity Memorial baznīcā iesvētību dievkalpojums ar dievgaldu. Piedalās brīvm. L. Karlsone; ērģeļu pavadījumi — Edīte Timermane - Ozola.

3. jūnijā, plkst. 1.30 p. p. dievkalpojums un svētdienas skola (noslēgums).

10. jūnijā, plkst. 1.30 p. p. Vasarsvētku dievkalpojums. Vadīs draudzes pērminderis R. Goba.

17. jūnijā, plkst. 1.30 p. p. Aizvesto pieminas dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

Māc Viesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viaduct ielu stūrī.

13. maijā, plkst. 2 p. p. Ģimenes dienas dievkalpojums ar dievgaldu.

20. maijā, plkst. 9 no rīta talka draudzes lauku īpašumā Tērvetē.

27. maijā, plkst. 2 p. p. jaunatnes iesvētīšana ar dievgaldu. Solo: Z. Tilga, soprāns, V. Raminš, vijole.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

SŪTOT NAUDU UZ ÚSSR, tikai GRAMERCY dod
● PILNU GARANTIJU. Mūs licencējis Dept. of Banking, un esam nodrošināti ar $ 20.000,-.
● VISĀTRĀKĀ PIEGĀDE. 10 — 14 dienās.
● IZMAKSĀ PILNOS APMĒROS bez atvilkumiem.
● PIESŪTĀM PARAKSTĪTĀS KVITIS.
9 rubļi par $ 10.-.
Nodeva līdz $ 35.- ir $ 3.50, pāri par $ 35,- ir 10%.
Speciālizējušies no 1947. gada.
GRAMERCY - DEPT.
744 Broad Street, Suite 925, Newark, New Jersey.
Parcel Department:
118 E 28th Street, Suite 906, New York 16, N. Y., USA.
N. Y. Telephone: MU 9-0598.
Atvērts no plkst. 9 līdz 5.30; sestdienās no plkst. 10 —1
Svētdienās slēgts.

MĀJU ĪPAŠNIEKI, SAGĀDĀJU
1-ās un 2-ās
OBLIGĀCIJAS
Visizdevīgākie maksāšanas noteikumi.
Nesaistoša informācija, ME 3-8305, Toronto.
V. LIEPIŅŠ,
PIRMAIS LATVIEŠU OBLIGĀCIJU BIROJS TORONTO.

Zēni - meitenes - jaunieši - jaunavas
— pavasarī un vasarā pavadiet laiku sporta spēlēs YMCA'ā! YMCA'ā jūsu rīcībā ir:
Peldēšanas apmācības, sezonu iesākot.
Zemūdens nirēju klubs.
Futbols — (zēniem, pusaudžiem un jauniešiem).
Svaru celšana. — Judo. — Angļu regbijs.
Tenniss pieaugušiem.
Zēnu rokas bumbas līgā. — Volejbols.
Galda teniss. — Šachs.
Fiziskās audzināšanas mācība.
Angļu valodas mācība.
Dažas, bet ne visas no augšminētām nodarbībām ir pieejamas vairākās YMCA's nodaļās, tāpēc, ka nav pietiekami daudz interesentu.
Ja vēlaties iegūt vairāk informācijas, lūdzu izpildiet - noplēšiet zemāk minēto kuponu un iesūtiet:
JAMES M. WALLACE, TORONTO YMCA,
36 COLLEGE STREET, TORONTO 2.
Please send me, without obligation, information about the following activities.
Name: ..... Age: .....
Home Address: .....
Telephone number: .....